

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **73** Ljubljana, petek **18. 11. 2016**

ISSN 1318-0576 Leto XXVI

VLADA

3119. Sklep o razrešitvi častnega konzula Republike Slovenije v Amanu, v Hašemitski kraljevini Jordaniji

Na podlagi 23. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) na predlog ministra za zunanje zadeve Vlada Republike Slovenije izdaja

S K L E P

o razrešitvi častnega konzula Republike Slovenije v Amanu, v Hašemitski kraljevini Jordaniji

I

Issa Haider Murad se razreši dolžnosti častnega konzula Republike Slovenije v Amanu, v Hašemitski republiko Jordaniji.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 50101-22/2016
Ljubljana, dne 3. novembra 2016
EVA 2016-1811-0069

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

MINISTRSTVA

3120. Pravilnik o izvrševanju pooblastil in nalog pravosodnih policistov

Na podlagi 220., 232. in 242. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12 in 54/15) izdaja minister za pravosodje

P R A V I L N I K

o izvrševanju pooblastil in nalog pravosodnih policistov

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

Ta pravilnik podrobneje ureja izvrševanje pooblastil in nalog pravosodnih policistov, ki so določeni v zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij (v nadaljnjem besedilu: zakon), program usposabljanja in program strokovnega izpita za pravosodne policiste v Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij (v nadaljnjem besedilu: uprava), zahtevano vsebino usposabljanja za pravosodne policiste, ki so status pooblaščenec uradne osebe pridobili zunaj uprave, in obrazec posebne izkaznice pravosodnih policistov.

2. člen (uporaba)

(1) Določbe tega pravilnika, ki urejajo izvrševanje pooblastil in nalog pravosodnih policistov v zavodu za prestajanje

kazni zapora (v nadaljnjem besedilu: zavod), se smiselno uporabljajo tudi za izvrševanje pooblastil in nalog, ki jih pravosodni policisti opravljajo v drugih varovanih objektih.

(2) Določbe tega pravilnika, ki urejajo izvrševanje pooblastil in nalog pravosodnih policistov pri delu z obsojenci, se smiselno uporabljajo tudi za izvrševanje pooblastil in nalog, ki jih pravosodni policisti opravljajo pri delu z drugimi varovanimi osebami.

(3) Določbe tega pravilnika, ki urejajo uporabo prisilnih sredstev pri delu z obsojenci, se smiselno uporabljajo tudi za uporabo prisilnih sredstev, kadar jih pravosodni policisti pri svojem delu smejo uporabiti zoper osebe, ki niso varovane osebe.

II. NALOGE PRAVOSODNIH POLICISTOV

3. člen

(skrb za varnost, red in disciplino)

Pravosodni policisti skrbijo za varnost, red in disciplino tako, da:

1. varujejo zavod in obsojence;
2. spremljajo obsojence zunaj zavoda in
3. izvršujejo druge naloge, ki jih določa zakon.

4. člen

(temeljna načela izvrševanja nalog)

(1) Pravosodni policist pri izvrševanju nalog ravna strokovno in dostojno, hkrati pa odločno, da se zagotovijo ter ohranjajo varnost, red in disciplina.

(2) Pravosodni policist mora biti za izvrševanje nalog ustrezno teoretično, strokovno in telesno usposobljen.

(3) Pravosodni policist ob izvrševanju nalog pri delu z mladoletnikom ravna še posebej obzirno ter pri tem upošteva njegovo osebnost, občutljivost in druge posebne lastnosti, ki jih je mogoče opaziti.

5. člen

(nepretrgan potek dela)

(1) Pravosodni policist ne glede na svoj delovni čas ne zapusti delovnega mesta, na katerem se delo opravlja nepretrgoma, dokler ga ne zamenja drug pravosodni policist.

(2) Pravosodni policisti, ki delajo v različnih izmenah, so med seboj povezani tako, da si predajajo informacije, ki so ali bi lahko bile pomembne za izvrševanje njihovih nalog. Pravosodni policisti si informacije predajajo ustno ob menjavi izmene. Kadar je zaradi natančnosti ali obširnosti informacij to potrebno, si pravosodni policisti predajajo informacije pisno.

(3) Zavod organizira delo tako, da se ohranja kontinuiteta dela in neposreden pretok informacij, potrebnih za delo.

6. člen

(javljanje na delo)

(1) Pravosodni policist se tudi brez poziva takoj javi na delo, če izve, da je ogrožena varnost zavoda, če gre za upor ali beg večje skupine obsojencev, požar, elementarne ali druge hujše nesreče v zavodu.

(2) Pravosodni policist se izven delovnega časa javi na delo, če to zahtevajo izjemne varnostne razmere.

7. člen

(nošenje uniforme)

Pravosodni policist praviloma opravlja delo v uniformi. Brez uniforme lahko opravlja naslednja dela:

1. varovanje v dislociranih polodprtih in odprtih oddelkih;
2. izvajanje zahtevnejših postopkov varovanja zunaj zavoda in
3. administrativna ali druga opravila po presoji direktorja zavoda, če je pravosodni policist na to delo razporejen za daljše obdobje.

8. člen

(strokovna izhodišča)

Strokovna izhodišča za izvrševanje pooblastil in nalog pravosodnih policistov predpiše generalni direktor uprave (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor).

1. Varovanje zavoda in obsojencev

9. člen

(varovanje zavoda in obsojencev)

(1) Pravosodni policist skrbi za varovanje zavoda in obsojencev.

(2) Varovanje obsega oblike zunanega in notranjega varovanja, ki so stalno potrebne za zagotavljanje varnosti in obsegajo:

1. preprečevanje nepooblaščenega vstopa oseb v zavod ali v območje zavoda, na katerem je prepovedano ali omejeno gibanje (v nadaljnjem besedilu: varovano območje);
2. preprečevanje ali ustavitve nepooblaščenega zvočnega ali slikovnega snemanja v zavodu oziroma njegovem varovanem območju;
3. odvratanje morebitnih napadov na zavod;
4. preprečevanje begov ali uporov obsojencev;
5. zagotavljanje varnosti obsojencev in drugih oseb v zavodu ter
6. zagotavljanje varnosti posameznih delov zavoda in premoženja zavoda.

10. člen

(izredno varovanje)

(1) Izredno varovanje so oblike notranjega in zunanega varovanja, ki so za zagotovitev varnosti potrebne ob povečani nevarnosti zaradi izrednih dogodkov v zavodu, ob neposredni nevarnosti zunanega napada na zavod ali iz drugih razlogov, ki lahko ogrozijo varnost zavoda.

(2) Izredno varovanje odredi direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka zavoda.

(3) Če nastanejo v državi take varnostne razmere, ki utegnejo vplivati tudi na varnost, red in disciplino v zavodih, generalni direktor odredi izredno varovanje v vseh ali nekaterih zavodih.

(4) Če pristojni državni organ razglasi izredne ali vojne razmere, opravljajo pravosodni policisti delo po načrtu varovanja kot vojaški obvezniki na delovni dolžnosti.

11. člen

(število pravosodnih policistov)

(1) Za zagotavljanje varnosti sta v vsakem zavodu in v vsakem dislociranem oddelku zavoda hkrati prisotna najmanj dva pravosodna policista.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko v odprtem ali polodprtem dislociranemu oddelku varovanje opravlja samo en pravosodni policist.

(3) Število pravosodnih policistov v posameznem zavodu oziroma njegovem oddelku je določeno v načrtu varovanja.

12. člen

(načrt varovanja zavoda)

(1) Zagotavljanje varnosti je za posamezen zavod podrobneje določeno v načrtu varovanja, ki je prilagojen vrsti in velikosti zavoda in določa:

1. varovano območje zavoda,
2. vsebino in obseg varnostnih ukrepov,
3. število potrebnih pravosodnih policistov,
4. razpored pravosodnih policistov,
5. naloge pri varovanju in izrednem varovanju,
6. vrsto in način tehnične podpore pri varovanju zavoda.

(2) Načrt varovanja za posamezen zavod v skladu z usmeritvami generalnega direktorja pripravi direktor zavoda in ga generalnemu direktorju predloži v potrditev.

(3) Najmanj enkrat letno se oceni ustreznost načrta varovanja in se ga dopolni oziroma spremeni, če je to potrebno zaradi spremenjenih razmer. Za spremenjene razmere se štejejo:

1. arhitekturne spremembe posameznih objektov, ki vplivajo na potrebe po varovanju zavoda;
2. nova dejstva ali spremembe okoliščin, ki se nanašajo na varovanje zavoda;
3. spremembe na področju tehničnega varovanja zavoda;
4. spremembe predpisov, ki vsebinsko vplivajo na načrt varovanja zavoda.

(4) Ob arhitekturnih spremembah se načrt varovanja spremeni v štirih mesecih od začetka uporabe objektov. Ob drugih spremenjenih razmerah se načrt varovanja spremeni v dveh mesecih od nastanka spremenjenih razmer.

(5) Načrt varovanja je uradni dokument z oznako tajnosti »interno«.

(6) Pravosodni policist se pred začetkom opravljanja nalog in ob vsaki spremembi ali dopolnitvi načrta varovanja seznanji z načrtom varovanja in spremembami ali dopolnitvami načrta varovanja zavoda, v katerem opravlja naloge, in svojo seznanitev potrdi s podpisom.

(7) Pravosodni policist je ob zaznavi sprememb razmer iz tretjega odstavka tega člena dolžen predlagati dopolnitve in spremembe načrta varovanja zavoda, s katerim se je seznanil.

(8) Pri pripravi in spremembah načrtov varovanja zavoda lahko direktor zavoda ali delavec zavoda, ki ga ta pooblasti, sodeluje s policijo pri tistih vprašanjih, ki so povezana z zunanjim varovanjem in ogroženostjo zavoda ter sodelovanjem pri iskanju pobeglih obsojencev.

13. člen

(varovanje obsojencev)

Pravosodni policist skrbi za varnost obsojencev tako, da spremlja razmere med njimi ter nadzoruje in varuje obsojence pri delu in bivanju v zavodu in zunaj njega, pri spremljanju zunaj zavoda in ob drugih priložnostih. Pri tem preprečuje spore med obsojenci, samomore in poskuse samomorov, samopoškodbe, povzročanje materialne škode, storitve disciplinskih prestopkov, prekrškov, kaznivih dejanj in drugih nedovoljenih dejavnosti.

14. člen

(številčno stanje)

Pravosodni policisti redno preverjajo številčno stanje med obsojenci in v ta namen najmanj dvakrat dnevno (zjutraj in zvečer), če je potrebno tudi večkrat, s štetjem ali na drug način preverjajo njihovo prisotnost.

15. člen

(spremljanje varnosti zavoda)

(1) Pravosodni policist je pozoren na vse okoliščine, ki bi lahko ogrozile varnost zavoda, jih beleži in o njih poroča ter ukrepa, kadar je potrebno.

(2) Pravosodni policist, ki vodi izmeno (v nadaljnjem besedilu: operativni vodja), obvesti poveljnika pravosodnih policistov (v nadaljnjem besedilu: poveljnik) o vsakem dogodku, ki ogroža varnost zavoda, in vseh zadevah, ki so povezane s splošno varnostjo. Poveljnik o tem obvesti direktorja zavoda. O vseh pomembnejših varnostnih in drugih dogodkih direktor zavoda obvesti generalnega direktorja.

(3) Podrobnejšo vsebino in način obveščanja iz tega člena določi generalni direktor.

16. člen

(obveščanje policije)

Direktor zavoda ali poveljnik, v njuni odsotnosti pa operativni vodja, ob dogodkih, ki ogrozijo varnost zavoda, takoj obvesti policijsko postajo, na območju katere je zavod.

17. člen

(stražarska služba)

(1) Pravosodni policisti opravljajo stražarsko službo, če je ta določena v načrtu varovanja zavoda.

(2) Če je za zagotovitev varnosti, reda in discipline to potrebno, lahko poveljnik odredi, da se stražarska služba opravlja na določenih mestih, tudi če to ni določeno v načrtu varovanja zavoda.

18. člen

(označba varovanega območja)

(1) Obvestilo o omejitvi ali prepovedi gibanja na varovanem območju zavoda se postavi na vidna mesta povsod, kjer je mogoč neoviran vstop na varovano območje.

(2) Varovana območja ne smejo posegati v javne površine v okolici zavoda.

19. člen

(varovanje s službenim psom)

Pri varovanju varovanega območja zavoda in delov zavoda, v katerih obsojenci ne bivajo, sme pravosodni policist uporabljati službenega psa, če je to nujno potrebno za zagotovitev varnosti in določeno v načrtu varovanja zavoda.

2. Spremljanje obsojenca zunaj zavoda

20. člen

(odredba o spremljanju)

(1) Poveljnik, v času njegove odsotnosti pa operativni vodja, z odredbo o spremljanju:

1. določi način spremljanja obsojenca;
2. določi pravosodnega policista, ki naj spremljanje opravi;
3. zabeleži kraj in namen spremljanja;
4. določi način vklepanja obsojenca za čas spremljanja, če je vklepanje potrebno;
5. določi opremo pravosodnega policista za spremljanje;
6. določi druge ukrepe, ki so potrebni za varno izvedbo spremljanja.

(2) Odredba za spremljanje lahko vsebuje tudi fotografijo obsojenca.

21. člen

(način spremljanja obsojenca)

(1) Pravosodni policist spremljanje obsojenca opravi s prevozom ali peš.

(2) Če je za izvedbo spremljanja potreben prevoz obsojenca, pravosodni policist to opravi s službenim vozilom zavoda ali javnim prevoznim sredstvom. Prevoz obsojenca lahko opravi tudi z vozili, ki niso last zavoda, razen z zasebnim vozilom.

22. člen

(ukrepi ob spremljanju)

(1) Ukrepi, ki jih poveljnik oziroma operativni vodja v odredbi za spremljanje določi glede spremljanja obsojenca, obsegajo zlasti:

1. odreditev potrebnega števila pravosodnih policistov glede na število, begosumnost ali nevarnost spremljanih obsojencev;

2. odreditev, da se pravosodni policist pred začetkom spremljanja seznanji z varnostno oceno obsojenca;

3. določitev načina zagotavljanja, da je pravosodni policist pred začetkom spremljanja seznanjen s podatki, ki so pomembni za varno izvedbo spremljanja, če seznanitev pravosodnega policista z varnostno oceno obsojenca pred začetkom spremljanja ni mogoča ali če varnostna ocena obsojenca ne vsebuje vseh podatkov, pomembnih za varno izvedbo spremljanja;

4. odreditev dodatne opreme oziroma orožja, če je to potrebno.

(2) Spremljanje enega obsojenca izvedeta praviloma dva pravosodna policista.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek spremljanje izvede en pravosodni policist, če prisotnost drugega pravosodnega policista glede na trajanje spremljanja ni potrebna in če za spremljanega obsojenca vklepanje ni odrejeno oziroma če poveljnik z odredbo oceni, da za spremljanje, ki ga izvede en pravosodni policist, ni varnostnih zadržkov.

(4) Spremljanje obsojenca izvede več pravosodnih policistov, če obstajajo znaki, da bi obsojenec skušal pobegniti z zunanjo pomočjo, ali če obstaja nevarnost, da bi bila varnost obsojenca v času spremljanja ogrožena s strani drugih oseb. V takih okoliščinah so pravosodni policisti lahko opremljeni z dodatnimi zaščitnimi sredstvi oziroma dodatnim orožjem, poveljnik pa o načrtovanem spremljanju obvesti policijo.

23. člen

(sposobnost za pot)

(1) Zdravnik, ki opravlja v zavodu zdravstveno dejavnost (v nadaljnjem besedilu: zdravnik), da predhodno mnenje o obsojenčevi zdravstveni sposobnosti za vnaprej predvideno pot, če je potrebno opraviti spremljanje bolnega, poškodovanega ali onemoglega obsojenca. Če zdravnik oceni, da bi potovanje ogrozilo njegovo življenje ali znatno poslabšalo njegovo zdravstveno stanje, o tem obvesti osebo, ki je spremljanje odredila.

(2) Predhodno mnenje o zdravstveni sposobnosti za pot da zdravnik tudi pred spremljanjem noseče obsojenke.

24. člen

(oprema pravosodnega policista med spremljanjem)

(1) Pravosodni policist izvaja spremljanje praviloma v uniformi.

(2) Pravosodni policist spremlja obsojenca v civilni obleki in z opremo, ki je prilagojena za prikrito nošenje, če je to potrebno iz varnostnih ali etičnih razlogov ali če gre za spremljanje obsojenca, ki prestaja kazen v odprtem režimu.

(3) Med spremljanjem ima pravosodni policist praviloma s seboj naslednjo opremo: palico, sredstva za vklepanje, plinski razpršilec, pištolo in sredstva za brezžično komunikacijo. Za zagotovitev varnosti se oprema lahko dopolni še z dodatno zaščitno opremo in orožjem.

25. člen

(ravnanje pred spremljanjem)

(1) Pred začetkom spremljanja pravosodni policist obsojencu odvzame stvari, ki jih ima pri sebi in bi mu lahko koristile za beg, samopoškodbo ali napad. Obsojenec sme imeti v času spremljanja pri sebi le stvari, ki jih v času spremljanja potrebuje in ne ovirajo izvedbe spremljanja.

(2) Pravosodni policist pred začetkom spremljanja opozori obsojenca, naj se ravna po ukazih, in ga opozori na posledice neupoštevanja ukazov. Opozori ga tudi, da med spremljanjem brez dovoljenja ne sme komunicirati (verbalno ali neverbalno) ali izmenjavati predmetov oziroma stvari z drugimi osebami.

26. člen

(delo pravosodnega policista med spremljanjem)

(1) Pravosodni policist med spremljanjem:

1. skrbi, da obsojenec ne pobegne, napade drugih oseb ali se samopoškoduje;
2. preprečuje poskuse drugih, da bi osvobodili obsojenca;
3. varuje obsojenca pred morebitnimi napadi, zlasti oseb, ki jih je prizadelo kaznivo dejanje obsojenca;
4. preprečuje žalitve, zasmehovanje in poniževanje obsojenca;
5. se izogiba nepotrebemu izpostavljanju obsojenca okoliščinam, ki pritegnejo pozornost javnosti, oziroma to onemogoča;
6. preprečuje fizične stike in komunikacijo obsojenca z drugimi osebami.

(2) Pravosodni policist opravi spremljanje obsojenca brez prekinitve. Če je potovanje potrebno prekiniti zaradi višje sile, gospodarnosti, varnostnih ali drugih upravičenih razlogov, se to praviloma stori v kraju, v katerem je kateri od zavodov. Če to ni mogoče, je potrebno poiskati pomoč policije.

(3) Če se pri obsojencu med spremljanjem pojavijo zdravstvene težave, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje, pravosodni policist spremljanje prekine in takoj poskrbi, da je obsojencu nudena zdravstvena oskrba.

(4) V primeru smrti obsojenca med spremljanjem pravosodni policist na najhitrejši način obvesti policijo in zavod.

(5) Pravosodni policist o zdravstvenih težavah obsojenca med spremljanjem takoj obvesti zavod.

27. člen

(predaja obsojenca)

(1) Pravosodni policist preda obsojenca in njegove stvari organu ali ustanovi, če je bil to namen spremljanja. Organ, ki je obsojenca sprejel, izda o tem potrdilo.

(2) Ob predaji obsojenca pravosodni policist organu ali ustanovi, ki je obsojenca sprejela, poroča o posebnostih vedenja obsojenca med spremljanjem, zlasti o njegovem neupoštevanju ukazov, poskusu pobega ali napada in upiranju. O posebnostih pravosodni policist obvesti tudi poveljnika zavoda, iz katerega je bil obsojenec pripeljan.

28. člen

(beleženje podatkov o opravljenem spremljanju)

Zavod v zvezi z opravljenim spremljanjem beleži naslednje podatke: ime in priimek obsojenca, kraj in namen spremljanja, ime in priimek pravosodnega policista, način spremljanja in način vklepanja obsojenca za čas spremljanja in druge podatke, pomembne za izvedbo spremljanja.

29. člen

(varovanje obsojencev)

(1) Pravosodni policisti skrbijo za varovanje obsojencev na sodišču in obsojencev, ki so začasno nameščeni v zdravstvenem zavodu ali drugi ustanovi zunaj zavoda (v nadaljnjem besedilu: varovanje obsojencev zunaj zavoda).

(2) Varovanje obsojenca zunaj zavoda izvajajo pravosodni policisti tistega zavoda, na območju katerega je ustanova ali državni organ, če je to gospodarnostna rešitev in če ima zavod, na območju katerega je ustanova ali državni organ, razpoložljive kadrovske vire.

(3) Določbe tega pravilnika, ki urejajo spremljanje obsojenca zunaj zavoda, se smiselno uporabljajo tudi za varovanje obsojenca zunaj zavoda.

3. Druge naloge pravosodnih policistov

30. člen

(izvajanje hišnega reda)

Pravosodni policisti zagotavljajo, da življenje in delo obsojencev v zavodu potekata po hišnem redu zavoda, pri čemer zlasti:

1. seznanjajo obsojence s hišnim redom zavoda;
2. opozarjajo obsojence na odstopanje od hišnega reda zavoda;
3. sodelujejo z drugimi delavci zavoda, da se prepreči nastanek sporov med obsojenci ter sporov med obsojenci in delavci zavoda;
4. usmerjajo in spodbujajo obsojence, da opravijo potrebna opravila za vzdrževanje reda in čistoče;
5. spodbujajo obsojence pri njihovem delu in izobraževanju ter drugih dejavnostih, ki so vsebina osebnega načrta;
6. preprečujejo nastanek škode na premoženju zavoda in odkrivajo povzročitelje škode;
7. zagotavljajo pogoje za počitek obsojencev;

8. poročajo operativnemu vodji o dogodkih in opažanjih, ki so pomembni za varnost, red in disciplino življenja in dela obsojencev v zavodu.

31. člen

(nesreča v zavodu)

(1) V primeru požara, elementarnih in drugih nesreč v zavodu pravosodni policisti ukrenejo vse potrebno, da se preprečijo pobegi obsojencev, da se ohranijo varnost, red in disciplina, odvrnejo posledice nesreče in da se čim prej vzpostavi prejšnje stanje.

(2) Pravosodni policist mora poznati ukrepe ob nesrečah in biti seznanjen z navodili o ravnanju v primerih takih nesreč.

(3) Obsojence, ki kazni prestajajo v posebej varovanem režimu, in obsojence, za katere iz varnostne ocene izhaja, da so nevarni, se namesti v varne prostore v zavodu ali zunaj njega in se jih zavaruje. Če to ni mogoče, se jih začasno zastraži ter se jim z ustreznimi ukrepi in sredstvi onemogoči pobeg.

(4) Obsojence, ki niso begosumni, je potrebno takoj vključiti v dela, ki so potrebna za preprečitev škode oziroma za odpravo posledic nesreče.

(5) Ukrepe iz tretjega in četrtega odstavka tega člena odreja direktor zavoda.

32. člen

(požar v zavodu)

(1) V primeru požara v zavodu pravosodni policist ravna v skladu z načrtom požarnega varovanja.

(2) Pravosodni policist mora poznati protipožarne ukrepe in biti usposobljen za uporabo naprav za gašenje.

(3) Poveljnik skrbi za redno usposabljanje in preverjanje usposobljenosti pravosodnih policistov za izvajanje protipožarnih ukrepov.

33. člen

(zavarovanje kraja nesreče)

(1) V primeru samomora, poskusa samomora obsojenca ali dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja, pravosodni policisti zavarujejo kraj nesreče oziroma dejanja in obvestijo policijo.

(2) Pravosodni policist nudi policistom strokovno pomoč in informacije pri odkrivanju kaznivih dejanj ali priprav nanje.

(3) Zavarovanje kraja nesreče oziroma dejanja pomeni izvršitev ukrepov, ki so potrebni, da se na kraju dogodka nič ne spremeni oziroma da se opravijo le najnujnejši varnostni ukrepi ter da se pri tem ne uničijo ali poškodujejo sledi in materialni dokazi.

(4) Pravosodni policist zagotovi, da se poškodovanim obsojencem in drugim osebam, ki so poškodovane, nudi takojšnja zdravstvena pomoč.

34. člen

(sprejemno obdobje)

(1) Pravosodni policisti opravljajo dejavnosti in postopke, ki so potrebni, da se obsojenci v sprejemnem obdobju ustrezno vključijo v življenje v zavodu, ter dejavnosti in postopke, ki so potrebni za pripravo prve varnostne ocene obsojenca in ustrezno upoštevanje varnostnih razlogov pri izdelavi osebnega načrta obsojenca.

(2) Pravosodni policisti v sprejemnem obdobju obsojencev sodelujejo pri njihovi seznanitvi s hišnim redom, omejitvami pravic oziroma dolžnostmi, ki jih imajo med prestajanjem kazni, in drugimi posebnostmi prestajanja kazni zavora.

35. člen

(programi obravnave obsojencev)

Pravosodni policisti usklajeno z drugimi delavci zavoda sodelujejo pri izvajanju programov obravnave obsojencev tako, da sodelujejo zlasti pri:

1. preprečevanju samomorov obsojencev,
2. pripravah predlogov za ugodnosti,

3. obravnavi vedenja obsojencev,

4. organizaciji dela ter poklicnega in delovnega usposabljanja obsojencev,

5. organizaciji ter izvedbi rekreativnih in drugih prostočasnih dejavnosti,

6. organizaciji ter izvedbi dejavnosti in del skupnega pomena.

36. člen

(posredovanje podatkov)

Pravosodni policisti strokovnim delavcem in drugim pooblaščenim uradnim osebam zavoda posredujejo podatke, ki so pomembni za obravnavo obsojenca in se nanašajo na vedenje obsojenca v zavodu, ter podatke, ki so potrebni za pripravo poročil v zvezi s pomilostitvijo, pogojnim in predčasnim odpustom ter premestitvijo obsojenca.

III. POOBLASTILA PRAVOSODNIH POLICISTOV

37. člen

(pooblastila)

Pooblastila so z zakonom določeni ukrepi, ki jih pravosodni policist uporablja za izvrševanje svojih nalog.

38. člen

(vrste pooblastil)

Pravosodni policist sme za izvrševanje svojih nalog uporabiti naslednja pooblastila:

1. izdajanje ukazov,
2. ugotavljanje istovetnosti in identitete,
3. preizkus alkoholiziranosti in preizkus prisotnosti prepovedane droge oziroma psihotropne substance (v nadaljnjem besedilu: nedovoljena psihoaktivna snov),
4. zbiranje operativnih informacij,
5. odstranitev in namestitvev obsojenca v poseben prostor,
6. pregled prtljage, pošilk in bivalnih prostorov,
7. odvzem stvari oziroma predmetov, ki jih obsojenec ne sme imeti pri sebi (v nadaljnjem besedilu: nedovoljena stvar),
8. zasledovanje pobeglega obsojenca,
9. pregled oseb,
10. odvzem prostosti,
11. prisilna sredstva.

39. člen

(uporaba pooblastil)

(1) Posamezno pooblastilo za izvršitev naloge pravosodni policist uporabi ob pogojih, ki jih določa zakon, in na način, ki ga določa ta pravilnik.

(2) Pravosodni policist posamezen ukrep v okviru svojih nalog uporablja samo tako dolgo, da je namen dosežen, ali dokler se izkaže, da namena ni mogoče doseči.

(3) Posamezen ukrep nikoli ne sme biti uporabljen kot kazen.

(4) Pravosodni policist uporabi tisto pooblastilo, ki osebo, zoper katero je pooblastilo uporabljeno, v danih okoliščinah najmanj prizadene.

(5) Uporaba pooblastila ne sme povzročiti škode, ki ni v sorazmerju z namenom in cilji uporabe pooblastil.

(6) Pooblastilo se zoper osebo izvrši tako, da brez potrebe ne prizadene njenega dostojanstva in ne ogroža življenja ali varnosti drugih prisotnih oseb.

40. člen

(načela uporabe pooblastil)

Pravosodni policist pri uporabi pooblastil upošteva naslednja načela:

1. načelo varstva človekovih pravic in temeljnih svobod,
2. načelo ustavnosti in zakonitosti,

3. načelo nekonfliktnega in pomirjujočega pristopa,
4. načelo sorazmernosti,
5. načelo postopnosti,
6. načelo strokovnosti,
7. načelo varnega izvajanja postopka,
8. načelo odločnosti,
9. načelo natančnosti in temeljitosti,
10. načelo presenečenja,
11. načelo vztrajnosti,
12. načelo sistematičnosti.

1. Izdajanje ukazov

41. člen (ukaz)

(1) Z ukazom pravosodni policist odredi, da obsojenec nekaj opravi, stori ali opusti, se odstrani z določenega mesta ali odide na določen kraj ali prostor.

(2) Pravosodni policist izda ukaz nedvoumno, da ga obsojenec, ki mu je namenjen, v celoti razume.

(3) Pravosodni policist izda ukaz neposredno in ustno. Če je za korektno in nedvoumno posredovanje ukaza potrebno, se ta izda pisno ali s pomočjo tehničnih pripomočkov.

2. Ugotavljanje istovetnosti in identitete

42. člen (istovetnost obsojenca)

Pravosodni policist ugotovi istovetnost obsojenca, ko obsojenec nastopi kazen, tako, kot je določeno v pravilniku, ki ureja izvrševanje kazni zapora.

43. člen (identifikacija drugih oseb)

(1) Identifikacija je postopek, s katerim pravosodni policist ugotovi identiteto osebe, ki:

1. prihaja v zavod ali odhaja iz njega;
2. je na varovanem območju ali se zadržuje na varovanem območju zavoda;
3. ovira njegovo delo zunaj zavoda.

(2) Pravosodni policist identificira osebo tako, da jo pozove, naj mu izroči na vpogled osebno izkaznico ali drugo veljavno, s fotografijo opremljeno listino, ki jo je izdal državni organ in na podlagi katere lahko ugotovi njeno identiteto.

(3) Identifikacija osebe se opravi na podlagi imena in priimka ter osebne fotografije na izročeni listini.

(4) Po izvedenem postopku identifikacije pravosodni policist osebi vrne osebni dokument.

(5) Pravosodni policist zabeleži naslednje podatke: priimek in ime identificirane osebe, datum in uro prihoda ter razlog prihoda v zavod, nahajanja ali zadrževanja na varovanem območju oziroma okoliščine oviranja pravosodnega policista pri njegovem delu zunaj zavoda.

(6) Osebi, ki odkloni identifikacijo ali njena identifikacija s predloženim dokumentom ni mogoča, pravosodni policist ne dovoli vstopa v zavod oziroma varovano območje zavoda in ji ukaže, naj zapusti zavod oziroma varovano območje zavoda.

(7) Če pravosodni policist po opravljeni identifikaciji osebe, ki je ali se zadržuje na varovanem območju, ugotovi, da ta oseba nima dovoljenja za tako nahajanje ali zadrževanje, ji ukaže, naj zapusti varovano območje zavoda.

(8) Če oseba po ukazu, naj zapusti zavod oziroma varovano območje zavoda, tega ne želi storiti, in če ni mogoče drugače zagotoviti izvršitve ukaza, lahko pravosodni policist za odstranitev osebe uporabi telesno silo. Če oseba še naprej ovira delo pravosodnega policista ali z neizpolnitvijo ukaza ogroža varnost zavoda, lahko pravosodni policist uporabi tudi drugo prisilno sredstvo. Telesno silo oziroma drugo prisilno sredstvo pravosodni policist uporabi tako, kot je določeno s tem pravilnikom.

(9) Pravosodni policist o ukazu, izdanem osebi za zapustitev zavoda oziroma varovanega območja, o identiteti te osebe, če je bila ugotovljena, ukrepah in okoliščinah v zvezi s tem pisno poroča poveljniku.

(10) Zavod za namene varovanja premoženja, življenja ali telesa oseb in reda v zavodu oziroma na varovanem območju v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, vodi evidenco vstopov in izstopov.

3. Preizkus alkoholiziranosti in preizkus prisotnosti nedovoljene psihoaktivne snovi

44. člen (izvedba preizkusa)

(1) Preizkus alkoholiziranosti in del preizkusa prisotnosti nedovoljene psihoaktivne snovi opravi pravosodni policist.

(2) Preizkus alkoholiziranosti opravi pravosodni policist s sredstvi, ki reagirajo na alkohol v izdihanem zraku.

(3) Pravosodni policist za preizkus prisotnosti nedovoljene psihoaktivne snovi opravi postopek oddaje urina in nadzor nad pravilno oddajo urina (v nadaljnjem besedilu: urinski test).

(4) Preizkus alkoholiziranosti oziroma urinski test se opravi v ustreznem prostoru zavoda, pri čemer pravosodni policist še posebno skrb posveča varstvu pravic in dostojanstva obsojenca.

45. člen (opustitev preizkusa)

Preizkus alkoholiziranosti oziroma urinski test se ne izvede, če obsojenec to odkloni ali če prizna, da je zaužil alkohol ali nedovoljeno psihoaktivno snov. Odklonitev ali priznanje obsojenec potrdi s podpisom izjave.

46. člen (kontrolni preizkus)

Stroške, nastale s kontrolnim preizkusom alkoholiziranosti ali kontrolnim preizkusom urinskega testa, ki se opravi na zahtevo obsojenca, nosi obsojenec. Obsojencu se stroški povrnejo, če je rezultat kontrolnega preizkusa negativen.

47. člen (navodilo o izvedbi preizkusov)

Podrobnejši način opravljanja preizkusa alkoholiziranosti in opravljanja urinskega testa, ravnanja v primerih, v katerih obsojenec izjavi, da telesnih tekočin ne more oddati, in način izvedbe postopka kontrolnih preizkusov predpiše z navodilom generalni direktor.

48. člen (zapisnik o opravljenem preizkusu)

(1) O vsakem opravljenem preizkusu alkoholiziranosti, preizkusu prisotnosti nedovoljenih psihoaktivnih snovi in v primerih iz 45. člena tega pravilnika se sestavi zapisnik.

(2) V zapisniku se navedejo osebni podatki obsojenca, pri katerem je bil opravljen preizkus, datum in ura preizkusa ter morebitne posebnosti, v zapisniku o preizkusu alkoholiziranosti pa tudi rezultat preizkusa. Z rezultati preizkusa prisotnosti nedovoljenih psihoaktivnih snovi se obsojenca seznanijo po končanem preizkusu.

(3) Če obsojenec odkloni preizkus ali če prizna, da je zaužil alkohol ali nedovoljeno psihoaktivno snov, se zapisniku priloži izjava iz 45. člena tega pravilnika.

(4) Zapisnik podpišeta pravosodni policist, ki je opravil preizkus alkoholiziranosti oziroma urinski test, in obsojenec, pri katerem je bil preizkus opravljen. Zapisnik po končanem preizkusu prisotnosti nedovoljene psihoaktivne snovi podpiše tudi oseba, ki je izvedla preizkus oddanega urina. Če obsojenec odkloni podpis, se to zabeleži v zapisniku.

49. člen

(podatki o opravljenem preizkusu)

Zavod v zvezi z opravljenim preizkusom alkoholiziranosti in preizkusom prisotnosti nedovoljenih psihoaktivnih snovi beleži naslednje podatke: ime in priimek obsojenca, ime in priimek oseb, ki so preizkus opravljale, razlog za opravljanje preizkusa in rezultat preizkusa.

4. Zbiranje operativnih informacij

50. člen

(zbiranje operativnih informacij o obsojencu)

(1) Zbiranje operativnih informacij pomeni zbiranje, vrednotenje in analiziranje podatkov o dejavnostih, ki se nanašajo na disciplinske prestopke obsojencev, za preprečevanje in odkrivanje disciplinskih prestopkov.

(2) Pravosodni policist, ki ga določi direktor zavoda ali poveljnik, sme zbirati operativne informacije samo po navodilih direktorja zavoda ali poveljnika.

(3) Pravosodni policist sme operativne informacije zbirati le od oseb, ki želijo informacije prostovoljno posredovati. Pravosodni policisti zagotovijo varnost in anonimnost oseb, ki so dale informacije.

(4) Z zbiranjem operativnih informacij ni dopustno spodbujati, omogočati ali na druge načine dopustiti ali izzvati nedovoljene dejavnosti ali ravnanja obsojencev ali pravosodnih policistov.

(5) Dejavnosti, s katerimi se pridobivajo operativne informacije, podrobneje z navodilom opredeli generalni direktor.

(6) Zavod v zvezi s postopkom zbiranja operativnih informacij beleži zbrane informacije, način pridobitve informacij, druge dejavnosti v zvezi z zbiranjem informacij ter delovanje pravosodnih policistov v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem disciplinskih prestopkov.

(7) Nadzor nad izvrševanjem zbiranja operativnih informacij izvaja Generalni urad Uprave Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij (v nadaljnjem besedilu: generalni urad).

5. Odstranitev in namestitev obsojenca v poseben prostor

51. člen

(postopek odstranitve obsojenca)

(1) Če je obsojenca potrebno odstraniti in odvesti v poseben prostor, pravosodni policist začne postopek tako, da obsojencu ukaže, naj odide z njim v poseben prostor. Če drugače ni mogoče zagotoviti izvršitve ukaza, ker obsojenec odkloni izpolnitev ukaza, ga pravosodni policist odstrani in odvede z uporabo telesne sile.

(2) Če drugače ni mogoče preprečiti napada, samopoškodbe ali povzročitve večje materialne škode, ker se obsojenec kljub uporabi telesne sile še naprej upira, sme pravosodni policist uporabiti druga prisilna sredstva v skladu s tem pravilnikom.

52. člen

(obvestilo o namestitvi)

O namestitvi obsojenca v poseben prostor se takoj obvesti odgovorno osebo zavoda in zdravstveno osebje, ki odredi potrebne ukrepe za zavarovanje življenja in zdravja obsojenca.

53. člen

(namestitev obsojenca v poseben prostor)

(1) Neposredno pred namestitvijo obsojenca v poseben prostor se opravi osebni pregled obsojenca na način, ki ga določa ta pravilnik.

(2) Če osebnega pregleda glede na vedenje obsojenca ni mogoče opraviti, se opravi varnostni pregled obsojenca, osebni

pregled pa se opravi takoj, ko je mogoče. V času do osebnega pregleda se nad obsojencem izvaja stalni videonadzor, če te možnosti ni, pa nadzor s stalnim zadrževanjem pravosodnega policista pred posebnim prostorom in z neprekinjenim opazovanjem skozi lino v vratih.

(3) V posebnem prostoru se zoper obsojenca smejo uporabiti sredstva za vklepanje in vezanje, če je to potrebno za preprečitev nadaljevanja napada na pravosodnega policista, nevarnosti nadaljevanja samopoškodbe ali povzročanja večje materialne škode. Sredstva za vklepanje in vezanje se uporabijo tako, kot je določeno s tem pravilnikom.

(4) Obsojenca, ki je odstranjen v poseben prostor, pravosodni policist posebej nadzoruje ter skrbi za njegovo varnost in zdravje.

(5) Nadzor nad obsojencem v posebnem prostoru izvaja oseba istega spola.

(6) Nadzor se izvaja s stalnim videonadzorom, če te možnosti ni, pa z zadrževanjem pred posebnim prostorom in z opazovanjem skozi lino v vratih najmanj vsakih pet minut.

(7) Pravosodni policist, ki opravlja nadzor obsojenca v posebnem prostoru, operativnemu vodji sporoči vsako spremembo, ki bi lahko pomenila, da razlogov za namestitev ni več.

(8) Če je obsojenec v posebnem prostoru takrat, ko se menja izmena pravosodnih policistov, operativni vodji osebno preverita stanje obsojenca in preverita, ali so ob menjavi izmene še dani razlogi za namestitev v poseben prostor.

54. člen

(preverjanje upravičenosti namestitve)

(1) Direktor zavoda preveri, ali so izpolnjeni zakonski in drugi pogoji za odstranitev in namestitev obsojenca v poseben prostor. Preveri tudi utemeljenost morebitne uporabe prisilnih sredstev v postopku odstranitve in morebitne uporabe prisilnih sredstev zoper obsojenca, ko je ta že nameščen v posebnem prostoru.

(2) Direktor zavoda opravi preverbe prvi naslednji delovni dan, če je bil obsojenec odstranjen v njegovi odsotnosti.

55. člen

(podatki o opravljeni namestitvi v poseben prostor)

Zavod v zvezi z odstranitvijo in namestitvijo obsojenca v poseben prostor beleži te podatke: ime in priimek obsojenca, datum in uro odstranitve oziroma namestitve, trajanje bivanja v posebnem prostoru in razloge za odstranitev oziroma namestitev obsojenca.

6. Pregledi prtljage, pošiljk in bivalnih prostorov

56. člen

(seznanitev s potekom pregleda prtljage)

Pred začetkom pregleda osebne prtljage pravosodni policist seznaniti s potekom pregleda osebo, katere prtljago bo pregledal.

57. člen

(pregled osebne prtljage obsojenca)

(1) Pravosodni policist opravi pregled stvari oziroma predmetov, ki jih ima obsojenec pri sebi (osebna prtljaga obsojenca), ob varnostnem pregledu obsojenca.

(2) Pravosodni policist lahko opravi pregled osebne prtljage obsojenca tudi ob pregledu bivalnega prostora in vselej, ko obstaja sum, da obsojenec v prtljagi skriva nedovoljeno stvar.

(3) Pravosodni policist opravi pregled v primerih iz prvega odstavka tega člena brez odredbe. Pregled iz prejšnjega odstavka opravi po pisni odredbi, ki jo izda direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka ali poveljnik, v njihovi odsotnosti pa operativni vodja. V pisni odredbi se opiše razlog za pregled in zabeleži datum pregleda.

(4) Pravosodni policist opravi pregled prtljage tako, da obsojencu ukaže, naj mu izroči osebno prtljago, in v njegovi navzočnosti pregleda prtljago.

(5) Za pregled osebne prtljage obsojenca lahko pravosodni policist uporabi tudi službenega psa.

58. člen

(osebna prtljaga druge osebe)

(1) Vsaka oseba, ki prihaja v zavod, odda v hrambo strelno in hladno orožje.

(2) Pravosodni policist drugo osebo, ki prihaja v zavod, pozove, naj osebno prtljago, zlasti pa stvari, za katere je na vidnem mestu označeno, da niso dovoljene, odda v hrambo (oddana osebna prtljaga).

(3) Pravosodni policist lahko opravi pregled osebne prtljage, ki je oseba ni oddala v hrambo, oziroma pregled osebne prtljage, ki jo je oseba oddala v hrambo, če je to potrebno za zagotovitev varnosti, reda in discipline, pri čemer osebo najprej opozori na pregled. Pravosodni policist opravi pregled osebne prtljage v navzočnosti osebe.

(4) Obvestilo o možnosti pregleda osebne prtljage je objavljeno tudi na vidnem mestu pri vstopu v zavod, da ga osebe lahko vidijo in se z njim seznanijo.

(5) Za pregled osebne prtljage se smiselno uporabljajo določbe četrtega odstavka prejšnjega člena.

(6) Če oseba ne dovoli pregleda, se ji vstop v zavod ne dovoli.

(7) Pravosodni policist osebi ob izstopu omogoči prevzem oddanih stvari oziroma jo opozori nanje.

59. člen

(osebna prtljaga uradnih oseb)

(1) Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena direktor zavoda lahko dovoli vnos orožja osebi, ki po uradni dolžnosti nosi orožje in pride v zavod v okviru opravljanja svojih uradnih nalog.

(2) Če je druga oseba, ki prihaja v zavod v zvezi z opravljanjem nadzora, delavec uprave, druga uradna oseba državnih organov, sodišč, Varuha človekovih pravic ali mednarodnih nadzornih organov, se določbe prejšnjega člena, razen prvega odstavka, ne uporabljajo.

(3) Direktor zavoda lahko odredi, da se ukrepi iz prejšnjega člena uporabljajo za delavce zavoda. O razlogih za tak ukrep direktor zavoda obvesti generalnega direktorja.

60. člen

(pregled pošiljk)

(1) Za nadzor nad pisemskimi pošiljkami in nadzor nad drugimi sprejetimi pošiljkami opravi pravosodni policist pregled pošiljke tako, kot je določeno v pravilniku, ki ureja izvrševanje kazni zapora.

(2) Če pravosodni policist pri pregledu osebne prtljage, varnostnem pregledu, osebem pregledu ali pregledu bivalnega prostora obsojenca najde stvar v obliki pisemske pošiljke, jo pregleda na način, določen za pregled sprejete pošiljke, ki ni pisemska, in jo po pregledu izroči obsojencu.

(3) Pri pregledu pisemske pošiljke ali druge sprejete pošiljke lahko pravosodni policist uporabi tehnična sredstva ali službenega psa.

61. člen

(pregled bivalnih prostorov)

(1) Pregled bivalnega prostora se opravi, če obstaja sum, da je v prostoru nedovoljena stvar.

(2) Pravosodni policist pregleda bivalni prostor v navzočnosti obsojenca, ki uporablja ta prostor.

(3) Če obsojenec ni dosegljiv ali je v takem psihofizičnem stanju, da bi lahko ogrozil varno izvedbo postopka, lahko pravosodni policist pregleda bivalni prostor brez njegove navzočnosti, pri čemer je kot priča navzoč eden od drugih obsojencev.

(4) Za pregled bivalnih prostorov lahko pravosodni policist uporabi tehnična sredstva in službenega psa.

(5) Pregled bivalnega prostora obsojencev se opravi izven časa nočnega počitka obsojencev, v primerih, v katerih bi bilo odlašanje nevarno, pa se pregled bivalnih prostorov opravi v času nočnega počitka.

(6) Pregled bivalnih prostorov se opravi po pisni odredbi, ki jo izda direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka ali poveljnik, v njihovi odsotnosti pa operativni vodja. V odredbi se opiše razlog za pregled in zabeleži datum pregleda.

7. Odvzem nedovoljenih stvari

62. člen

(ravnanje z nedovoljenimi stvarmi)

Pravosodni policist ravna z nedovoljenimi stvarmi v skladu s pravilnikom, ki ureja izvrševanje kazni zapora.

8. Zasedovanje pobeglega obsojenca

63. člen

(prvi ukrepi ob pobegu)

(1) Pravosodni policist takoj, ko ugotovi pobeg obsojenca, ukrene vse potrebno, da je ta čim prej prijet in pripeljan v zavod.

(2) Če pravosodni policist vidi pobeglega obsojenca ali je bil neposredno po pobegu obveščen o smeri njegovega bega, takoj steče za njim in ga zasleduje, dokler obstaja možnost prijetja, ter v okviru pooblastil in nalog ukrene vse potrebno, da prepreči pobeg.

64. člen

(pobeg med spremljanjem)

(1) Če je obsojenec pobegnil med spremljanjem in pravosodni policist ugotovi, da ga sam ne bo mogel prijeti, o pobegu na najhitrejši način obvesti najprej policijo in nato zavod.

(2) Hkrati z obvestilom o pobegu posreduje policiji tudi razpoložljive podatke o obsojencu, ki so pomembni za njegovo izsleditev (osnovne osebne podatke, kratak osebni opis in oceno nevarnosti).

65. člen

(pobeg iz zavoda)

(1) Če je obsojenec pobegnil iz zavoda in pravosodni policist ugotovi, da ga sam ne bo mogel prijeti, o pobegu na najhitrejši način obvesti operativnega vodjo, ta pa najbližjo policijsko postajo in poveljnika.

(2) Poveljnik, v njegovi odsotnosti pa operativni vodja, ob pobegu obsojenca iz zavoda takoj organizira in koordinira zasledovanje, če je verjetno, da je obsojenec še v bližini zavoda, ter zavaruje morebitne dokaze o času in načinu pobega.

(3) Če je v neposredno zasledovanje pobeglega obsojenca vključena tudi policija, poveljnik, v njegovi odsotnosti pa operativni vodja, ki organizira in vodi zasledovanje, skrbi za koordinirano delo med pravosodnimi policisti in policijo.

66. člen

(pregled prtljage in prostora pobeglega obsojenca)

Takoj ob ugotovitvi pobega poveljnik, v njegovi odsotnosti pa operativni vodja, odredi pregled bivalnega prostora obsojenca in njegovih stvari in evidentiranje njegove lastnine, ki se shrani v skladišče.

67. člen

(obveščanje o pobeglem obsojencu)

Če pravosodni policist ugotovi, da se obsojenec, ki je na begu in je za njim razpisana tiralica, nahaja ali skriva na določenem kraju, o tem obvesti zavod ali najbližjo policijsko postajo.

68. člen

(pobeg pripornika)

O pobegu pripornika se čim prej, najpozneje pa v eni uri, obvesti tudi sodišče, ki je odredilo pripor.

69. člen

(razpis tiralice)

(1) Za pobežlim obsojencem direktor zavoda nemudoma izda odredbo za razpis tiralice v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, in hkrati odloči, ali naj se razpiše tudi mednarodna tiralica in v katerih državah. Izven delovnega časa ali ob odsotnosti direktorja zavoda izda odredbo za razpis tiralice operativni vodja.

(2) Če je obsojenec pobežnil tako, da se ob določenem času ni vrnil s koriščenja ugodnosti zunaj zavoda ali z druge oblike dovoljenega izhoda iz zavoda, se odredba za razpis tiralice izda najpozneje v 12 urah. Izjemoma se lahko ta rok podaljša za 12 ur, če se utemeljeno pričakuje, da se bo obsojenec sam vrnil v zavod.

70. člen

(analiza okoliščin pobega)

(1) Poveljnik po pobegu obsojenca opravi analizo okoliščin pobega in ravnanja ob pobegu, pri čemer ugotavlja pomembna dejstva o pobegu obsojenca ter presodi ustreznost in učinkovitost ravnanj za preprečitev in ravnanj ob pobegu.

(2) Generalni direktor lahko odredi, da se v analizo okoliščin in ugotavljanja drugih pomembnih dejstev o pobegu obsojenca in ravnanju ob pobegu neposredno vključi delavec, ki je odgovoren za varnost, ali drug delavec generalnega urada.

9. Pregled oseb

71. člen

(seznanitev s potekom pregleda)

Pred začetkom pregleda pravosodni policist seznaniti s potekom pregleda osebo, ki jo bo pregledal.

72. člen

(posebno načelo)

Pri opravljanju varnostnih in osebnih pregledov oseb pravosodni policist še posebno skrb posveča varstvu pravic in dostojanstva oseb.

73. člen

(varnostni pregled obsojenca)

(1) Pravosodni policist pred varnostnim pregledom obsojenca pozove, naj odda predmete oziroma stvari, ki jih ima pri sebi.

(2) Pravosodni policist opravi varnostni pregled obsojenca tako, da z napravo, ki zaznava kovinske dele, pri obsojencu preveri prisotnost kovinskih predmetov (prvi del varnostnega pregleda). Pravosodni policist z varnostnim pregledom obsojenca pregleda tudi tako, da pretipa vidno površino oblačil, ki jih ima obsojenec na sebi. Obsojenec v pregled po potrebi izroči tudi obuvala, vrhnja oblačila in pokrivala, ki jih pravosodni policist pretipa. Med varnostnim pregledom pravosodni policist po potrebi pregleda tudi obsojenčeve podplate, hlačni pas in hlačne zavihke (drugi del varnostnega pregleda).

(3) Za zagotovitev varnosti, reda in discipline se varnostni pregled obsojenca opravi:

1. ob nastopu kazni zapora v dislociranih polodprtih in odprtih oddelkih;

2. ob odhodu ali prihodu z zunajzavodskih ugodnosti in drugih oblik odsotnosti obsojenca iz zavoda, razen če obsojenec kazni prestopa v dislociranem polodprtem ali odprtem oddelku;

3. pred in po zaključku obiska, razen če obsojenec kazni prestopa v dislociranem polodprtem ali odprtem oddelku;

4. pred in po spremljanju obsojenca izven zavoda.

(4) Pravosodni policist opravi varnostni pregled tudi vselej, ko obstaja sum, da obsojenec pri sebi skriva nedovoljeno stvar.

(5) Pravosodni policist opravi varnostni pregled iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v celoti, razen če je z načrtom varovanja določeno, da se opravi le prvi ali le drugi del varnostnega pregleda.

(6) Pravosodni policist lahko pri varnostnem pregledu obsojenca uporabi tudi tehnična sredstva.

(7) Varnostni pregled obsojenca opravlja oseba istega spola, razen če se ta opravi brez tipanja vrhnjih oblačil, ki jih ima obsojenec na sebi.

74. člen

(varnostni pregled drugih oseb)

(1) Varnostni pregled drugih oseb, ki prihajajo v zavod, pravosodni policist opravi, če je to potrebno za zagotovitev varnosti, reda in discipline.

(2) Varnostni pregled osebe, ki prihaja v zavod, pravosodni policist opravi, ko oseba odda stvari v hrambo. Pregled opravi tako, da osebo najprej opozori na varnostni pregled, nato pa z uporabo tehničnih sredstev preveri prisotnost nedovoljenih stvari na osebi.

(3) Če pravosodni policist pri pregledu zazna kovinske ali druge stvari, ki bi lahko bile nedovoljene, osebo pozove, naj mu jih pokaže. Če gre za nedovoljene stvari, jih oseba odda v hrambo. Če gre pri tem za stvari, katerih uporaba ali posest bi pomenila kaznivo dejanje, se o tem takoj obvesti policijo in osebo zadrži do prihoda policije.

(4) Obvestilo o možnosti varnostnega pregleda je objavljeno na vidnem mestu pri vstopu v zavod, da ga osebe lahko vidijo in se z njim seznanijo.

(5) Direktor zavoda lahko izjemoma dovoli vnos nedovoljene stvari v zavod, če oceni, da se s tem ne ogrožajo varnost, red in disciplina.

(6) Če oseba ne dovoli varnostnega pregleda, ji pravosodni policist ne dovoli vstopa.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za varnostni pregled oseb, ki se zadržujejo na varovanem območju zavoda ali ovirajo delo pravosodnih policistov pri njihovem delu zunaj zavoda.

(8) Direktor zavoda lahko odredi, da se ukrepi iz tega člena uporabljajo za delavce zavoda. O razlogih za tak ukrep direktor zavoda obvesti generalnega direktorja.

75. člen

(omejitev varnostnega pregleda)

Določbe prejšnjega člena se ne uporabljajo zoper delavce uprave ter druge uradne osebe državnih organov, sodišč, Varuha človekovih pravic in mednarodnih nadzornih organov, ki prihajajo v zavod v zvezi z opravljanjem nadzora.

76. člen

(osebni pregled obsojenca)

(1) Pravosodni policist opravi osebni pregled obsojenca tako, da obsojencu ukaže, naj v pregled odda vse stvari, ki jih ima na sebi, in sleče vsa oblačila, ki jih ima na sebi.

(2) Obsojencu se za čas osebnega pregleda zagotovijo nadomestna oblačila.

(3) Pravosodni policist nadaljuje osebni pregled s pregledom površine telesa obsojenca, pretipanjem njegovega lasišča ter pretipanjem vseh oddanih stvari in oblačil.

(4) Za zagotovitev varnosti, reda in discipline se osebni pregled obsojenca opravi:

1. ob sprejemu obsojenca na prestajanje kazni zapora, razen ob sprejemu obsojenca v dislociranem polodprtem ali odprtem oddelku;

2. pred namestitvijo obsojenca v poseben prostor;

3. vselej ko obstaja sum, da obsojenec pri sebi skriva nedovoljene stvari, in teh stvari z varnostnim pregledom ni mogoče ugotoviti.

(5) Osebni pregled iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka opravi pravosodni policist brez odredbe.

(6) Osebni pregled iz 3. točke četrtega odstavka tega člena opravi pravosodni policist po pisni odredbi, ki jo izda direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka zavoda ali poveljnik. Če so osebe iz prejšnjega stavka odsotne in je izvedba osebnega pregleda nujna za zagotovitev varnosti, reda in discipline v zavodu, pisno odredbo izda operativni vodja.

(7) Osebni pregled iz 3. točke četrtega odstavka tega člena opravi pravosodni policist tudi po ustni odredbi, ki se izda le, če bi bilo odlašanje z osebnim pregledom nevarno. Ustno odredbo izda operativni vodja.

(8) V pisni odredbi za osebni pregled obsojenca se opiše razlog za pregled in zabeleži datum osebnega pregleda.

(9) Če je pravosodni policist opravil osebni pregled po ustni odredbi operativnega vodje, ker bi bilo odlašanje s pregledom nevarno, pravosodni policist o opravljenem pregledu takoj obvesti osebo, ki je pooblaščenca za izdajo odredbe, in ji odda poročilo o izvedenem osebnem pregledu, v katerem opiše razloge za opravljen pregled.

(10) Osebni pregled obsojencev se opravi izven časa za nočni počitek obsojencev, v primerih, v katerih bi bilo odlašanje z osebnim pregledom nevarno, pa se osebni pregled opravi v času nočnega počitka obsojencev.

(11) Osebni pregled obsojenca opravita dva pravosodna policista brez navzočnosti drugih oseb. Osebni pregled obsojenca opravi en pravosodni policist brez navzočnosti drugih oseb, če je izvedba osebnega pregleda nujna, ker bi bilo odlašanje do prihoda drugega pravosodnega policista nevarno.

(12) Osebni pregled obsojenca lahko opravlja le oseba istega spola.

77. člen

(podatki o opravljenem osebnem pregledu obsojenca)

Zavod v zvezi z opravljenim osebnim pregledom obsojenca beleži te podatke: ime in priimek pregledanega obsojenca, ime in priimek pravosodnih policistov, ki so opravili pregled, datum in čas pregleda, razloge za opravljen pregled in ugotovitve po opravljenem pregledu.

78. člen

(osebni pregled obiskovalcev)

(1) Osebni pregled obiskovalca se opravi tako, da pravosodni policist pretipa vidno površino oblačil, ki jih ima oseba na sebi. Po pozivu pravosodnega policista obiskovalec izroči svoja obuvala, vrhnja oblačila in pokrivala, ki jih pravosodni policist pretipa. Med osebnim pregledom lahko pravosodni policist pregleda tudi hlačni pas in hlačne zavivke obiskovalca in pretipa lasišče obiskovalca.

(2) Pravosodni policist opravi osebni pregled obiskovalca, če po opravljenem varnostnem pregledu sumi, da ima obiskovalec pri sebi predmete oziroma stvari, ki niso dovoljene, in obiskovalec še naprej vztraja, da želi obiskati obsojenca.

(3) Pravosodni policist opravi osebni pregled obiskovalca obsojenca po pisni odredbi, ki jo izda direktor zavoda, vodja dislociranega oddelka zavoda ali poveljnik, v njihovi odsotnosti pa operativni vodja. V pisni odredbi se opiše razlog za pregled in zabeleži datum pregleda.

(4) Osebni pregled obiskovalca obsojenca opravita dva pravosodna policista brez navzočnosti drugih oseb.

(5) Osebni pregled obiskovalca obsojenca opravi oseba istega spola.

10. Odvzem prostosti

79. člen

(odvzem prostosti)

(1) Pravosodni policist osebo, ki jo je pri svojem delu zalotil pri kaznivem dejanju ali kršenju javnega reda in miru, zadrži do prihoda policije.

(2) Pravosodni policist, ki je pri svojem delu zalotil osebo pri kaznivem dejanju, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, tej osebi na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, odvzame prostost in jo izroči policiji.

(3) Če pravosodni policist osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena ne more zadržati do prihoda policije, o tem takoj obvesti policijo.

11. Prisilna sredstva

80. člen

(namen uporabe prisilnih sredstev)

Uporaba prisilnega sredstva kot kazni ni dopustna.

81. člen

(usposobljenost)

Pravosodni policist sme uporabiti prisilno sredstvo, za uporabo katerega je ustrezno usposobljen.

82. člen

(posebna omejitev uporabe prisilnih sredstev)

(1) Pravosodni policist prisilnih sredstev ne uporablja zoper vidno bolnega, ostarelega ali onemoglega obsojenca, vidno težkega invalida, žensko, ki je vidno noseča ali je zanjo ugotovljeno, da je noseča, razen če neposredno ogroža življenje pravosodnega policista ali druge osebe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme pravosodni policist uporabiti sredstva za vklepanje in vezanje zoper osebe iz prejšnjega odstavka tudi, če je to nujno za preprečitev bega, napada, samopoškodbe ali povzročitve večje materialne škode.

83. člen

(načelo sorazmernosti)

Pri izbiri prisilnega sredstva pravosodni policist upošteva načelo sorazmernosti, in sicer tako, da uporabi tisto prisilno sredstvo, ki je sorazmerno moči odpora obsojenca, zoper katerega bo uporabil prisilno sredstvo.

84. člen

(moč odpora)

(1) Odpor obsojenca je pasiven ali aktiven.

(2) Za pasivni odpor se šteje, če:

1. se obsojenec skriva;
2. obsojenec ne izpolni zakonito izdanega ukaza;
3. se obsojenec spravi v položaj, ki onemogoča izvršitev naloge (leže, obstane in ne želi naprej, se oprime kakšnega predmeta in podobno).

(3) Za aktivni odpor se šteje, če:

1. obsojenec fizično napade ali se upira z orožjem ali drugimi predmeti, s katerimi ogroža varnost in življenje drugih ljudi;
2. se obsojenec s silo poskuša iztrgati pravosodnemu policistu, se z njim preriva ali kako drugače z uporabo sile ali grožnje poskuša pravosodnemu policistu onemogočiti izvršitev naloge;
3. obsojenec spodbuja ali poziva druge k upiranju;
4. obsojenec beži.

85. člen

(načelo postopnosti)

(1) Pri uporabi prisilnih sredstev pravosodni policist upošteva načelo postopnosti (od milejšega k hujšemu prisilnemu sredstvu).

(2) Milejša prisilna sredstva so: sredstva za vklepanje in vezanje ter telesna sila, razen strokovnih udarcev in strokovnih metov.

(3) Hujša prisilna sredstva so vsa druga prisilna sredstva.

(4) Če je pri izvrševanju nalog v določenem primeru mogoče uporabiti več vrst prisilnih sredstev, pravosodni policist uporabi najmildejšo prisilno sredstvo, s katerim je še mogoče izvršiti nalogo.

(5) Hujše prisilno sredstvo se sme uporabiti le, če je bila uporaba milejšega prisilnega sredstva neuspešna ali če uporaba milejšega sredstva ni bila mogoča.

(6) Ob pasivnem odporu sme pravosodni policist uporabiti samo milejša prisilna sredstva.

86. člen

(predhodno opozorilo)

Pravosodni policist osebo, zoper katero uporabi prisilno sredstvo, predhodno na to opozori, razen če bi to onemogočilo izvršitev naloge.

87. člen

(izogibanje občutljivim delom telesa)

Pri uporabi prisilnega sredstva se pravosodni policist izogiba prizadejanju poškodb po glavi, genitalijah in drugih občutljivih delih telesa obsojenca.

88. člen

(varnost drugih oseb)

Pravosodni policist pri uporabi prisilnih sredstev pazi, da s tem ne ogroža življenja in varnosti oseb, zoper katere prisilno sredstvo ni uporabljeno.

89. člen

(prenehanje z uporabo prisilnega sredstva)

Prisilno sredstvo je dopustno uporabljati samo tako dolgo, dokler trajajo razlogi za njegovo uporabo in dokler namen ni dosežen ali dokler se ne izkaže, da namena ni mogoče doseči.

90. člen

(prva pomoč)

Obsojencu, ki je bil z uporabo prisilnega sredstva poškodovan, pravosodni policist takoj, ko varnostni razlogi to dopuščajo, nudi prvo pomoč in mu zagotovi potrebno zdravstveno oskrbo.

91. člen

(zdravstveni pregled)

(1) Po vsaki uporabi prisilnega sredstva, razen vklepanja, ki ga pravosodni policist opravi po odredbi, se obsojencu, zoper katerega je bilo uporabljeno prisilno sredstvo, zagotovi zdravstveni pregled, da se ugotovijo morebitne poškodbe in se mu zagotovi potrebna zdravstvena oskrba.

(2) Zdravstveni pregled se opravi zunaj vidnega in slušnega polja delavcev zavoda, razen če je prisotnost delavca nujno potrebna za ohranitev varnosti, reda in discipline.

(3) Zdravnik pri pregledu ugotavlja vrsto in lokacijo poškodb ter njihov vzrok. Pri tem poškodbe opiše in jih po potrebi tudi dokumentira. Zdravnik zapiše trditve obsojenca o nastanku poškodb ter oceno skladnosti med zatrjevanim ravnanjem in ugotovitvami zdravstvenega pregleda. Zdravnik o morebitnih znakih nepravilne uporabe prisilnih sredstev obvesti direktorja zavoda.

(4) Zdravstveni pregled se opravi takoj, najpozneje pa v roku 24 ur od uporabe prisilnih sredstev. Če obsojenec pregled odkloni, se ga pozove, naj o tem napiše izjavo. Če obsojenec izjave ne želi napisati, se o tem napiše uradni zaznamek.

(5) Poveljnik odredi zdravstveni pregled tudi za pravosodnega policista, če je bil ta pri izvrševanju naloge poškodovan ali če to sam zahteva zaradi suma poškodbe pri izvrševanju naloge.

92. člen

(intervencija skupine)

(1) Če je glede na načelo sorazmernosti in načelo postopnosti potrebno, lahko direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka, v njegovi odsotnosti pa poveljnik, odredi

uporabo prisilnih sredstev v obliki intervencije skupine pravosodnih policistov.

(2) Med intervencijo pravosodni policisti uporabljajo opremo za dodatno zaščito svojega življenja in zdravja. Vrsto in količino posebne opreme odredi poveljnik.

(3) Če je ogroženo življenje ali zdravje oseb ter sta direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka in poveljnik odsotna, intervencijo skupine odredi operativni vodja.

93. člen

(pomoč policije)

(1) V primeru ugrabitve ali ogrožanja človeškega življenja ali če se to utemeljeno pričakuje, direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka, v njegovi odsotnosti pa poveljnik, prosi za pomoč policijo.

(2) Direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka o zaprosilu za pomoč policije v zavodu takoj obvesti generalnega direktorja.

(3) Če je ogroženo življenje ali zdravje oseb in sta direktor zavoda oziroma vodja dislociranega oddelka in poveljnik odsotna, prosi za pomoč policijo operativni vodja.

94. člen

(sredstva za vklepanje)

Sredstva za vklepanje so lisice.

95. člen

(sredstva za vezanje)

(1) Sredstva za vezanje so: plastična zatega, vrv, usnjen pas, lepilni trak in druga sredstva, ki so glede na pričakovane posledice njihove uporabe primerljiva s sredstvi za vklepanje.

(2) Sredstva za vezanje se lahko uporabijo le takrat, ko zaradi objektivnih okoliščin sredstva za vklepanje niso dosegljiva, in na način, ki je določen za uporabo sredstev za vklepanje.

(3) Z uporabo sredstev za vezanje pravosodni policist preneha takoj, ko so dosegljiva sredstva za vklepanje.

96. člen

(dopustnost vklepanja)

Vklepanje obsojenca se odredi, če iz njegove varnostne ocene izhaja, da v določenih okoliščinah (na primer spremljanje obsojenca zunaj zavoda) z milejšim ukrepom ni mogoče preprečiti bega, napada, samopoškodbe ali povzročitve večje materialne škode.

97. člen

(odredba za vklepanje)

(1) Vklepanje za čas spremljanja obsojenca opravi pravosodni policist po odredbi iz 20. člena tega pravilnika.

(2) Vklepanja v primerih, v katerih ne gre za spremljanje obsojenca, opravi pravosodni policist po odredbi, ki jo izda poveljnik, v času njegove odsotnosti pa operativni vodja.

(3) V odredbi za vklepanje iz prejšnjega odstavka se opredeli tudi način vklepanja obsojenca.

(4) Pravosodni policist vklene obsojenca brez odredbe, če ob njegovem trenutnem vedenju z milejšimi ukrepi ne more drugače preprečiti bega, napada, samopoškodbe ali povzročitve večje materialne škode.

98. člen

(postopek vklepanja)

Vklepanje opravi pravosodni policisti tako, da obsojencu nadene na zapestje rok sredstva za vklepanje in jih zaklene, pri čemer skrbi, da je obsojencu onemogočena osvoboditev, obenem pa mu ne povzroča nepotrebnih bolečin in poškodb.

99. člen

(načini vklepanja)

(1) Sredstva za vklepanje se uporabi po načelu postopnosti na te načine: vklepanje rok spredaj, vklepanje rok spredaj in hkratna vklepanje na pas in vklepanje z rokami na hrbtu.

(2) Pri izbiri načina vklepanja se upošteva načelo sorazmernosti, tako da se način vklepanja, ki je potreben za preprečitev bega, napada, samopoškodbe ali povzročitve večje materialne škode, presoja glede na stopnjo begosumnosti, stopnjo agresivnosti, stopnjo samomorilne ogroženosti ter glede na telesne sposobnosti in spretnosti obsojenca.

(3) Če je obsojenec izrazito nevaren, izrazito begosumen, ima posebne telesne sposobnosti ali spretnosti ali je izrazito samomorilno ogrožen, se ga lahko izjemoma vklene tudi tako, da se mu vklenejo roke spredaj in se mu hkrati vklene tudi noge, ali tako, da se sredstva za vklepanje na rokah spredaj povežejo s sredstvi za vklepanje na nogah, pri čemer so sredstva povezana na sprednji strani obsojenca.

(4) Vklepanje rok na hrbtu se ne uporablja med časovno daljšim spremljanjem, ki se opravlja z vozilom.

(5) Vklepanje obsojenca za predmete je dopustno le, kadar mora pravosodni policist zaradi nujnih trenutnih in kratkotrajnih potreb zapustiti vklepanega obsojenca in je to nujno potrebno za preprečitev bega, napada, samopoškodbe ali povzročitve večje materialne škode.

(6) Vklepanje na načine, ki niso določeni s tem členom, ni dopustno.

100. člen

(vklepanje na sodišču in pri zdravniku)

(1) Za čas pregleda pri zdravniku zunaj zavoda, zaslišanja ali obravnave na sodišču se obsojenca ne vklene, razen če se oceni, da bi obsojenec to izrabil za pobeg, napad, samopoškodbo ali povzročitev večje materialne škode, in takega naklepa ni mogoče preprečiti z milejšim ukrepom.

(2) O vklepanju obsojenca na sodišču in razlogih za vklepanje se predhodno pisno obvesti sodnika.

(3) Zdravnika o vklepanju ustno obvesti pravosodni policist, ki vodi spremljanje obsojenca.

(4) Sodnik na zaslišanju ali obravnavi lahko odredi, da se vklepanega obsojenca odklene.

(5) Med pregledom pri zdravniku se vklepanega obsojenca odklene na zahtevo zdravnika. Če zdravnik zahteva, da se obsojenca odklene, pravosodni policist najprej zdravnika seznanj z razlogi za vklepanje obsojenca in o zahtevi zdravnika obvesti poveljnika, v času njegove odsotnosti pa operativnega vodjo, da ta odredi, ali se obsojenca odklene oziroma da odredi druge ukrepe za zagotovitev varnosti v času pregleda obsojenca pri zdravniku.

101. člen

(vrste telesne sile)

(1) Vrste telesne sile, ki se jo uporabi kot prisilno sredstvo, so:

1. strokovni prijemi,
2. strokovni pritiski,
3. strokovni meti,
4. strokovni udarci,

5. druge individualne ali skupinske uporabe sile telesa, kot so prenašanje, potiskanje, odrivanje oseb, razdvajanje skupine in podobno.

(2) Strokovne prijeme, strokovne pritiske in vrste telesne sile iz 5. točke prejšnjega odstavka pravosodni policist uporabi, kadar ne more drugače obvladati upiranja obsojenca, ki mu je v mejah pooblastil izdal ukaz.

(3) Strokovne mete in strokovne udarce pravosodni policist uporabi v primerih aktivnega odpora obsojenca, če ugotovi, da z vrstami telesne sile iz prejšnjega odstavka ni mogoče doseči namena ukrepanja.

(4) Pri uporabi telesne sile pravosodni policist lahko uporabi tehnični pripomoček, če je uporaba telesne sile s tem učinkovitejša in za obsojenca milejša. Tehnični pripomoček lahko pravosodni policist uporabi tudi, če je za zagotovitev njegove varnosti potrebno onemogočiti neposreden stik z obsojencem.

(5) Tehnični pripomoček iz prejšnjega odstavka je ščit ali palica.

(6) Ščit se lahko uporabi pri potiskanju, odrivanju ali razdvajanju oseb.

(7) Palica se kot tehnični pripomoček lahko uporabi tako, da se z njo izvedejo tisti deli strokovnih prijemov, strokovnih pritiskov ali drugih uporab telesne sile, ki bi jih pravosodni policist sicer izvedel z roko. Palica kot tehnični pripomoček za izvedbo davljenja ni dovoljena.

102. člen

(uporaba plinskega razpršilca)

(1) Za uporabo plinskega razpršilca se šteje uporaba plinskega sredstva, ki s pritiskom na sprožilec sproži raztopino, ki draži kožo, sluznico ali dihalne poti.

(2) Pravosodni policist sme plinski razpršilec uporabiti, če ugotovi, da s strokovnimi prijemi, strokovnimi pritiski in vrstami telesne sile iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena ni mogoče doseči namena ukrepanja.

(3) Plinski razpršilec se uporablja v skladu z navodili proizvajalca.

(4) Uporabljajo se plinski razpršilci s substancno na naravni osnovi, ki imajo krajši čas delovanja.

103. člen

(vrste palic)

(1) Palice, ki se lahko uporabijo kot prisilno sredstvo, so: gumijasta palica, palica z ročajem (tonfa) in teleskopska palica.

(2) Teleskopska palica se praviloma uporablja med spremljanjem in varovanjem v civilni obleki.

104. člen

(uporaba palice)

(1) Pravosodni policist uporabi palico, da obsojencu, ki ogroža življenje oseb ali sebe, izbjije iz rok nevaren predmet.

(2) Pravosodni policist sme palico uporabiti, če ugotovi, da s strokovnimi prijemi, strokovnimi pritiski in vrstami telesne sile iz 5. točke prvega odstavka 101. člena tega pravilnika ni mogoče doseči namena ukrepanja.

(3) Pravosodni policist lahko uporabi palico tudi za preprečevanje neposrednega telesnega stika z obsojencem, ki ogroža življenje ali zdravje druge osebe.

(4) Za obvladovanje obsojenca lahko pravosodni policist, kadar mu palica ni dosegljiva, uporabi tudi druge dosegljive predmete, ki onemogočijo neposredni telesni stik z obsojencem.

105. člen

(opozorilni strel)

(1) Opozorilni strel je sredstvo, s katerim pravosodni policist, kadar okoliščine to dopuščajo, predhodno opozori obsojenca, da bo zoper njega uporabil strelno orožje.

(2) Neposredno pred opozorilnim strelom pravosodni policist obsojenca opozori tudi s klicem »Stoj, streljal bom!«.

106. člen

(opustitev opozorilnega strela)

Pravosodni policist sme po opozorilnem klicu izjemoma opustiti opozorilni strel, če strelno orožje uporabi za preprečitev bega obsojenca, za katerega iz varnostne ocene izhaja, da je nevaren, in obsojenec beži iz zaprtega oziroma posebej varovanega zavoda ali oddelka ter obstajajo okoliščine, kot so nepregleden teren, bežanje proti gozdu ali druge podobne okoliščine, ki onemogočajo poznejše uspešno ukrepanje, in bi

odlašanje z uporabo strelnega orožja onemogočilo preprečitev bega.

107. člen

(uporaba strelnega orožja kot zadnjega sredstva)

(1) Pravosodni policist sme uporabiti strelno orožje šele, če z drugimi sredstvi ne more zagotoviti izvršitve uradne naloge in če pri tem ne more drugače zavarovati življenja ljudi ali odvrniti:

1. neposrednega napada nase, s katerim je ogroženo njegovo življenje;

2. napada na zavod, če je pri tem ogroženo življenje ljudi v njem;

3. napada na obsojenca.

(2) Pravosodni policist sme uporabiti strelno orožje tudi, če drugače ne more preprečiti bega obsojenca iz zaprtega oziroma posebej varovanega zavoda ali oddelka, pri čemer sme uporabiti le strelno orožje z gumijastimi naboji.

108. člen

(neposredni napad na pravosodnega policista)

(1) Neposredni napad na pravosodnega policista, s katerim je ogroženo njegovo življenje, je:

1. napad s strelnim orožjem, poteg ali poskus potega strelnega orožja, napad z nevarnim orodjem ali orožjem, drugimi stvarmi ali sredstvi, zaradi katerih je ogroženo njegovo življenje;

2. fizični napad dveh ali več oseb v okoliščinah, v katerih pravosodni policist ne more pričakovati pomoči, napada ne more drugače odvrniti in je s tem v nevarnosti človeško življenje;

3. napad ene osebe v okoliščinah iz prejšnje točke, če je ta fizično močnejša kot pravosodni policist ali obvlada posebne spretnosti za napad, in je s tem v nevarnosti njegovo življenje.

(2) Za odvrnitev neposrednega napada nase lahko pravosodni policist uporabi druge dosegljive predmete ali sredstva, če ne more uporabiti strelnega orožja.

109. člen

(napad na zavod)

Napad na zavod, pri katerem sme pravosodni policist uporabiti strelno orožje, če je pri tem ogroženo življenje ljudi v zavodu, je vsako dejanje, namenjeno hujšemu poškodovanju ali uničenju zavoda, njegovih posameznih objektov ali delov, varnostnih in drugih vitalnih infrastrukturnih naprav zavoda ali osvoboditvi obsojencev.

110. člen

(napad na obsojenca)

Napad na obsojenca, pri katerem sme pravosodni policist uporabiti strelno orožje, je napad, s katerim je življenje obsojenca ogroženo z:

1. uporabo strelnega orožja, nevarnega orodja ali orožja ali drugega nevarnega sredstva;

2. napadom dveh ali več napadalcev ali

3. napadom enega napadalca, ki je močnejši ali pri napadu uporablja posebne spretnosti.

111. člen

(dodatna omejitev)

Če obsojenec, zoper katerega bi lahko bilo uporabljeno strelno orožje, beži proti skupini ljudi in obstaja nevarnost, da bi bil ustreljen kdo od njih, pravosodni policist ne strelja.

112. člen

(uporaba službenega psa)

(1) Službeni pes se kot prisilno sredstvo uporabi, če pravosodni policist drugače ne more preprečiti bega, povzročitve

večje materialne škode ali napada na pravosodnega policista, obsojenca ali drugo osebo pri:

1. spremljanju obsojencev zunaj zavoda;

2. zasledovanju pobeglih obsojencev, dokler obstaja možnost prijetja, in

3. opravljanju drugih nalog, pri katerih pravosodni policist uporablja službenega psa.

(2) Pri uporabi službenega psa pravosodni policist še posebej skrbi za preprečitev nepotrebne nastanka poškodb oseb.

(3) Službeni pes se uporabi za izvedbo spremljanja obsojenca zunaj zavoda, če iz varnostne ocene obsojenca izhaja, da je to najmilejši ukrep, s katerim je mogoče preprečiti napad ali pobeg. Službeni pes je med spremljanjem na povodcu in se ne vodi v zgradbe, razen v primeru izrednega dogodka in nujne potrebe po intervenciji.

(4) Ob zasledovanju pobeglih obsojencev se sme uporabiti službeni pes, ki nosi nagobčnik in ni na povodcu.

(5) Pravosodni policist službenega psa, ki je brez nagobčnika, vodi na povodcu. Službeni pes, ki je brez nagobčnika in ni na povodcu, se uporabi le v primerih in pod pogoji, v katerih je dovoljena uporaba strelnega orožja.

113. člen

(poročanje v zavodu)

(1) Pravosodni policist poroča operativnemu vodji o uporabi prisilnega sredstva takoj, ko je to mogoče. Pri tem navede, katero prisilno sredstvo je bilo uporabljeno, proti komu in iz kakšnega razloga ter druge okoliščine, pomembne za oceno upravičenosti, strokovnosti in primernosti uporabljenega sredstva.

(2) Pravosodni policist ne zapusti delovnega mesta, dokler ne odda pisnega poročila o uporabi prisilnih sredstev oziroma dokler mu nadrejeni tega ne dovoli.

(3) Poveljnik oceni, ali je bilo prisilno sredstvo upravičeno, strokovno in pravilno uporabljeno, in o tem poroča direktorju zavoda.

114. člen

(poročanje generalnemu direktorju)

(1) Zavod generalnemu direktorju pisno poroča o uporabi vseh prisilnih sredstev, razen o vklepanju, ki ga je pravosodni policist opravil po odredbi. Poročilo vsebuje: opis dogodka, natančno navedbo udeleženih obsojencev, pravosodnih policistov in drugih oseb, vzroke za nastali dogodek, posledice in ukrepe po dogodku, navedbo in opis morebitnih poškodb, podatek o tem, kdo je z obsojencem, proti kateremu so bila uporabljena prisilna sredstva, opravil razgovor, in oceno direktorja zavoda o zakonski upravičenosti uporabe prisilnega sredstva.

(2) V primeru suma o neupravičenosti, nestrokovni ali neprimerni uporabi prisilnega sredstva generalni direktor imenuje posebno komisijo, ki oceni uporabo prisilnih sredstev. Komisijo sestavljajo: delavec generalnega urada in delavca uprave, ki nista zaposlena v zavodu, v katerem je bilo uporabljeno prisilno sredstvo. Vsaj eden od članov komisije je pravosodni policist, ki je opravil usposabljanje za uporabo prisilnih sredstev.

(3) Generalni direktor v postopku priprave ocene od direktorja zavoda zahteva dodatna pojasnila ali opravi potrebne poizvedbe, če je to potrebno za oceno upravičenosti, strokovnosti in primernosti uporabe prisilnega sredstva.

IV. USPOSABLJANJE IN STROKOVNI IZPIT PRAVOSODNIH POLICISTOV

115. člen

(izvajanje usposabljanja)

(1) Usposabljanje zagotavlja generalni urad po programu iz tega pravilnika.

(2) Predmetnik za izvajanje programa usposabljanja predpiše generalni direktor.

116. člen
(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem programa usposabljanja izvaja generalni urad, nadzor nad deli programa, ki se izvajajo v zavodu, pa tudi poveljnik.

1. Program usposabljanja pravosodnih policistov

117. člen
(programski sklopi usposabljanja)

Usposabljanje pravosodnih policistov traja devet mesecev in je razdeljeno v naslednje programske sklope:

1. spoznavanje izvrševanja kazni zapora in pripora ter še posebej naloge pravosodnih policistov pri izvrševanju kazni zapora in pripora v trajanju enega meseca;
2. pridobivanje osnovnih teoretičnih in praktičnih znanj in veščin v trajanju pet mesecev;
3. praktično usposabljanje v zavodu v trajanju treh mesecev.

118. člen
(prvi programski sklop)

Prvi programski sklop je namenjen osnovnemu spoznavanju sistema izvrševanja kazenskih sankcij ter spoznavanju dejavnosti in dela uprave.

119. člen
(drugi programski sklop)

(1) Drugi programski sklop je namenjen pridobivanju znanj, ki so potrebna za opravljanje nalog na področju izvrševanja kazenskih sankcij, zlasti znanj s teh področij:

1. predpisi, ki urejajo izvrševanje kazenskih sankcij, izvrševanje pripora, splošni upravni postopek in varovanje podatkov;
2. kriminologija, kriminalistika in penologija;
3. izvrševanje nalog in pooblastil pravosodnih policistov;
4. varnost in zdravje pri delu, požarna varnost in nudenje prve pomoči;
5. tehnično in elektronsko varovanje in komunikacije;
6. obvladovanja oseb, uporaba strelnega orožja in druge podobne spretnosti;
7. vodenje evidenc in informatika;
8. varovanje varovanih objektov in oseb.

(2) Podrobnejšo vsebino posameznih vrst znanj in veščin opredeli generalni direktor v predmetniku usposabljanja.

120. člen
(tretji programski sklop)

(1) Tretji programski sklop se pod nadzorom poveljnika izvaja v zavodu in je namenjen:

1. poglobljenemu praktičnemu spoznavanju znanj, ki jih je pravosodni policist pridobil v okviru drugega sklopa usposabljanja;
2. učenju komunikacijskih veščin in praktičnega dela z obsojenci;
3. utrjevanju pridobljenega teoretičnega znanja.

(2) Tretji programski sklop usposabljanja pravosodnih policistov, ki bodo opravljali varovanje varovanih objektov, ki niso zavodi, se najmanj mesec dni izvaja v teh varovanih objektih.

121. člen
(zahtevane vsebine)

(1) Pravosodni policist, ki je pridobil status pooblaščenega uradne osebe v drugem državnem organu, opravi usposabljanje iz vsebin, ki jih za usposabljanje pravosodnih policistov določa ta pravilnik.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se pravosodnemu policistu, ki je pridobil status pooblaščenega uradne osebe v drugem državnem organu, lahko priznajo ti vsebinski sklopi usposabljanja: obvladovanje oseb z uporabo tonfe, požarna varnost, ravnanje s strelnim orožjem, kriminalistika, prva pomoč in ravnanje s podatki.

(3) O priznavanju teh vsebin odloči generalni direktor na podlagi prošnje pravosodnega policista, ki predloži dokazila o uspešno opravljenem usposabljanju iz vsebin iz prejšnjega odstavka.

(4) Prošnji se ugotovi, če sta vsebina in obseg usposabljanja v drugem državnem organu primerljiva z vsebino usposabljanja pravosodnih policistov. Podatke o tem pridobi generalni urad.

2. Program strokovnega izpita pravosodnih policistov

122. člen
(program strokovnega izpita)

(1) Program strokovnega izpita je sestavljen iz:

1. delnih preizkusov znanja,
2. preizkusa praktične usposobljenosti ter
3. preizkusa reševanja praktične situacije s pisnim in ustnim delom.

(2) Pravosodni policist opravi strokovni izpit, ko pridobi zaključno oceno »uspešno«.

123. člen
(delni preizkusi znanja)

(1) Pravosodni policist pridobljeno znanje v času usposabljanja dokazuje z delnimi preizkusi znanja.

(2) Generalni urad organizira in izvede preizkuse znanja v času usposabljanja pravosodnih policistov v drugem programskega sklopu. Število preizkusov znanja, vsebinske sklope posameznega preizkusa in termine preizkusov znanja določi generalni direktor.

(3) Generalni direktor imenuje izpraševalce za delne preizkusa znanja izmed uslužbencev generalnega urada, pravosodnih policistov – specialistov, operativnih vodij in zunanjih izvajalcev, ki so usposobljeni za preverjanje znanja.

(4) Šteje se, da je pravosodni policist posamezni preizkus znanja opravil uspešno, če je pri vseh vsebinskih sklopih preizkusa prejel oceno »uspešno«.

(5) Pravosodnemu policistu, ki posameznega preizkusa znanja ni uspešno opravil ali se ga upravičeno ni udeležil, generalni urad zagotovi ponovitev preizkusa v 30 dneh po prvem preizkusu znanja.

124. člen
(preizkus praktične usposobljenosti)

(1) Pravosodni policist dokazuje znanje, pridobljeno v času usposabljanja, tudi s preizkusom praktične usposobljenosti.

(2) S preizkusom praktične usposobljenosti se preverjajo usposobljenost pravosodnega policista za opravljanje nalog v zavodu, usposobljenost za delo v neposrednem stiku z obsojenci in usposobljenost pravosodnega policista, da svoje ravnanje pri opravljanju nalog teoretično ustrezno pojasni.

(3) Praktično usposobljenost pravosodnega policista ocenjuje komisija, ki jo imenuje direktor zavoda. Komisijo sestavlja jo poveljnik in najmanj dva pravosodna policista.

(4) Komisija iz prejšnjega odstavka izvede preizkus praktične usposobljenosti pravosodnega policista tako, da oceni ustreznost ravnanja pravosodnega policista pri opravljanju nalog in dnevniške zapise, ki jih pravosodni policist beleži o svojem delu.

(5) Ponovitev preizkusa znanja iz praktične usposobljenosti za delo v zavodu ni mogoča.

(6) Šteje se, da je pravosodni policist opravil preizkus praktične usposobljenosti, če prejme oceno »uspešno«. Če

pravosodni policist prejme oceno »neuspešno«, komisija oceno pisno utemelji.

125. člen

(preizkus reševanja praktične situacije)

(1) Pravosodni policist pristopi k preizkusu reševanja praktične situacije, ko z oceno »uspešno« opravi vse delne preizkuse znanja in preizkus praktične usposobljenosti.

(2) S preizkusom reševanja praktične situacije se preverja usposobljenost pravosodnega policista, da ob predstavljeni konkretni situaciji predstavi ustrezen način ravnanja v okviru nalog pravosodnih policistov, in usposobljenost, da svoje ravnanje teoretično utemelji. S preizkusom reševanja praktične situacije se preverja tudi širše teoretično znanje s področja nalog in pooblastil pravosodnih policistov ter drugih znanj, ki so del usposabljanja pravosodnih policistov. Preizkus reševanja praktične situacije se konča z oceno »uspešno« ali »neuspešno«.

(3) Preizkus reševanja praktične situacije opravlja pravosodni policist pred komisijo. Generalni direktor imenuje člane komisije za preizkus reševanja praktične situacije izmed uslužbencev generalnega urada in pravosodnih policistov – specialistov.

(4) Če pravosodni policist preizkusa reševanja praktične situacije ne opravi ali se ga upravičeno ne udeleži, lahko v 30 dneh ponovno pristopi k preizkusu.

126. člen

(zaključna ocena)

(1) Strokovni izpit se konča z zaključno oceno, ki jo da komisija iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Zaključna ocena strokovnega izpita je »uspešno« ali »neuspešno«.

(3) Zaključno oceno »uspešno« pridobi pravosodni policist, ki je vse tri dele strokovnega izpita opravil z oceno »uspešno«.

(4) Z zaključno oceno »uspešno« pravosodni policist opravi strokovni izpit.

127. člen

(razvid strokovnega izpita)

Generalni urad v zvezi s strokovnim izpitom beleži te podatke: ime in priimek pravosodnega policista, njegove rojstne podatke in zaključno oceno strokovnega izpita z datumom.

128. člen

(prisega)

(1) Pravosodni policist po opravljenem strokovnem izpitu v skladu z zakonom da prisego pred generalnim direktorjem.

(2) Generalni urad vodi evidenco pravosodnih policistov, ki so dali prisego. V evidenco se zabeležijo ime in priimek, rojstni podatki, podpis pravosodnega policista, zavod, v katerem pravosodni policist opravlja naloge, in datum prisega.

(3) Po dani prisegi se pravosodnemu policistu izroči posebna izkaznica.

3. Preizkus poznavanja predpisov in strokovne usposobljenosti za delo

129. člen

(redno usposabljanje)

(1) Pravosodni policisti se redno usposabljujejo z namenom obnavljanja in pridobivanja znanj o predpisih ter znanj in veščin za ustrezno usposobljenost za delo.

(2) Zavod zagotovi redno usposabljanje, ki obsega najmanj štiri ure na mesec. Čas usposabljanja se šteje v redno delovno obveznost.

(3) Z rednim usposabljanjem se pravosodni policist pripravlja na preizkus poznavanja predpisov in strokovne usposobljenosti za delo, ki ga vsakih pet let opravlja pred posebno komisijo.

(4) Redno usposabljanje zagotovi in organizira direktor zavoda na podlagi strokovnih izhodišč generalnega urada.

130. člen

(vsebina preizkusa)

(1) Preizkus poznavanja predpisov in strokovne usposobljenosti za delo zajema preizkus teh vsebin:

1. veljavni predpisi, ki urejajo izvrševanje kazni zapora in izvrševanje pripora;

2. uporaba prisilnih sredstev, zlasti rokovanje s strelnim orožjem in njegova uporaba;

3. uporaba drugih pooblastil;

4. druga področja strokovne usposobljenosti za ustrezno izvajanje nalog pravosodnih policistov.

(2) Pri pravosodnih policistih s položajno oznako operativni vodja ali višjo, se na preizkusu znanja poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje preverja tudi znanje s področja ukrepanja ob izrednih dogodkih.

(3) Generalni direktor imenuje člane komisije za preizkus izmed uslužbencev generalnega urada in pravosodnih policistov – specialistov.

131. člen

(posebno usposabljanje)

(1) Posebno usposabljanje je usposabljanje, s katerim pravosodni policist pridobi znanja in veščine, ki so potrebni za opravljanje nalog na teh delovnih mestih:

1. pravosodni policist specialist,

2. operativni vodja,

3. poveljnik,

4. druga vodstvena delovna mesta.

(2) Pravosodni policist lahko zasede katero od delovnih mest iz prejšnjega odstavka, če predhodno opravi posebno usposabljanje za tako delovno mesto. Izjemoma lahko pravosodni policist zasede delovno mesto, tudi preden opravi posebno usposabljanje, vendar usposabljanje opravi najpozneje šest mesecev po zasedbi delovnega mesta.

(3) Posebno usposabljanje zajema usposabljanje s področja vodenja, upravljanja kadrovskih virov in druga znanja, potrebna za opravljanje nalog vodenja.

V. POSEBNA IZKAZNICA PRAVOSODNIH POLICISTOV

132. člen

(izdelava in izdaja izkaznice)

Posebna izkaznica pravosodnega policista (v nadaljnjem besedilu: izkaznica) je izdelana s tehnologijo, ki onemogoča ponarejanje.

133. člen

(izdaja izkaznic)

Tehnična opravila pri izdaji izkaznic opravlja generalni urad.

134. člen

(ovitek izkaznice)

(1) Izkaznica je v usnjenem dvodelnem ovitku temno modre barve.

(2) Velikost ovitka je 100 × 70 mm.

(3) Na sprednji strani ovitka je grb Republike Slovenije, velik 20 mm.

(4) Na sprednji strani ovitka je tudi napis z velikimi tiskanimi črkami, velikimi 5 mm: URADNA IZKAZNICA.

(5) V desnem delu ovitka je prostor za kovinski simbol uprave premera 65 mm in serijsko številko.

(6) V notranjem delu ovitka je v levem delu pod prozorno folijo prostor za izkaznico.

(7) Ovitek je obvezni sestavni del izkaznice in se po serijski številki ujema s serijsko številko izkaznice.

135. člen

(vsebina in oblika izkaznice)

- (1) Izkaznica je velika 90 × 60 mm.
- (2) Na sprednji strani izkaznice je v levem kotu grb Republike Slovenije, pod njim pa napis »Republika Slovenija, Ministrstvo za pravosodje, Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij«.
- (3) Pod napisom je serijska številka izkaznice, pod njo pa datum izdaje, ime in priimek ministra, pristojnega za pravosodje, in faksimile podpisa ministra, pristojnega za pravosodje.
- (4) Na desni strani sprednje strani izkaznice je barvna fotografija pravosodnega policista, pod njo pa ime in priimek pravosodnega policista.
- (5) Osnovna barva izkaznice je bela. Napis je modre barve, drugi napisi in faksimile podpisa so črne barve.
- (6) Izkaznica po vsebini in obliki ustreza obrazcu.

136. člen

(obrazec izkaznice)

Obrazec sprednje strani izkaznice iz Priloge 1, obrazec hrbtne strani izkaznice iz Priloge 2 in obrazec ovitka izkaznice iz Priloge 3 so kot priloge sestavni del tega pravilnika.

137. člen

(veljavnost izkaznice)

Izkaznica velja dvajset let.

138. člen

(ravnanje z izkaznico)

- (1) Stara ali poškodovana izkaznica in izkaznica, ki ji je potekla veljavnost, se zamenjata.
- (2) Staro ali poškodovano izkaznico pravosodni policist vrne, da se komisijsko uniči.

139. člen

(izguba izkaznice)

- (1) Če pravosodni policist izgubi izkaznico ali je bila ta uničena, to takoj sporoči direktorju zavoda, ta pa generalnemu uradu.
- (2) Pravosodni policist v poročilu direktorju zavoda navede vse okoliščine v zvezi z izgubo ali uničenjem izkaznice.
- (3) Pravosodni policist, ki izgubi izkaznico ali je bila njegova izkaznica uničena po njegovi krivdi, povrne stroške izdaje nove izkaznice.

140. člen

(evidenca izkaznic)

Generalni urad vodi evidenco izdanih, izgubljenih ali uničenih izkaznic. Evidenca vsebuje podatke o: serijski številki,

datumu izdaje, imenu in priimku pravosodnega policista, datumu vrnitve, izgube ali uničenja izkaznice.

141. člen

(vrnitev izkaznice)

Ko pravosodni policist izgubi status pravosodnega policista ali mu ta preneha ali v primeru odločitve generalnega direktorja, da je pravosodni policist začasno odstranjen z dela, svojo izkaznico vrne zavodu. Ta izkaznico posreduje generalnemu uradu.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

142. člen

Pravosodni policisti, ki se jim usposabljanje začne pred začetkom veljavnosti tega pravilnika, zaključijo usposabljanje v skladu s Pravilnikom o izvrševanju pooblastil in nalog pravosodnih policistov (Uradni list RS, št. 85/09).

143. člen

Generalni direktor izda strokovna izhodišča iz 8. člena tega pravilnika v roku šest mesecev od začetka veljavnosti tega pravilnika.

144. člen

Generalni direktor podrobneje določi vsebino in način obveščanja iz 15. člena tega pravilnika v roku šestdeset dni od začetka veljavnosti tega pravilnika.

145. člen

Generalni direktor izda navodilo iz 47. člena tega pravilnika v roku šestdeset dni od začetka veljavnosti tega pravilnika.

146. člen

Generalni direktor izda navodilo iz petega odstavka 50. člena tega pravilnika v roku šestdeset dni od začetka veljavnosti tega pravilnika.

147. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati Pravilnik o izvrševanju pooblastil in nalog pravosodnih policistov (Uradni list RS, št. 85/09).

148. člen

Ta pravilnik začne veljati devetdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-431/2015

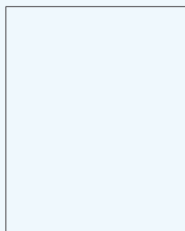
Ljubljana, dne 14. novembra 2016

EVA 2016-2030-0013

mag. Goran Klemenčič l.r.
Minister za pravosodje

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE
UPRAVA RS ZA IZVRŠEVANJE KAZENSKIH
SANKCIJ

Reg. št. izkaznice:
Datum izdaje:

podpis ministra

**IMETNIK TE IZKAZNICE JE POOBLAŠČEN,
DA UPORABI POSEBNA POOBLASTILA,
TER NOSI IN UPORABI OROŽJE,
ČE SO IZPOLNJENI POGOJI IZ
ZAKONA O IZVRŠEVANJU KAZENSKIH SANKCIJ**

3121. Pravilnik o preverjanju znanj kandidatov za svetovalce za begunce in o usposabljanju svetovalcev za begunce v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju

Na podlagi devetega odstavka 9. člena in za izvajanje prvega do osmega odstavka 9. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 22/16) izdaja minister za pravosodje

P R A V I L N I K**o preverjanju znanj kandidatov za svetovalce za begunce in o usposabljanju svetovalcev za begunce v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju**

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik določa vsebino in način opravljanja preverjanja znanj kandidatov za svetovalce za begunce (v nadaljnjem besedilu: kandidat za svetovalca) ter vsebino, obseg in način usposabljanja svetovalcev za begunce (v nadaljnjem besedilu: svetovalce) v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju (v nadaljnjem besedilu: Center).

1. PREVERJANJE ZNANJ KANDIDATOV ZA SVETOVALCE

2. člen

(program preverjanja znanj)

Center preverja znanja kandidatov za svetovalce iz splošnega upravnega postopka, upravnega spora, prava človekovih pravic in prava mednarodne zaščite po naslednjem programu:

I. Splošni del

1. pravo človekovih pravic:

- a) načelo enakosti, s posebnim poudarkom na prepovedi diskriminacije med begunci,
- b) uresničevanje človekovih pravic,
- c) človekovo osebno dostojanstvo,
- d) ustavna pravica do pribežališča in človekove pravice tujcev po ustavi,
- e) politične pravice s posebnim poudarkom na svobodi veroizpovedi,
- f) osebna svoboda s posebnim poudarkom na svobodi gibanja,
- g) pravica do družinskega in zasebnega življenja,
- h) prepoved mučenja, nečloveškega ali ponižujočega kaznovanja ali ravnanja,
- i) pravica do poštenega sojenja, in
- j) trgovina z ljudmi;

2. splošni upravni postopek in

3. upravni spor;

II. Posebni del – pravo mednarodne zaščite

1. viri prava mednarodne zaščite:

- a) mednarodnopravni viri,
- b) pravni red Evropske unije in
- c) pravni red Republike Slovenije;
- 2. pravna ureditev mednarodne zaščite:
 - a) status begunca,
 - b) status subsidiarne zaščite,
 - c) materialnopravni vidiki mednarodne zaščite (subjekt preganjanja in resne škode, subjekt zaščite, lastnosti dejanj preganjanja, razlogi preganjanja, opredelitev resne škode, notranja zaščita, sur place, izključitev) in

d) razmejitve in razmerje med področjem mednarodne zaščite in področjem začasne zaščite razseljenih oseb;

3. načelo nevračanja;

4. postopek za priznanje mednarodne zaščite:

- a) temeljna postopkovna jamstva,
- b) posebnosti v zvezi z ranljivimi kategorijami,

c) predhodni postopek in

d) postopek mednarodne zaščite (sprejem prošnje in pravila osebnega razgovora, ugotavljanje dejanskega stanja, odločitve organa, prenehanje in odvzem);

5. posebni postopki:

a) dublinski postopek,

b) postopek varne tretje države,

c) ponovna prošnja,

d) posebni koncepti (varna izvorna država, varna tretja država, evropska varna tretja država, država prvega azila, združevanje družine, delitev bremen in programi priseljavanja),

e) omejitve gibanja in

f) postopki na meji, letališčih in pristaniščih;

6. sodno varstvo;

7. sodna praksa slovenskih sodišč, Evropskega sodišča za človekove pravice in Sodišča Evropske unije s področja mednarodne zaščite;

8. pravice prosilcev za mednarodno zaščito in oseb s priznano mednarodno zaščito;

9. vloga, etika in praktično delo svetovalcev.

3. člen

(obvestilo o preverjanju znanj kandidatov za svetovalce)

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje (v nadaljevanju besedila: ministrstvo), obvesti Center o kandidatih za svetovalce, ki so se na ministrstvo prijavili na razpis za svetovalce in so lahko po uspešno opravljenem preverjanju znanj po tem pravilniku imenovani za svetovalce.

(2) Obvestilo o preverjanju znanj kandidatov za svetovalce izda direktor Centra, v njem pa določi dan, uro in kraj opravljanja preverjanja znanj ter sestavo komisije za preverjanje znanj. Obvestilo se pošlje kandidatu za svetovalca z osebnim vročanjem najmanj 15 dni pred dnem, ki je določen za dan opravljanja preverjanja znanj.

4. člen

(sestava in naloge komisije za preverjanje znanj)

(1) Kandidat za svetovalca opravlja preverjanje znanj pred tričlansko komisijo za preverjanje znanj, ki jo sestavlja predsednik in dva člana. Predsednik komisije je sodnik Upravnega oddelka Vrhovnega sodišča Republike Slovenije ali Upravnega sodišča Republike Slovenije, en član komisije je uslužbenec ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, drug član komisije pa je lahko uslužbenec ministrstva ali svetovalce ali odvetnik.

(2) Minister, pristojen za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: minister) z odločbo določi seznam predsednikov in članov komisij za preverjanje znanj tako, da imenuje:

a) na seznam predsednikov komisij za preverjanje znanj sodnike Upravnega oddelka Vrhovnega sodišča Republike Slovenije ali Upravnega sodišča Republike Slovenije, ki jih predhodno predlaga predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije;

b) na seznam članov komisij za preverjanje znanj:

– uslužbenec ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, ki imajo pridobljen najmanj strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali strokovna naslova diplomirani pravnik (UN) in magister prava oziroma so v tujini končali primerljivo izobraževanje s področja prava, ki se dokazuje s tujo listino o izobraževanju in priloženim mnenjem o izobraževanju ali z odločbo o priznavanju izobraževanja za namen zaposlitve ali z odločbo o nostrifikaciji, ki jih predhodno predlaga minister, pristojen za notranje zadeve, in

– po lastni presoji uslužbenec ministrstva, ki imajo pridobljen najmanj strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali strokovna naslova diplomirani pravnik (UN) in magister prava oziroma so v tujini končali primerljivo izobraževanje s področja prava, ki se dokazuje s tujo listino o izobraževanju in priloženim mnenjem o izobraževanju ali z odločbo o pri-

znavanju izobraževanja za namen zaposlitve ali z odločbo o nostrifikaciji, ali že imenovane svetovalce ali odvetnike, ki so izvrševali zastopanje prosilcev po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito v vsaj treh zadevah pred sodišči.

(3) Seznamna predsednikov in članov komisij za preverjanje znanj iz prejšnjega odstavka vsebujeta največ šest predsednikov in največ osem članov.

(4) Sestavo komisije za preverjanje znanj za posamezni rok preverjanja znanj določi direktor Centra z obvestilom izmed oseb s seznamov predsednikov in članov komisij za preverjanje znanj iz drugega odstavka tega člena.

(5) Predsednik komisije skrbi za pravilnost poteka preverjanja znanja.

(6) Predsedniku komisije pripada nagrada za delo v komisiji v višini 19,35 eurov bruto za posameznega kandidata, članu komisije v višini 12,93 eurov bruto za posameznega kandidata in zapisnikarju 6,46 eurov bruto za posameznega kandidata.

(7) Predsednik in člana komisije so upravičeni tudi do povračila prevoznih stroškov v zvezi z delom v komisiji, pri čemer se stroški kilometrine obračunavajo v skladu z zakonom, ki ureja višino povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov. Nagrado in potne stroške krije Ministrstvo za notranje zadeve.

5. člen

(zapisnik o preverjanju znanja)

(1) Zapisnikarja, ki vodi zapisnik o preverjanju znanja, imenuje direktor Centra izmed javnih uslužbencev zaposlenih v ministrstvu. Zapisnikar mora imeti najmanj srednjo strokovno izobrazbo.

(2) Zapisnik vsebuje naslednje podatke: osebne podatke kandidata za svetovalca, sestavo komisije, datum opravljanja preverjanja znanja, vprašanja ter uspeh.

(3) Zapisnik podpišejo predsednik in člana komisije ter zapisnikar.

6. člen

(potek preverjanja znanj)

(1) Preverjanje znanja se opravlja ustno in traja za posameznega kandidata za svetovalca največ 60 minut.

(2) Vprašanja kandidatom za svetovalce zastavljajo predsednik in člana komisije.

7. člen

(uspeh preverjanja znanj)

(1) Komisija oceni uspeh kandidata za svetovalca z opisno oceno »je opravil« ali »ni opravil«.

(2) Rezultat preverjanja znanj razglasi predsednik komisije ob navzočnosti članov komisije in kandidata takoj po končanem preverjanju znanj.

8. člen

(potrdilo)

(1) O uspešno opravljenem preverjanju znanj izda komisija kandidatu za svetovalca potrdilo takoj po opravljenem preverjanju znanj.

(2) Potrdilo podpiše predsednik komisije.

(3) Potrdilo o opravljenem preverjanju znanj se izda v dveh izvodih, od katerih prejme enega kandidat za svetovalca, drugi pa ostane v spisu ministrstva.

9. člen

(ponovni poskus)

Kandidat za svetovalca, ki preverjanja znanj ni opravil uspešno, lahko preverjanje znanj ponavlja največ dvakrat v roku, ki ga določi direktor Centra.

10. člen

(odstop od preverjanja znanj)

(1) Če kandidat za svetovalca brez opravičenega razloga določenega dne ne pristopi k opravljanju ali ponovitvi preverjanja znanj oziroma pisno ne obvesti ministrstva najmanj tri dni pred rokom, ali če odstopi, ko je že začel opravljati preverjanje znanj, se šteje, da preverjanja znanj ni opravil.

(2) Direktor Centra kandidatu za svetovalca, ki iz opravičenih razlogov določenega dne ne pristopi k opravljanju preverjanja znanj ali ponovitvi preverjanja znanj, ali kandidatu za svetovalca, ki iz opravičenih razlogov odstopi, ko je že začel opravljati preverjanje znanj, na njegov predlog z obvestilom določi nov rok za opravljanje preverjanja znanj. Tako dovoljen odstop od opravljanja preverjanja znanj ne šteje za ponovitev preverjanja znanj.

(3) Predlog iz prejšnjega odstavka mora biti vložen najmanj tri delovne dni pred napovedanim datumom preverjanja znanj, če ga iz posebej utemeljenih razlogov v tem roku ni mogoče vložiti, pa takoj, ko razlogi prenehajo.

(4) Za opravičene razloge iz drugega odstavka tega člena se štejejo zlasti bolezen, odsotnost zaradi starševskega dopusta ter neodložljive in nenačrtovane osebne obveznosti.

11. člen

(stroški preverjanja znanj)

(1) Stroški preverjanja znanj bremenijo proračun.

(2) V primeru, da se kandidat za svetovalca brez opravičenega razloga preverjanja znanj določenega dne ne udeleži, ali odstopi med preverjanjem znanj, je dolžan plačati stroške izpita.

2. USPOSABLJANJE SVETOVALCEV IN EVIDENCA

12. člen

(usposabljanje svetovalcev)

(1) Center organizira usposabljanje za svetovalce, ki vključuje predstavitev predpisov, teorije in sodne prakse s področja prava mednarodne zaščite kot izhaja iz 2. člena tega pravilnika v trajanju najmanj 10 ur. Usposabljanje se izvede do poteka roka treh mesecev od imenovanja svetovalca.

(2) Ministrstvo o datumu imenovanja svetovalcev ter o njihovih identifikacijskih osebnih podatkih (osebno ime, naslov prebivališča, datum in kraj rojstva) in kontaktnih podatkih (telefonska številka in naslov elektronske pošte) obvesti Center najkasneje v petih delovnih dneh od imenovanja.

(3) Center svetovalce obvesti z osebnim vročanjem o datumu in kraju usposabljanja, o poteku in vsebini usposabljanja ter določi rok, do katerega se morajo svetovalci prijaviti na usposabljanje.

(4) O udeležbi na usposabljanju se svetovalcu izda pisno potrdilo.

13. člen

(evidenca usposabljanj in preverjanja znanj)

Ministrstvo za vsakega kandidata za svetovalca vodi spis, ki vsebuje prijavo k preverjanju znanj, zapisnik o preverjanju znanja in potrdilo o opravljenem preverjanju znanja ter prijavo svetovalca k usposabljanju in pisno potrdilo o usposabljanju svetovalca.

3. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

14. člen

(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o usposabljanju in opravljanju preverjanja znanj

svetovalcev za begunce (Uradni list RS, št. 101/11 in 22/16 – ZMZ-1).

15. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-207/2016

Ljubljana, dne 26. oktobra 2016

EVA 2016-2030-0024

mag. Goran Klemenčič l.r.

Minister
za pravosodje

3122. Pravilnik o izdajanju certifikatov z evropsko ravno znanja tujega jezika

Na podlagi 49. in za izvrševanje 48. člena Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo) ministrica za izobraževanje, znanost in šport izdaja

PRAVILNIK

o izdajanju certifikatov z evropsko ravno znanja tujega jezika

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) Ta pravilnik določa vsebino, obliko in postopek izdajanja certifikata z evropsko ravno znanja tujega jezika (v nadaljnjem besedilu: certifikat) in nadomestnega certifikata z evropsko ravno znanja tujega jezika (v nadaljnjem besedilu: nadomestni certifikat) za izpite iz tujih jezikov od njihove umešitve v Skupni evropski jezikovni okvir dalje, ki se opravljajo v okviru splošne in poklicne mature ali javno veljavnega izpita iz tujega jezika za odrasle, ter vsebino evidence izdanih certifikatov in nadomestnih certifikatov.

(2) Državni izpitni center na svoji spletni strani javno objavi, kateri izpiti iz tujih jezikov so umeščeni v Skupni evropski jezikovni okvir.

2. člen

(obrazec certifikata)

(1) Obrazec certifikata je natisnjen v slovenskem jeziku ali jeziku narodnosti, na Bianco flash 170 g/m² papirju v 4/2 barvah, v velikosti 21 cm x 29,7 cm, A4 formata. Na zadnji strani obrazca je oznaka, ki jo določi Državni izpitni center ob vsakem novem tisku oziroma ponatisu obrazcev.

(2) Obrazec certifikata je natisnjen tudi v tujem jeziku, za znanje katerega se izdaja certifikat, na Bianco flash 170 g/m² papirju v 4/2 barvah, v velikosti 21 cm x 29,7 cm, A4 formata. Na zadnji strani obrazca je oznaka, ki jo določi Državni izpitni center ob vsakem novem tisku oziroma ponatisu obrazcev.

(3) Obrazec certifikata v slovenskem jeziku in jeziku narodnosti je kot priloga sestavni del tega pravilnika. Certifikat v tujem jeziku je prevod slovenske različice.

3. člen

(obrazec nadomestnega certifikata)

(1) Nadomestni certifikat se izda na posebnem obrazcu v obliki izpisa iz evidence izdanih certifikatov, ki se vodi pri Državnem izpitnem centru. Obrazec nadomestnega certifikata je natisnjen v slovenskem jeziku ali jeziku narodnosti ali v tujem

jeziku, za znanje katerega je bil izdan certifikat, na 80 g/m² pisarniškem papirju, v velikosti 21 cm x 29,7 cm, A4 formata.

(2) Obrazec nadomestnega certifikata v slovenskem jeziku in jeziku narodnosti je kot priloga sestavni del tega pravilnika. Nadomestni certifikat v tujem jeziku je prevod slovenske različice.

4. člen

(postopek izdaje certifikata in nadomestnega certifikata)

(1) Državni izpitni center za vsakega kandidata, ki doseže ustrezno število odstotnih točk za izpit iz tujega jezika iz 1. člena tega pravilnika, izda in šoli posreduje certifikat za naslednje ravni:

– B1 na poklicni maturi,

– B1 in B2 na splošni maturi, na osnovni in višji ravni zahtevnosti,

– A2, B1 in B2 pri izpitih na osnovni in višji ravni za odrasle.

(2) Število odstotnih točk iz prejšnjega odstavka določa Državni izpitni center v skladu z metodologijo Sveta Evrope o umeščanju izpitov iz tujih jezikov v Skupni evropski jezikovni okvir.

(3) Metodologijo in število odstotnih točk iz prejšnjega odstavka Državni izpitni center objavi na svoji spletni strani.

(4) Certifikat se izda v slovenščini in v tujem jeziku, za znanje katerega se izdaja certifikat.

(5) Kandidatu, ki je opravil poklicno maturo, šola izroči certifikat po uspešno opravljeni poklicni maturi. Kandidatu, ki je opravil splošno maturo, šola izroči certifikat skupaj s spričevalom o splošni maturi.

(6) V primeru izgube, uničenja oziroma poškodovanja certifikata, lahko upravičenec pridobi nadomestni certifikat v obliki izpisa iz evidence tako, da na Državni izpitni center naslovi vlogo za izdajo nadomestnega certifikata.

5. člen

(vsebina evidence)

(1) Državni izpitni center za potrebe izdajanja certifikatov in nadomestnih certifikatov v skladu s tem pravilnikom vodi evidenco izdanih certifikatov in nadomestnih certifikatov.

(2) Evidenca izdanih certifikatov in nadomestnih certifikatov vsebuje:

– ime in priimek, datum ter kraj rojstva kandidata, ki se mu izda certifikat, oziroma upravičenca, ki se mu izda nadomestni certifikat,

– tuj jezik, za katerega se izdaja certifikat in nadomestni certifikat,

– raven znanja v skladu s Skupnim evropskim jezikovnim okvirjem,

– dosežek pri posameznih delih izpita,

– številko in datum izdaje certifikata,

– številko in datum izdaje nadomestnega certifikata.

6. člen

(veljavnost certifikata)

Certifikat, izdan v skladu s tem pravilnikom, je javno veljavna listina.

7. člen

(uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-60/2016

Ljubljana, dne 9. novembra 2016

EVA 2016-3330-0045

dr. Maja Makovec Brenčič l.r.

Ministrica
za izobraževanje, znanost in šport

Republika Slovenija
Državni izpitni center

CERTIFIKAT o znanju tujega jezika

_____,
rojen/a dne _____ v kraju _____
je dne _____
opravil/a izpit iz _____
in dokazal/a znanje na skupni evropski ravni _____.

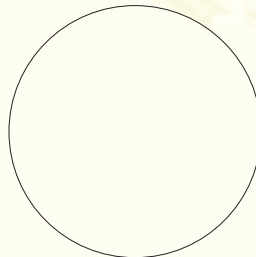
Dosežek pri posameznih delih izpita:

Branje _____
Poznavanje in raba jezika _____
Poslušanje _____
Pisanje _____
Govorjenje _____

Številka potrdila:

Direktor Državnega izpitnega centra

Kraj in datum:

Ta certifikat je izdan v skladu z 49. in za izvajanje 48. člena Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 110/06 - uradno prečiščeno besedilo).

Obr. RIC – TJ-10.000/16

Izpit iz tujega jezika je umeščen v Skupni evropski jezikovni okvir v skladu s postopkom Sveta Evrope, opisanim v Priročniku za umeščanje izpitov (Manual for relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages).

Ponatis prepovedan.

Republika Slovenija
Državni izpitni center

Izpis iz evidence za certifikat o znanju tujega jezika

_____,
rojen/a dne _____ v kraju _____
je dne _____
opravil/a izpit iz _____
in dokazal/a znanje na skupni evropski ravni _____.

Dosežek pri posameznih delih izpita:

Branje _____
Poznavanje in raba jezika _____
Poslušanje _____
Pisanje _____
Govorjenje _____

Ta izpis iz evidence se izda kot nadomestno javno listino, ki je enakovredna naslednji javni listini:
Certifikat o znanju tujega jezika

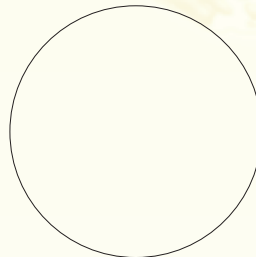
Številka javne listine – izvornika:

Datum in kraj izdaje izvornika:

Številka izpisa iz evidence:

Kraj in datum:

Direktor Državnega izpitnega centra

Republika Slovenija
Državni izpitni center

CERTIFIKAT O ZNANJU TUJEGA JEZIKA CERTIFICATO DI CONOSCENZA DI UNA LINGUA STRANIERA

_____,
rojen/a dne / nato/a il _____ v kraju / a _____

je dne / in data _____

opravil/a izpit iz / ha superato l'esame di _____

in dokazal/a znanje na skupni evropski ravni /
dimostrando il possesso del livello europeo di competenza _____.

Dosežek pri pozameznih delih izpita: / *Esito delle singole parti dell'esame:*

Branje / *Lettura* _____

Poznavanje in raba jezika /
Conoscenza e uso della lingua _____

Poslušanje / *Ascolto* _____

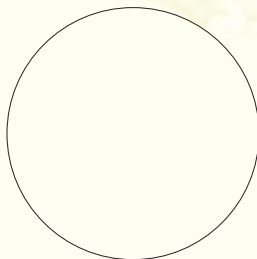
Pisanje / *Produzione scritta* _____

Govorjenje / *Comunicazione* _____

Številka potrdila: / *Numero del certificato:*

Kraj in datum: / *Luogo e data:*

Direktor Državnega izpitnega centra
Il Direttore del Državni Izpitni Center

Obr. RIC – TJ-10.000/16

Ta certifikat je izdan v skladu z 49. in za izvajanje 48. člena Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 110/06 - uradno prečiščeno besedilo).

Il presente certificato si rilascia in accordo con l'art. 49 e ai fini dell'applicazione dell'art. 48 della Legge sull'istruzione degli adulti (Gazzetta Ufficiale della Repubblica di Slovenia n. 110/06).

Izpit iz tujega jezika je umeščen v Skupni evropski jezikovni okvir v skladu s postopkom Sveta Evrope, opisanim v Priročniku za umeščanje izpitov (Manual for relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages).

La prova di conoscenza della lingua straniera rientra nel Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue, descritto nel Manuale per l'inserimento degli esami (Manual for relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages).

Ponalis prepovedan.

Riproduzione vietata.

Republika Slovenija
Državni izpitni center

**Izpis iz evidence
za certifikat o znanju tujega jezika**
*Estratto dall'evidenza
per il certificato di conoscenza
di una lingua straniera*

_____,
rojen/a dne / nato/a il _____ v kraju / a _____

je dne / in data _____

opravil/a izpit iz / ha superato l'esame di _____

in dokazal/a znanje na skupni evropski ravni /
dimostrando il possesso del livello europeo di competenza _____.

Dosežek pri pozameznih delih izpita / Esito delle singole parti dell'esame:

Branje / *Lettura* _____

Poznavanje in raba jezika /
Conoscenza e uso della lingua _____

Poslušanje / *Ascolto* _____

Pisanje / *Produzione scritta* _____

Govorjenje / *Comunicazione* _____

Ta izpis iz evidence se izda kot nadomestno javno listino, ki je enakovredna naslednji javni listini: Certifikat o znanju tujega jezika / *L'estrato dall'evidenza viene rilasciato quale documento sostitutivo ma equivalente ai seguenti documenti originali: Certificato di conoscenza di una lingua straniera*

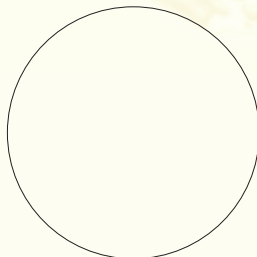
Številka javne listine – izvornika: / *Numero del documento ufficiale – originale:*

Kraj in datum izdaje izvornika: / *Luogo e data del rilascio:*

Številka izpisa iz evidence: /
N. del estratto dall'evidenza:

Kraj in datum: / *Luogo e data:*

Direktor Državnega izpitnega centra /
Direttore del Državni izpitni center

Republika Slovenija
Državni izpitni center

CERTIFIKAT O ZNANJU TUJEGA JEZIKA NYELVVIZSGA-TANÚSÍTVÁNY

rojen/a dne / születési ideje _____ v kraju / születési helye _____

je dne _____ napon

opravil/a izpit iz / sikeresen vizsgázott _____

in dokazal/a znanje na skupni evropski ravni /
és ezzel a következő KER-szinten való nyelvtudását bizonyította _____ .

Dosežek pri posameznih delih izpita: / Az egyes vizsgarészeken elért eredménye:

Branje / Olvasás _____

Poznavanje in raba jezika /
Nyelvismeret és nyelvhasználat _____

Poslušanje / Beszédkértés _____

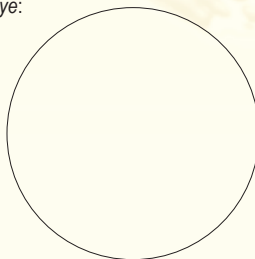
Pisanje / Írás _____

Govorjenje / Beszéd _____

Številka potrdila: / Tanúsítvány száma:

Kraj in datum: / Kiállítás kelte és helye:

Direktor Državnega izpitnega centra
Az Országos Vizsgaközpont igazgatója

Obr. RIC – TJ-10.000/16

Ta certifikat je izdan v skladu z 49. in za izvajanje 48. člena Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 110/06 - uradno prečiščeno besedilo).

A jelen tanúsítványt a Felnőttképzésről szóló törvény (Zakon o izobraževanju odraslih, SzK Hiv. Lapja, 110/06. sz.) 49. cikkelye alapján a 48. cikkely megvalósításához állítottuk ki.

Izpit iz tujeja jezika je umeščen v Skupni evropski jezikovni okvir v skladu s postopkom Sveta Evrope, opisanim v Priročniku za umeščanje izpitov (Manual for relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages).

A nyelvvizsgának a Közös Európai Referenciakeretbe való besorolása az Európa Tanácsnak a Nyelvvizsgák szintillesztése a Közös Európai Referenciakerethez (Manual for relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages) című kézikönyvben leírt eljárásával történt.

Ponatis prepovedan.

Utánnymás tilos.

Republika Slovenija
Državni izpitni center

**Izpis iz evidence
za certifikat o znanju tujega jezika
Kivonat a nyelvvizsga-tanúsítvány
nyilvántartásából**

_____,
rojen/a dne / születési ideje _____ v kraju / születési helye _____

je dne _____ napon

opravil/a izpit iz / sikeresen vizsgázott _____

in dokazal/a znanje na skupni evropski ravni /
és ezzel a következő KER-szinten való nyelvtudását bizonyította _____.

Dosežek pri posameznih delih izpita: / Az egyes vizsgarészeken elért eredménye:

Branje / Olvasás _____

Poznavanje in raba jezika /
Nyelvismeret és nyelvhasználat _____

Poslušanje / Beszédértés _____

Pisanje / Írás _____

Govorjenje / Beszéd _____

Ta izpis iz evidence se izda kot nadomestno javno listino, ki je enakovredna naslednji javni listini: Certifikat o znanju tujega jezika / A jelen nyilvántartási kivonatot helyettesítő okiratként állítjuk ki, és egyenértékű a következő eredeti okirattal: Nyelvvizsga-tanúsítvány.

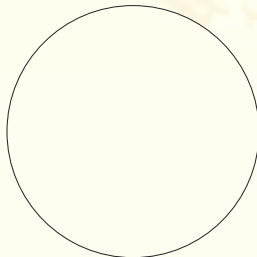
Številka javne listine – izvirnika: / Az eredeti okirat száma:

Kraj in datum izdaje izvirnika: / Kiállítás ideje és helye:

Številka izpisa iz evidence: /
A nyilvántartási kivonat megjelölése:

Kraj in datum: / Kiállítás kelte és helye:

Direktor Državnega izpitnega centra /
Az Országos Vizsgaközpont igazgatója

**3123. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o monitoringu stanja površinskih
voda**

Na podlagi petega in šestega odstavka 97. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16) izdaja ministrica za okolje in prostor

**P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o monitoringu stanja površinskih voda****1. člen**

V Pravilniku o monitoringu stanja površinskih voda (Uradni list RS, št. 10/09 in 81/11) se prvi odstavek 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ta pravilnik določa način in obseg izvajanja, pogoje za izvajalce monitoringa stanja površinskih voda ter način in obliko poročanja o monitoringu stanja površinskih voda v skladu z:

– Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327 z dne 22. 12. 2000, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije 2014/101/EU z dne 30. oktobra 2014 o spremembi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 311 z dne 31. 10. 2014, str. 32),

– Direktivo 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 348, 24. 12. 2008, str. 84), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2013/39/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o spremembi direktiv 2000/60/ES in 2008/105/ES v zvezi s prednostnimi snovmi na področju vodne politike (UL L 226, 24. 8. 2013, str. 1) in

– Direktivo Komisije 2009/90/ES z dne 31. julija 2009 o določitvi strokovnih zahtev za kemijsko analiziranje in spremljanje stanja voda v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES (UL L 201, 1. 8. 2009, str. 36).«.

2. člen

V drugem odstavku 2. člena se v drugi alineji črta beseda »živih«.

3. člen

Za 13. členom se dodata nov naslov poglavja in nov 13.a člen, ki se glasita:

»IV.a MONITORING SNOVI Z NADZORNEGA SEZNAMA**13.a člen**

(monitoring snovi z nadzornega seznama)

(1) Monitoring snovi z nadzornega seznama iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda, se izvaja na izbranih reprezentativnih mestih vzorčenja v obdobju najmanj 12 mesecev. Monitoring vsake snovi z nadzornega seznama se začne v šestih mesecih po njeni uvrstitvi na ta seznam.

(2) Za monitoring snovi iz prejšnjega odstavka se izbereta vsaj dve reprezentativni mesti vzorčenja. Pri izbiri reprezentativnih mest vzorčenja, pogostosti in časa monitoringa za vsako snov se upoštevajo vzorci uporabe in možna prisotnost teh snovi.

(3) Monitoring snovi iz prejšnjega odstavka se vključi v program monitoringa iz 27. člena tega pravilnika.

(4) Če je na podlagi obstoječih programov monitoringa ali strokovnih podlag na voljo dovolj primerljivih, reprezentativnih in nedavnih podatkov monitoringa posameznih parametrov snovi iz prvega odstavka tega člena ter je bil monitoring teh snovi izveden z uporabo metodologij, ki izpolnjujejo zahteve tehničnih smernic za spremljanje snovi z nadzornega seznama, dodatnega monitoringa teh snovi ni treba izvesti.«.

4. člen

V drugem odstavku 14. člena se povsod črta beseda »živih«.

V tretjem odstavku se povsod črta beseda »živih«.

V petem odstavku se črta beseda »živih«.

Za petim odstavkom se dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se lahko monitoring snovi bromirani difeniletri, živo srebro in njegove spojine, poliaromatski ogljikovodiki (PAH), tributilkositrove spojine (tributilkositrov kation), perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS), dioksini in dioksinom podobne spojine, heksabromociklododekan (HBCDD), heptaklor in heptaklor epoksid izvaja manj pogosto, kot je to določeno v:

– drugi alineji drugega odstavka oziroma drugi alineji tretjega odstavka tega člena, če je monitoring reprezentativen in že obstaja statistično trdno izhodišče za prisotnost teh snovi v vodnem okolju,

– tretji alineji drugega odstavka oziroma tretji alineji tretjega odstavka tega člena, če je na podlagi tehničnega znanja in strokovne ocene upravičeno izvajanje monitoringa v drugačnih časovnih presledkih.

(7) Meritve snovi z nadzornega seznama iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda, se izvajajo najmanj enkrat letno.«.

5. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»20. člen

(metodologije in standardi za monitoring ekološkega stanja)

(1) Za vzorčenje posameznih bioloških elementov kakovosti ekološkega stanja, laboratorijsko obdelavo vzorcev, izračune posameznih metrik in vrednotenje ekološkega stanja s posameznimi biološkimi elementi kakovosti ekološkega stanja se uporabljajo metodologije iz preglednice 1 iz priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) Za ocenjevanje hidromorfoloških elementov kakovosti ekološkega stanja in vrednotenje ekološkega stanja s posameznimi hidromorfološki elementi kakovosti ekološkega stanja se uporabljajo metodologije iz preglednice 1 iz priloge 2 tega pravilnika.

(3) Metodologije iz prvega in drugega odstavka tega člena so objavljene na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), ter so na vpogled na sedežu ministrstva.

(4) Za analize splošnih fizikalno-kemijskih parametrov in posebnih onesnaževal se uporabljajo analizne metode, ki ustrezajo pogojem iz drugega odstavka 15. člena tega pravilnika in minimalnim izvedbenim merilom iz 16. člena tega pravilnika. Posode za vzorce, reagenti ali metode za konzerviranje dela vzorca za analizo enega ali več splošnih fizikalno-kemijskih parametrov ali posebnih onesnaževal, razpošiljanje in shranjevanje vzorcev ter priprava vzorcev za analizo ne smejo vplivati na rezultate meritev. Vzorce je treba hraniti v posodah iz materialov, kot je določeno s standardom SIST EN ISO 5667-3.

(5) Metodologije za monitoring ekološkega stanja iz tega člena morajo ustrezati zahtevam standardov, navedenih v preglednici 2 iz priloge 2 tega pravilnika, ali zahtevam drugih enakovrednih mednarodno priznanih standardov, če dajejo re-

zultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim s standardi iz preglednice 2 iz priloge 2 tega pravilnika.«.

6. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

»21. člen

(metodologije vzorčenja in vrednotenja)

(1) Metodologije za vzorčenje in vrednotenje ekološkega stanja s posameznimi biološkimi elementi kakovosti vsebujejo:

1. navedbo tipov površinskih voda, za katere je metodologija izdelana,

2. referenčne razmere za tipe iz prejšnje točke,

3. postopke vzorčenja,

4. način laboratorijske obdelave vzorcev,

5. sezname taksonov s predpisano stopnjo determinacije za posamezne biološke elemente kakovosti ter njihove šifre, skupaj z vrednostmi za izračune posameznih metrik,

6. metode izračuna metrik, pomembne za vrednotenje s posameznimi biološkimi elementi kakovosti, za tipe površinskih voda iz 1. točke tega odstavka,

7. metode normalizacije in transformacije posamezne metrike in

8. metode razvrščanja vodnih teles v razrede ekološkega stanja.

(2) Metodologije za ocenjevanje in vrednotenje ekološkega stanja s posameznimi hidromorfološki elementi kakovosti vsebujejo:

1. postopek izvedbe popisa hidromorfoloških elementov in

2. metodo ocene spremenjenosti hidromorfoloških elementov na podlagi rezultatov popisa in analize podatkov razpoložljivih zbirk prostorskih podatkov.«.

7. člen

Priloga 2 se nadomesti z novo prilogo 2, ki je kot priloga sestavni del tega pravilnika.

8. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-169/2016

Ljubljana, dne 14. novembra 2016

EVA 2015-2550-0042

Irena Majcen l.r.
Ministrica
za okolje in prostor

Priloga:

»PRILOGA 2: METODOLOGIJE IN STANDARDI ZA MONITORING EKOLOŠKEGA STANJA

Preglednica 1: Metodologije za vzorčenje in vrednotenje ekološkega stanja

Element kakovosti	Metodologija za vzorčenje in vrednotenje
Reke	
Fitobentos in makrofiti	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja vodotokov na podlagi fitobentosa in makrofitov
Bentoški nevretenčarji	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja vodotokov na podlagi bentoških nevretenčarjev
Ribe	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja vodotokov na podlagi rib
Hidromorfološki elementi	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja vodotokov s hidromorfološkimi elementi
Jezera	
Fitoplankton	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja jezer na podlagi fitoplanktona
Fitobentos in makrofiti	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja jezer na podlagi fitobentosa in makrofitov
Bentoški nevretenčarji	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja jezer na podlagi bentoških nevretenčarjev
Ribe	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja jezer na podlagi rib
Hidromorfološki elementi	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja jezer s hidromorfološkimi elementi
Obalne vode	
Fitoplankton	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja obalnega morja na podlagi fitoplanktona
Makrofitske alge	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja obalnega morja na podlagi makroalg
Bentoški nevretenčarji	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja obalnega morja na podlagi bentoških nevretenčarjev
Hidromorfološki elementi	Metodologija vrednotenja ekološkega stanja obalnega morja s hidromorfološkimi elementi

Preglednica 2: Standardi za monitoring ekološkega stanja

Standardi za vzorčenje bioloških elementov kakovosti	
SIST EN ISO 5667-3	Kakovost vode – Vzorčenje – 3. del: Shranjevanje in ravnanje z vzorci
Standardi za fitoplankton	
SIST EN 15204	Kakovost vode – Smerni standard za štetje fitoplanktona z invertno mikroskopijo (postopek po Utermöhlju)
SIST EN 15972	Kakovost vode – Navodilo za kvantitativne in kvalitativne preiskave morskega fitoplanktona
SIST ISO 10260	Kakovost vode – Merjenje biokemijskih parametrov – Spektrometrično določevanje koncentracije klorofila
Standardi za makrofite in fitobentos	
SIST EN 15460	Kakovost vode – Navodilo za preiskave višjih vodnih rastlin jezer
SIST EN 14184	Kakovost vode – Navodilo za pregledovanje vodnih makrofitov tekočih voda
SIST EN 15708	Kakovost vode – Smerni standard za rutinsko pregledovanje, vzorčenje in laboratorijske analize fitobentos v plitvih vodotokih
SIST EN 13946	Kakovost vode – Navodilo za rutinsko vzorčenje in pripravo vzorcev bentoških kremenastih alg rek in jezer
SIST EN 14407	Kakovost vode – Navodilo za identifikacijo in štetje vzorcev bentoških kremenastih alg rek in jezer
Standardi za bentoške nevretenčarje	
SIST EN ISO 10870	Kakovost vode – Navodila za izbiro metod in opreme za vzorčenje bentoških nevretenčarjev v celinskih vodah
SIST EN 15196	Kakovost vode – Navodilo za vzorčenje in obdelavo levov bub trzač (Diptera: Chironomidae) za ekološko ocenjevanje
SIST EN 16150	Kakovost vode – Navodilo za vzorčenje bentoških nevretenčarjev v sorazmerju z zastopanostjo habitatov v prebrodljivih rekah
SIST EN ISO 19493	Kakovost vode – Navodilo za biološki pregled morskega litorala/obrežnega pasu in sublitoralnega trdnega dna
SIST EN ISO 16665	Kakovost vode – Smernice za kvantitativno vzorčenje in obdelavo vzorcev morske makrofavne sedimentnega dna
Standardi za ribe	
SIST EN 14962	Kakovost vode – Navodilo za področje uporabe in izbiro metod vzorčenja rib
SIST EN 14011	Kakovost vode – Vzorčenje rib z elektriko
SIST EN 15910	Kakovost vode – Navodilo za ocenjevanje številčnosti rib z mobilnimi hidroakustičnimi metodami
SIST EN 14757	Kakovost vode – Vzorčenje rib s pomočjo zabodnih mrež (gillnet)
Standardi za hidromorfološke parametre	
SIST EN 14614	Kakovost vode – Navodilo za ocenjevanje hidromorfoloških značilnosti vodotokov
SIST EN 16039	Kakovost vode – Navodilo za ocenjevanje hidromorfoloških značilnosti jezer
SIST EN 15843	Kakovost vode – Navodila za določitev stopnje spremenjenosti hidromorfoloških značilnosti rek
Standardi za hidromorfološke parametre	
<i>Kakršni koli ustrezni standardi CEN/ISO</i>	

**3124. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o vlaganju in reševanju zahtevkov
za financiranje predhodnih arheoloških
raziskav iz državnega proračuna**

Za izvajanje tretjega odstavka 34. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12, 111/13 in 32/16) minister za kulturo izdaja

P R A V I L N I K

**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o vlaganju in reševanju zahtevkov
za financiranje predhodnih arheoloških
raziskav iz državnega proračuna**

1. člen

V Pravilniku o vlaganju in reševanju zahtevkov za financiranje predhodnih arheoloških raziskav iz državnega proračuna (Uradni list RS, št. 93/14) se v tretjem odstavku 3. člena za besedama »državnega proračuna« dodajo besedilo »v skladu s četrto alinejo tretjega odstavka 34. člena ZVKD-1«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Upravičena oseba za vlaganje zahtevka za financiranje predhodne arheološke raziskave za sprostitev zemljišča je tudi investitor, ki je že začel graditi ali izvajati drug poseg na zemljišču, ki ni bilo registrirano arheološko najdišče, vendar so se ob gradnji odkrile arheološke ostaline, katerih odstranitev je potrebna za sprostitev zemljišča za nadaljevanje in dokončanje gradnje (v nadaljnjem besedilu: investitor drugega posega) v skladu s prvo alinejo tretjega odstavka 34. člena ZVKD-1. Do financiranja arheološke raziskave za sprostitev zemljišča je investitor drugega posega upravičen, če ni začel graditi na registriranem arheološkem najdišču in če je bilo zemljišče predhodno arheološko pregledano na podlagi 80. člena ZVKD-1, vendar pregled ni pokazal, da na zemljišču so ali bi lahko bile arheološke ostaline.«.

2. člen

V petem odstavku 4. člena se besedilo »4.« nadomesti z besedo »četrt«.

V šestem odstavku se za besedilom »investitor drugega posega« dodajo besedilo »iz četrtega odstavka prejšnjega člena«.

3. člen

Drugi odstavek 5. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) O upravičenosti zahtevka investitorja stanovanjske gradnje za kritje stroškov da predhodno mnenje Strokovna komisija za arheološke raziskave. V primeru zahtevka investitorja vzdrževanja in obnove objekta ali ureditve ali obnove javne površine poda tudi mnenje glede cene, obsega in kakovosti storitev oziroma del, potrebnih za izvedbo raziskave.«.

V četrtem odstavku se za besedo »raziskave« dodajo besedilo »v okviru državne javne službe oziroma podlaga za sklenitev pogodbe za sofinanciranje«.

4. člen

Prvi odstavek 8. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ministrstvo naroči izvedbo predhodne arheološke raziskave zavodu.«.

V drugem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Naročilo izvedbe predhodne arheološke raziskave vsebuje naslednje podatke:«.

5. člen

V prvem odstavku 9. člena se za besedama »po naročilu« dodajo besedilo »ali po sklenjeni pogodbi o sofinanciranju«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Skrbnik, ki ga določi ministrstvo, je pristojen za finančni nadzor nad izvajanjem naročila ali pogodbe.«.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-20/2016/7

Ljubljana, dne 14. novembra 2016

EVA 2016-3340-0011

Anton Peršak l.r.

Minister
za kulturo

USTAVNO SODIŠČE

**3125. Odločba o razveljavitvi 108. člena
Odloka o občinskem prostorskem načrtu
Mestne občine Nova Gorica v delu,
ki v enotah urejanja prostora z oznakama
KR-33 in KR-33/02 dovoljuje umestitev
telekomunikacijskih in radiokomunikacijskih
objektov**

Številka: U-I-51/15-15

Datum: 27. 10. 2016

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo Vlade, na seji 27. oktobra 2016

o d l o č i l o:

Člen 108 Odloka o Občinskem prostorskem načrtu Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 95/12, 112/13 – popr., 10/14, 35/14, 72/14, 72/14 – popr., 2/15 – popr., 25/15 in 26/15 – popr.) se v delu, ki v enotah urejanja prostora z oznakama KR-33 in KR-33/02 dovoljuje umestitev telekomunikacijskih in radiokomunikacijskih objektov, razveljavi.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Predlagateljica izpodbija 108. člen Odloka o Občinskem prostorskem načrtu Mestne občine Nova Gorica (v nadaljevanju: OPN), kolikor v enotah urejanja prostora z oznakama KR-33 in KR-33/02 dovoljuje umestitev telekomunikacijskih in radiokomunikacijskih objektov. Zatrjuje, da izpodbijana ureditev, ki omogoča gradnjo telekomunikacijskih in radiokomunikacijskih objektov na arheološkem najdišču Kekec, ki je z Odlokom o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter naravnih znamenitosti na območju občine Nova Gorica (Uradno glasilo Občine Nova Gorica, št. 8/85-275 – v nadaljevanju: Odlok) razglašeno za kulturni spomenik, ni bila sprejeta po predpisanem postopku. Mestna občina Nova Gorica (v nadaljevanju: Mestna občina) naj namreč Ministrstva za kulturo kot nosilca urejanja prostora, pristojnega za izdajo smernic in mnenj za področje kulturne dediščine, v nasprotju s 47.a in 51. členom Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 108/09, 57/12 in 109/12 – v nadaljevanju: ZPNačrt) ne bi pozvala k predložitvi smernic in mnenj v zvezi z načrtovano prostorsko ureditvijo na tem območju. Predlagateljica navaja, da bi gradnja telekomunikacijskih in

radiokomunikacijskih objektov na arheološkem najdišču lahko uničujoče vplivala na arheološke ostaline in onemogočila varovanje spomeniških sestavin v neokrnjeni in izvorni obliki. Izpodbijani ureditvi, ki je bila uveljavljena z 41. členom Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o Občinskem prostorskem načrtu Mestne občine Nova Gorica (Uradni list RS, št. 72/14 – v nadaljevanju: OPN/14), očita neskladje s tretjim odstavkom 2. člena, drugim odstavkom 36. člena ter 74., 76. in 79. členom Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11, 90/12, 111/13 in 32/16 – v nadaljevanju: ZVKD-1), osmo alinejo drugega odstavka 3. člena, 9. členom, drugim odstavkom 47. a člena ter drugim in tretjim odstavkom 51. člena ZPNačrt ter 153. členom Ustave. Ustavnemu sodišču predlaga, naj OPN v izpodbijanem delu odpravi.

2. Mestna občina odgovarja, da je že v postopku priprave prvotnega besedila OPN upoštevala vse na državni in občinski ravni sprejete pravne akte o razglasitvi nepremičnih kulturnih spomenikov ter smernice in mnenja, ki jih je v zvezi s presojo vplivov na kulturno dediščino v tem postopku podalo Ministrstvo za kulturo. Že tedaj naj bi to ministrstvo potrdilo ustreznost upoštevanja vseh v OPN določenih vsebin varovanja kulturne dediščine in celovitosti varovalnih režimov. Z OPN/14 uveljavljena izpodbijana ureditev naj teh vsebin ne bi spreminjala, temveč naj bi povsem ohranjala standard zaščite kulturne dediščine, ki naj bi v celoti preprečeval ogrožanje arheoloških ostalin. Mestna občina navaja, da poseben režim varovanja, ki ga je Ministrstvo za kulturo predpisalo za območje enot urejanja prostora z oznakama KR-33 in KR-33/02 (tj. za območje z oznako EŠD 4736), na teh območjih ne prepušča posegov v prostor, določa pa obveznost predhodne pridobitve kulturnovarstvenega soglasja za pridobitev dovoljenja za gradnjo na teh območjih. Prav to naj bi za navedeni enoti urejanja prostora določala tudi z OPN/14 dopolnjena ureditev 108. člena OPN. Zato Mestna občina meni, da očitke o njenem neskladju z določbami ZVKD-1 ni utemeljen. Navaja, da je bil OPN/14 skladno z določbami ZPNačrt sprejet po rednem postopku. Posebnost naj bi bila le, da je v postopku priprave in sprejemanja tega akta od pristojnih nosilcev urejanja prostora sodelovalo le ministrstvo, pristojno za prostor, saj naj bi se predvidene spremembe in dopolnitve OPN nanašale le na področja, ki spadajo v pristojnost tega ministrstva. Izpodbijana ureditev naj ne bi spreminjala določb OPN, ki se nanašajo na varovanje kulturne dediščine, zato naj Mestna občina v postopku priprave in sprejema OPN/14 ne bi posebej pozivala Ministrstva za kulturo k predložitvi mnenj za področje kulturne dediščine. Predlog sprememb in dopolnitev OPN naj bi bil pripravljen ob upoštevanju stališč, sprejetih v zvezi s predlogi in pripombami javnosti v postopku javne obravnave osnutka sprememb in dopolnitev OPN. Ker naj bi ministrstvo, pristojno za prostor, v drugem mnenju ugotovilo, da so bili v postopku priprave predloga OPN/14 ustrezno upoštevanji tako njegovo prvo mnenje kot tudi vsi predpisi s področja prostorskega načrtovanja, Mestna občina meni, da je bil postopek priprave in sprejemanja OPN/14 zakonit. Z izpodbijanimi določbama 108. člena OPN določena prostorska ureditev naj ne bi bila načrtovana tako, da bi zaobšla zahteve varovanja kulturne dediščine ali škodovala objektom in območjem kulturne dediščine. Zato naj bi bili očitki o neskladju izpodbijanih delov 108. člena OPN z ZVKD-1 neutemeljeni. Mestna občina navaja še, da jo je Ministrstvo za kulturo z dopisom opozorilo na domnevno nezakonitost postopka priprave sprememb in dopolnitev OPN, vendar naj iz tega dopisa ne bi bilo razvidno, v čem naj bi bila očitana nezakonitost, pristojna območna enota Zavoda za varstvo kulturne dediščine pa naj ji v zvezi s tem ne bi dala nobenih podrobnejših informacij oziroma pojasnil. Mestna občina Ustavnemu sodišču predlaga, naj zahtevo zavrne.

B.

3. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-51/15 z dne 4. 6. 2015 (Uradni list RS, št. 42/15) do svoje končne odločitve začasno zadržalo izvrševanje izpodbijanih določb 108. člena OPN.

4. Izpodbijani določbi OPN v enotah urejanja prostora z oznakama KR-33 in KR-33/02 na zemljiščih, na katerih leži arheološko najdišče Nova Gorica – Arheološko najdišče Kekec, ki je z Odlokom razglašeno za kulturni spomenik, dovoljuje tudi umestitev telekomunikacijskih in radiokomunikacijskih objektov.¹ Mestna občina očitek, da je v tem postopku opustila pridobitev mnenj Ministrstva za kulturo kot enega od nosilcev urejanja prostora, zavrača z navedbo, da je mnenji tega ministrstva v zvezi s presojo vplivov na kulturno dediščino pridobila že v postopku priprave in sprejemanja prvotnega besedila OPN, z OPN/14 uveljavljene spremembe in dopolnitve tega akta pa naj bi se nanašale le na področja, ki spadajo v pristojnost ministrstva, pristojnega za prostor. Zato naj bi Mestna občina v postopku priprave in sprejemanja OPN/14 pridobila le mnenji tega ministrstva.

5. Urejanje prostora je ena izmed izvornih občinskih nalog. V ta namen občina načrtuje prostorski razvoj, v skladu z zakonom opravlja naloge na področju posegov v prostor in graditve objektov ter zagotavlja javno službo gospodarjenja s stavbnimi zemljišči (tretja alineja drugega odstavka 21. člena Zakona o lokalni samoupravi, Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10 – v nadaljevanju: ZLS). Občina ureja prostor oziroma načrtuje prostorski razvoj samostojno v okviru Ustave in zakonov. V odločbi št. U-I-260/02 z dne 17. 2. 2005 (Uradni list RS, št. 25/05, in OdlUS XIV, 7) je Ustavno sodišče obrazložilo, da je lokalna skupnost pri odločitvah v veliki meri svobodna, zlasti pri načrtovanju poselitve in razmestitve različnih dejavnosti, načrtovanju infrastrukture itd., hkrati pa je vezana na Ustavo in zakone. Avtonomija občine na področju prostorskega načrtovanja zato ni neomejena.

6. Načelo zakonitosti delovanja občine na področju normativnega delovanja pomeni, da občinski predpisi, ki urejajo zadeve iz izvorne pristojnosti občine, ne smejo biti v neskladju z zakoni (tretji odstavek 153. člena Ustave). Občine torej pravnih razmerij ne smejo urejati v nasprotju z zakonskimi določbami. Če zakonodajalec opredeli okvir pooblastila za normativno urejanje, občine tega pooblastila ne smejo preseči. Tako stališče je Ustavno sodišče sprejelo že v odločbi št. U-I-348/96 z dne 27. 2. 1997 (Uradni list RS, št. 17/97, in OdlUS VI, 25).

7. Odločitve o prostorskem razvoju občine, prostorskih potrebah različnih subjektov in dejavnosti, namenski rabi prostora oziroma pogojih umeščanja objektov v prostor morajo biti pripravljene po predpisanih postopkih za njihovo pripravo in sprejetje. V teh postopkih je treba uskladiti interese različnih subjektov v prostoru, razvojne potrebe z varstvenimi zahtevami, javno korist z zasebnimi interesi oziroma oblikovati pravne režime za varovanje in rabo prostora. Ker je prostorsko načrtovanje zahteven proces, so posamezne faze postopka za pripravo in sprejetje prostorskih aktov predpisane z ZPNačrt. Ustavnopravno vprašanje, na katero mora Ustavno sodišče odgovoriti v obravnavani zadevi, je, ali je bil postopek priprave in sprejetja OPN/14, s katerim sta bili uveljavljeni izpodbijani določbi 108. člena OPN, zakonit.

8. Prostorsko načrtovanje je interdisciplinarna dejavnost, s katero se na podlagi razvojnih usmeritev ob upoštevanju javnih koristi varstva okolja, ohranjanja narave, varstva živali in naravnih dobrin, varstva premoženja in varstva kulturne dediščine načrtujejo posegi v prostor in prostorske ureditve (19. točka prvega odstavka 2. člena ZPNačrt). Občinski pro-

¹ Pred uveljavitvijo izpodbijane ureditve je 108. člen OPN v delu, ki se nanaša na urejevalno enoto KR-33, določal, da se enote kulturne dediščine varujejo na avtentični lokaciji v okviru varovanega območja in da je treba na območju arheološke dediščine pred izvedbo posegov obvezno opraviti arheološke raziskave, v delu, ki se nanaša na urejevalno enoto KR-33/02, pa je določal, da so dovoljene ureditve arheološkega parka ter druge ureditve v skladu s projektom Pot miru Škabrijel in da je znotraj koridorja 110 Kv možno graditi le objekte, ki jih dovoljuje zakonodaja na posameznih področjih.

storski načrt je temeljni prostorski akt lokalne skupnosti, ki se pripravlja in sprejema na podlagi ZPNačrt. S tem aktom se ob upoštevanju usmeritev iz državnih prostorskih aktov, razvojnih potreb občine in varstvenih zahtev določijo cilji in izhodišča prostorskega razvoja občine, načrtujejo prostorske ureditve lokalnega pomena in določijo pogoji umeščanja objektov v prostor. Namen postopka sprejemanja prostorskih aktov je, da se v posameznih pravno urejenih fazah zagotovi čim bolj kakovostna in čim obsežnejša razprava o prostorskem razvoju posamezne lokalne skupnosti. Eno izmed temeljnih načel prostorskega načrtovanja je trajnostni prostorski razvoj, ki se zagotavlja prav z usklajevanjem razvojnih potreb z varstvenimi zahtevami v prostoru, tako da se ob upoštevanju obstoječe kakovosti naravnih, grajenih in drugače ustvarjenih sestavin prostora ter prepoznavnosti krajine dosegata racionalna raba prostora za posamezne dejavnosti. V postopku prostorskega načrtovanja sodelujejo različni nosilci urejanja prostora (državni organi, organi lokalnih skupnosti, izvajalci javnih služb in nosilci javnih pooblastil), ki imajo vsak svoje pristojnosti in odgovornosti. Vsi ti nosilci urejanja prostora zastopajo javni interes. Cilj sodelovanja nosilcev javnega interesa je, da občina pridobi informacije o potrebah posameznih področij javnega pomena, ki jih mora upoštevati pri prostorskem načrtovanju (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-151/11 z dne 5. 7. 2012, Uradni list RS, št. 55/12).

9. Predlagateljica očita, da je Mestna občina OPN/14 sprejela v nasprotju z določbami ZPNačrt in ZVKD-1, ki občini nalagajo, naj v postopku priprave in sprejemanja občinskega prostorskega načrta o načrtovani prostorski ureditvi pridobi mnenje Ministrstva za kulturo kot nosilca urejanja prostora s področja varstva kulturne dediščine.

10. Postopek priprave občinskega prostorskega načrta se začne s sklepom, ki ga sprejme župan in ga objavi v uradnem glasilu ter pošlje ministrstvu, pristojnemu za prostor, ter sosednjim občinam (prvi odstavek 46. člena ZPNačrt). Občina, med drugim tudi na podlagi splošnih smernic državnih nosilcev urejanja prostora, pripravi osnutek občinskega prostorskega načrta (47. člen ZPNačrt), ki ga skupaj s prikazom stanja prostora pošlje ministrstvu, pristojnemu za prostor. Potem ko to ministrstvo objavi osnutek občinskega prostorskega načrta na svetovnem spletu, občina pozove nosilce urejanja prostora k predložitvi t. i. prvega mnenja k načrtovanim prostorskim ureditvam iz njihove pristojnosti (drugi odstavek 47.a člena ZPNačrt). Ob upoštevanju teh mnenj občina pripravi dopolnitev osnutka občinskega prostorskega načrta in v okviru njegove javne razgrnitve omogoči javnosti, da se z njim seznanijo, ter zagotovi njegovo javno obravnavo (48. do 50. člen ZPNačrt). Upoštevajoč stališča do pripomb in predlogov javnosti občina pripravi predlog občinskega prostorskega načrta, ki ga skupaj z obrazložitvijo o upoštevanju prvih mnenj nosilcev urejanja prostora pošlje ministrstvu, pristojnemu za prostor. Po objavi tega gradiva na svetovnem spletu občina pozove nosilce urejanja prostora k predložitvi t. i. drugega mnenja k predlogu občinskega prostorskega načrta (51. člen ZPNačrt). Na podlagi prejetih mnenj nosilcev urejanja prostora občina uskladi predlog občinskega prostorskega načrta in ga pošlje v sprejetje občinskemu svetu (52. člen ZPNačrt).

11. V skladu s prvim odstavkom 5. člena in drugim odstavkom 73. člena Ustave je tako državi kot lokalnim skupnostim naložena skrb za ohranjanje kulturne dediščine, katere sestavni del je tudi arheološka dediščina. Ministrstvo za kulturo je eden od nosilcev urejanja prostora, katerega pristojnost je skrb za uresničevanje javne koristi varstva kulturne dediščine. Ta skladno z drugo in peto alinejo drugega odstavka 2. člena ZVKD-1 obsega ohranitev kulturne dediščine in preprečevanje škodljivih vplivov nanjo ter njeno celostno ohranjanje, država, pokrajine in občine pa to javno korist uresničujejo tako, da dejavnosti in ravnanja v zvezi s tem organizirajo in podpirajo ter izvajajo ukrepe na podlagi ZVKD-1 (tretji odstavek 2. člena ZVKD-1). Varstvo kulturne dediščine se v postopkih priprave in sprejemanja prostorskih

aktov zagotavlja z upoštevanjem aktov o razglasitvi nepremičnih spomenikov, registriranih arheoloških najdišč in aktov o varstvenih območjih kulturne dediščine, s presojo vplivov na to dediščino ter z upoštevanjem smernic in mnenj v postopkih priprave prostorskih aktov (drugi odstavek 74. člena ZVKD-1). Pripravljenec prostorskega akta mora v postopku njegove priprave od ministrstva, pristojnega za kulturo, pridobiti smernice, v katerih so opredeljeni usmeritve, izhodišča ter pogoji za varstvo in ohranitev kulturne dediščine v prostorskem aktu (prvi odstavek 76. člena ZVKD-1), pred sprejetjem prostorskega akta pa mora pridobiti še mnenje istega ministrstva, s katerim to ugotovi, ali so rešitve, ki so predlagane v predlogu prostorskega akta, sprejemljive z vidika varstva kulturne dediščine (prvi odstavek 79. člena ZVKD-1).

12. Skladno z določbami ZPNačrt in ZVKD-1 mora torej občina v postopku priprave in sprejemanja prostorskega akta pridobiti tudi mnenje ministrstva, pristojnega za kulturo, kot enega od nosilcev urejanja prostora, enako pa velja tudi za postopek njegove spremembe oziroma dopolnitve (18. člen ZPNačrt).² Zato bi morala Mestna občina OPN/14, s katerim je bila uveljavljena izpodbijana ureditev 108. člena OPN, pripraviti in sprejeti po postopku, ki ga za pripravo in sprejetje občinskega prostorskega akta določa ZPNačrt. To pomeni, da bi morala tudi v postopku priprave osnutka OPN/14 in v postopku sprejemanja njegovega predloga pridobiti ustrezni mnenji Ministrstva za kulturo. Ker je to svojo zakonsko dolžnost opustila, je kršila določbe ZPNačrt in ZVKD-1, ki urejajo obveznost pridobitve mnenj pristojnih nosilcev urejanja prostora v postopku priprave in sprejemanja občinskega prostorskega akta. Zato je 108. člen OPN v delu, ki v enotah urejanja prostora z oznakama KR-33 in KR-33/02 dovoljuje umestitev telekomunikacijskih in radiokomunikacijskih objektov na arheološkem najdišču Kekec, ki je z Odlokom razglašeno za kulturni spomenik, v neskladju z drugim odstavkom 47.a člena in tretjim odstavkom 51. člena ZPNačrt ter s prvim odstavkom 79. člena ZVKD-1. Zato je v neskladju tudi s tretjim odstavkom 153. člena Ustave.

13. Na podlagi prvega odstavka 45. člena ZUstS Ustavno sodišče protiuslavne ali nezakonite podzakonske akte ali splošne akte, izdane za izvrševanje javnih pooblastil, odpravi ali razveljavi. Odpravi jih, kadar ugotovi, da je treba odpraviti škodljive posledice, ki so nastale zaradi protiuslavnosti ali nezakonitosti (drugi odstavek 45. člena ZUstS). Predlagateljica sicer predlaga odpravo izpodbijanih določb 108. člena OPN, vendar škodljivih posledic, ki bi jih bilo treba odpraviti, ne utemeljuje. Ustavno sodišče je zato OPN v izpodbijanem delu razveljavilo. Pri tem je upoštevalo, da je že s sklepom št. U-I-51/15 z dne 4. 6. 2015 zadržalo izvajanje izpodbijanega dela OPN, zaradi česar škodljive posledice niti ne bi smele nastati.

C.

14. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič
Predsednik

zanj

dr. Jadranka Sovdat l.r.
Podpredsednica

² Spremembe oziroma dopolnitve občinskega prostorskega načrta je mogoče izvesti tudi po kratkem postopku, vendar le v primerih, ki jih določa prvi odstavek 53.a člena ZPNačrt. Da v obravnavni zadevi ne gre za tak primer, izhaja tudi iz odgovora na zahtevo, v katerem Mestna občina izrecno navaja, da je bil OPN/14 sprejet po rednem postopku.

3126. Odločba o razveljavitvi sklepov Višjega sodišča v Ljubljani in sklepov Okrožnega sodišča v Ljubljani

Številka: Up-615/14-15

Up-707/14-16

Datum: 27. 10. 2016

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavnih pritožbah Občine Kranjska Gora, ki jo zastopa Odvetniška družba Ošabnik, Klofutar in partnerji, o. p., d. o. o., Kranj, na seji 27. oktobra 2016

o d l o č i l o:

Sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. I Cpg 172/2014 z dne 6. 2. 2014, sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. I Cpg 572/2014 z dne 16. 4. 2014, sklep Okrožnega sodišča v Ljubljani št. VII Pg 326/2008 z dne 25. 9. 2013 in sklep Okrožnega sodišča v Ljubljani št. II Pg 129/2005 z dne 17. 1. 2014 se razveljavijo. Zadevi se vrnete Okrožnemu sodišču v Ljubljani v novo odločanje.

O b r a z l o ž i t e v**A.**

1. Pritožnica je vložila predloga za izvršbo zoper Republiko Slovenijo, s katerima je na podlagi verodostojne listine zahtevala plačilo kot povračilo stroškov prevoza osnovnošolcev po nevarnih poteh od decembra 2001 do decembra 2002 in od decembra 2002 do decembra 2004. Okrajno sodišče v Ljubljani je izdalo sklepa o izvršbi, ki sta bila nato na podlagi ugovora nasprotne stranke še v okviru izvršilnega postopka razveljavljena v delu, v katerem je bila dovoljena izvršba. Postopek se je zato nadaljeval v pravnem postopku pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, ki je sklepa o izvršbi v celoti razveljavilo in tožbi zavrglo. To odločitev je utemeljilo najprej z naravo vtoževane terjatve. Obrazložilo je, da gre pri financiranju prevozov osnovnošolskih otrok za izvrševanje izvernih pristojnosti lokalne skupnosti, da pa je financiranje prevozov na podlagi drugega odstavka 45. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 64/01 – v nadaljevanju: ZOFVI-A) deloma prevzela država; za zahtevke občine iz naslova prevozov osnovnošolskih otrok je na mestu analogija s financiranjem nalog, ki jih država prenese na občine. Reševanje takih sporov naj bi urejal 25. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10 – v nadaljevanju: ZLS). Zavrženje tožbe je sodišče utemeljilo s stališčema, da ZLS specialno ureja pristojnost drugega organa (tj. arbitraže iz prvega odstavka 25. člena ZLS) in da zato med strankama sploh ne gre za civilno razmerje v smislu 1. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo in 45/08 – v nadaljevanju: ZPP), za katero bi veljala sodna pristojnost rednega sodišča. Višje sodišče v Ljubljani je zavrnilo pritožbi pritožnice in potrdilo stališči prvostopenjskih sodišč. Vrhovno sodišče je zavrnilo predloga za dopustitev revizije.

2. Pritožnica zatrjuje kršitve 2., 22., 23. in 25. člena Ustave. Ne strinja se s stališčem sodišč, da je za odločanje o konkretnem sporu pristojna arbitraža iz 25. člena ZLS. Zatrjuje, da zakonodajalec za reševanje spora med pritožnico in državo ni predvidel posebne pristojnosti arbitraže, temveč da ima občina na voljo sodno pot, in sicer redno sodno pot. Sodišči naj bi napačno ugotovili obstoj pravne praznine.

Zato naj bi bilo stališče sodišč, da v konkretnem primeru ni podana sodna pristojnost, napačno. Pritožnica meni, da primer, ki ga ureja 25. člen ZLS, in obravnavani primer nista v bistvenem podobna. Pritožnica v ustavnih pritožbah tudi podrobno navaja razlike med obema primeroma. Zato naj bi bila uporaba zakonske analogije napačna. Pritožnica zatrjuje, da prvostopenjski sodišči nista zadostno obrazložili uporabe zakonske analogije. Okrožno sodišče v Ljubljani bi moralo po mnenju pritožnice pri uporabi analogije najprej ugotoviti, da ni mogoče najti zakonsko predvidenega pravnega pravila, s katerim bi bilo mogoče razrešiti konkretni primer. V nadaljevanju pa bi bilo sodišče dolžno ugotoviti, ali se obravnavani primer v bistvenem ujema s primerom iz 24. in 25. člena ZLS. Višje sodišče naj ne bi odgovorilo na pritožbene očitke, s katerimi je pritožnica utemeljevala napačno uporabo zakonske analogije. Pritožnica navaja, da ob vložitvi zahtevka ni mogla sklepati, da bi se morala predhodno obrniti na arbitražo, zato naj bi bila uporaba zakonske analogije tudi v nasprotju z načelom pravne države. V pravico do sodnega varstva naj bi sodišči posegli, ker naj bi zaradi napačne uporabe analogije in dolgotrajnega postopka pritožnici odvzeli možnost uveljavljanja njenih zahtevkov, ki naj bi v tem času že zastarali. Zaradi dolgotrajnega sodnega postopka naj bi bilo pritožnici poseženo tudi v pravico do sojenja v razumnem roku.

3. Senat Ustavnega sodišča je s sklepom št. Up-615/14 z dne 31. 3. 2016 in sklepom št. Up-707/14 z dne 31. 3. 2016 ustavni pritožbi sprejel v obravnavo. V skladu s prvim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju: ZUstS) je Ustavno sodišče o tem obavestilo Višje sodišče v Ljubljani. Na podlagi drugega odstavka 56. člena ZUstS sta bili ustavni pritožbi poslani nasprotni stranki iz pravnega postopka, tj. Republikli Sloveniji, ki je nanju odgovorila.

4. Po oceni nasprotne udeleženke naj bi bili ustavni pritožbi neutemeljeni, zato predlaga, naj ju Ustavno sodišče kot neutemeljeni zavrne. Zatrjevane kršitve ustavnih pravic z izpodbijanimi sodbami naj ne bi bile kršene. Redna sodišča naj bi v enakih pravnih položajih zavzela enako pravno stališče, da je za odločanje v sporu med državo in lokalno skupnostjo glede državnega financiranja izvernih pristojnosti lokalne skupnosti pristojna odločati arbitraža iz 25. člena ZLS (zoper državo naj bi vložilo tožbe 77 občin). Nasprotna udeleženka opozarja, da zato ni prišlo do kršitve izoblikovane sodne prakse, saj so sodišča odločila enako kot v 77 podobnih zadevah. Meni, da ne drži trditve pritožnice, da Višje sodišče v Ljubljani in Okrožno sodišče v Ljubljani nista obrazložili razlogov, zakaj naj bi pravna praznina sploh obstajala. Obe sodišči naj bi na konkreten način in z zadostno jasnostjo opredelili razloge, na podlagi katerih sta sprejeli svoji odločitvi. V nadaljevanju odgovorov nasprotna udeleženka pojasnjuje, da je financiranje prevoza osnovnošolskih otrok izvorna pristojnost lokalne skupnosti, in se pri tem sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-256/01 z dne 8. 4. 2004 (Uradni list RS, št. 44/04, in OdiUS XIII, 25). Zato naj bi bila lokalna skupnost sredstva za izvajanje nalog prevoza otrok dolžna zagotoviti sama. Obseg sredstev, s katerim posamezna občina lahko zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog, naj bi se štel za primeren obseg sredstev za financiranje lokalnih zadev javnega pomena. Nasprotna udeleženka podrobno obrazloži način financiranja občin in zatrjuje, da je financiranje prevoza osnovnošolskih otrok vključeno v znesek primerne porabe. Po mnenju nasprotne udeleženke obveznost države, da krije sredstva za prevoze učencev osnovne šole po nevarnih poteh, določena v Zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 47/15, 46/16 in 49/16 – popr. – v nadaljevanju: ZOFVI), ne pomeni financiranja nalog iz državne pristojnosti, temveč financiranje nalog lokalne samouprave. Obveznost države po ZOFVI naj bi bila vključena v sistem financiranja občin v

skladu z zakonom, ki ureja financiranje občin, in naj ne bi pomenila dodatne obveznosti financiranja države. Šlo naj bi za bistveno enak način zagotavljanja sredstev občin kot v primeru prenesenih nalog iz 24. člena ZLS. To pa naj bi pomenilo, da je o sporu glede financiranja prevozov osnovnošolskih otrok pristojna odločiti arbitraža iz 25. člena ZLS. Nasprotna udeleženka tudi pojasnjuje, koliko sredstev državnega proračuna naj bi dobila pritožnica v letih od 2001 do 2004, kar naj bi pomenilo, da pritožnica ni upravičena do dodatnih sredstev. Nasprotna udeleženka nasprotuje tudi trditvam pritožnice o kršitvi pravice do sojenja v razumnem roku. Navaja, da je imela pritožnica zakonsko določena pravna sredstva v skladu z Zakonom o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja (Uradni list RS, št. 67/12 – uradno prečiščeno besedilo – ZVPSBNO), če je menila, da sojenje v konkretni zadevi ne poteka v razumnih rokih. Pritožnica naj bi bila že pred zaključkom pravnih zadev seznanjena s sodbo Vrhovnega sodišča opr. št. III Ips 15/2012 z dne 17. 12. 2012, zato bi morala vedeti za možnost uveljavljanja zahtevka pred arbitražo, pa kljub temu ni ukrepala v smislu zaščite svojih ustavnih pravic, ki jih uveljavlja s predmetno ustavno pritožbo.

5. Odgovor nasprotne stranke je bil poslan pritožnici, ki nanj ni odgovorila.

B. – I.

6. Ustavna pritožba kot posebno pravno sredstvo za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin upravičencu oziroma nosilcu ustavnih pravic omogoča varstvo pred protiuustavnimi posegi države in drugih javnopravnih in zasebnopravnih oseb. Upravičene osebe za vložitev ustavne pritožbe so po ustaljeni ustavnosodni presoji poleg fizičnih oseb tudi pravne osebe. Vendar je varstvo pravic pravnih oseb odvisno od tega, ali se posamezne pravice glede na svojo vsebino in naravo nanje lahko nanašajo. Tako lahko na ustavnopravni ravni govorimo o ustavnem varstvu pravnih oseb, katerega sestavni del so glede na navedeno prilagojene pravice v primerjavi s tistimi, ki jih Ustava zagotavlja fizičnim osebam kot človekove pravice. Zato lahko govorimo o ustavnih pravicah pravnih oseb.¹ Ustavno sodišče je že odločilo, da gre tudi pravnim osebam ustavno varstvo ustavnih procesnih jamstev.² Da so pravne osebe javnega prava, med drugimi tudi občina, nosilke ustavnih procesnih jamstev in so torej upravičene za vložitev ustavne pritožbe, pa je Ustavno sodišče odločilo v odločbi št. Up-373/97 z dne 22. 2. 2001 (Uradni list RS, št. 19/01, in OdlUS X, 108).³

7. Pritožnica, ki je pravna oseba javnega prava, je bila kot stranka udeležena v postopkih, v katerih so bile izdane izpodbijane sodne odločbe. Zato so ji v teh postopkih zagotovljena tudi vsa procesna jamstva ustavnopravne narave, vključno s pravico do sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Ker pritožnica v ustavnih pritožbah uveljavlja prav kršitev te ustavne pravice, ji upravičenosti za vložitev ustavnih pritožb ni mogoče odreči.

B. – II.

8. Predmet presoje so odločitve sodišč, s katerimi sta bili zavrženi tožbi pritožnice zoper Republiko Slovenijo za povrnitev stroškov prevozov osnovnošolskih otrok od decembra 2001 do decembra 2004. Pravico do brezplačnega prevoza v šolo je v spornem obdobju od decembra 2001 do

decembra 2004 urejal 56. člen Zakona o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo – ZOsn).⁴ Zagotavljanje prevozov osnovnošolskih otrok je izvirna pristojnost lokalne skupnosti,⁵ vendar pa ne pomeni izvajanja oblastne funkcije lokalne skupnosti.⁶ Čeprav je bilo zagotavljanje prevozov osnovnošolskih otrok izvirna pristojnost lokalne skupnosti in je ta prevoze praviloma financirala z lastnimi viri,⁷ je zakonodajalec financiranje navedene naloge deloma naložil državi, deloma pa lokalnim skupnostim (81. in 82. člen ZOFVI). V časovnem obdobju, ki je predmet obravnavnih sporov, so delitev financiranja med državo in lokalnimi skupnostmi urejali takrat veljavna 81. in 82. člen ZOFVI⁸ in drugi odstavek 45. člena ZOFVI-A.

9. Izpodbijani odločitvi temeljita na stališču, da je v prvem odstavku 25. člena ZLS specialno urejena pristojnost arbitraže⁹ – organa za reševanje sporov med državo in lokalno skupnostjo glede višine sredstev pri državnem financiranju izvirnih nalog lokalne skupnosti (relativna sodna nepristojnost), zato razmerje med pritožnico in nasprotno stranko ni civilnopravno razmerje v smislu 1. člena ZPP, za katero bi veljala sodna pristojnost rednega sodišča.¹⁰ Na podlagi dru-

⁴ Člen 56 ZOsn je bil z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 102/07 – ZOsn-F) spremenjen. V obravnavanem obdobju je določal:

"Učenec ima pravico do brezplačnega prevoza, če je njegovo prebivališče oddaljeno več kot štiri kilometre od osnovne šole.

Učenec ima pravico do brezplačnega prevoza ne glede na oddaljenost njegovega prebivališča od osnovne šole v prvem razredu, v ostalih razredih pa, če pristojni organ za preventivo v cestnem prometu ugotovi, da je ogrožena varnost učenca na poti v šolo.

Učenec, ki obiskuje osnovno šolo zunaj šolskega okoliša, v katerem prebiva, ima pravico do povračila stroškov prevoza v višini, ki bi mu pripadala, če bi obiskoval osnovno šolo v šolskem okolišu, v katerem prebiva.

O načinu prevoza se osnovna šola dogovori s starši in lokalno skupnostjo. Otroci s posebnimi potrebami iz prvega odstavka 12. člena tega zakona imajo pravico do brezplačnega prevoza ne glede na oddaljenost njihovega prebivališča od osnovne šole, če je tako določeno v odločbi o usmeritvi.

Če učencu ni mogoče zagotoviti prevoza, ima pravico do brezplačne oskrbe v kraju izobraževanja in pravico do brezplačnega prevoza domov ob pouka prostih dneh.

Osnovna šola mora učencem, ki morajo čakati na organiziran prevoz, zagotoviti varstvo."

⁵ Glej odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-215/96 z dne 25. 11. 1999 (Uradni list RS, št. 101/99, in OdlUS VIII, 265) in št. U-I-256/01.

⁶ To stališče je sprejelo tudi Vrhovno sodišče v sklepu št. I Upr 2/2007 z dne 17. 12. 2007, ko je odločalo o sporu o pristojnosti v zadevi, ki je predmet ustavne pritožbe št. Up-615/14.

⁷ Primerjaj z 52. členom ZLS in Zakonom o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08 in 36/11 – ZFO-1). V spornem obdobju je financiranje občin urejal Zakon o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98 – ZFO).

⁸ Člena 81 in 82 ZOFVI sta bila v obravnavanem obdobju od decembra 2001 do decembra 2004 spremenjena z Zakonom o dopolnitvi Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 34/03 – ZOFVI-C).

⁹ Iz obrazložitve sodišč in pravne podlage za zavrženje tožbe (drugi odstavek 18. člena ZPP) izhaja, da sodišči "arbitraže" iz 25. člena ZLS nista šteli za arbitražo, ki jo ureja Zakon o arbitraži (Uradni list RS, št. 45/08 – v nadaljevanju: ZARbit), saj bi v takem primeru tožbo zavrgli na podlagi prvega odstavka 11. člena ZARbit. To pomeni, da ne gre za primer, ko bi stranki prenesli pristojnost za odločanje v določenem sporu z državnega sodišča na arbitražo. Pravica do sodnega varstva iz 23. člena Ustave namreč ne izključuje dogovora strank, da preneseta pristojnost za odločanje v določenem sporu z državnega sodišča na arbitražo. Veljaven arbitražni dogovor izključuje pristojnost sodišča (primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. Up-331/03 z dne 4. 11. 2004, Uradni list RS, št. 123/04).

¹⁰ Iz 1. člena ZPP izhaja, da redna sodišča izjemoma ne obravnavajo sporov iz premoženjskih razmerij pravnih oseb, če je za posamezno vrsto sporov v posebnem zakonu določena pristojnost drugega organa.

¹ Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-40/12 z dne 11. 4. 2013 (Uradni list RS, št. 39/13, in OdlUS XX, 5).

² Primerjaj s sklepom Ustavnega sodišča št. Up-199/98 z dne 25. 3. 1999.

³ Vendar v primerih, ko je občina v postopku v položaju oblastvenega organa, glede na naravo človekovih pravic ne more biti upravičena oseba za vložitev ustavne pritožbe (primerjaj s sklepom Ustavnega sodišča št. Up-590/12, Up-687/12 z dne 4. 12. 2012, Uradni list RS, št. 97/12).

gega odstavka 18. člena ZPP se je sodišče v obeh zadevah izreklo za nepristojno in je tožbi zavrlo.¹¹ Presoja sodišča izhaja iz razlage 25. člena ZLS,¹² po kateri lahko občina v primeru nesoglasij z državo glede višine sredstev sproži spor pred arbitražo (prvi odstavek 25. člena ZLS), a če spora ni mogoče rešiti na tak način, o njem odloči meritorno Vrhovno sodišče v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZLS).

10. Pritožnica v obeh zadevah izpodbija stališče prvostopenjskega in drugostopenjskega sodišča, da reševanje spora ne spada v sodno pristojnost. Ne strinja se s stališčem, da je za odločanje o sporu pristojna arbitražna iz 25. člena ZLS. Sodiščema očita kršitev pravice do sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Glede na takšne navedbe je moralo Ustavno sodišče presoditi, ali izpodbijani sklepi temeljijo na stališčih, ki niso sprejemljivi z vidika pravice do sodnega varstva.

11. Pravica do sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave je pravica vsakogar, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. Pravica do sodnega varstva zagotavlja pravico od sodišča zahtevati meritorno, vsebinsko odločitev v sporu. Na ta način se nosilec zagotavljata dostop do sodišča in pravna pot za uveljavitev in obrambo njegovih pravic, interesov in pravnih koristi.

12. Iz zahteve po meritorni sodni odločbi izhaja, da odločitev sodišča o zavrženju tožbe zaradi nepristojnosti lahko pomeni kršitev pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Tega vprašanja Ustavno sodišče ne presoja z vidika pravilne uporabe zakonskega prava, temveč preizkusi le, ali je sodišče zakonskim določbam z razlago dalo takšen omejujoč pomen, kakršnega niti zakon ne bi smel določiti (Schumannova formula).¹³ Sodišča zakonskih določb ne smejo v konkretnih postopkih razlagati tako, da bi bilo okrnjeno bistvo pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave. To velja tudi za razlago zakonskih določb o pristojnosti za odločanje o posamezni vrsti spora. V tem obsegu uživa varstvo te pravice kot ustavne pravice tudi pravna oseba javnega prava.

13. Sodišči sta pritožnici, kot je bilo že obrazloženo, odrekli sodno varstvo pred sodiščem na podlagi razlage 25. člena ZLS, po kateri lahko občina v primeru nesoglasij z državo glede višine sredstev sproži spor pred arbitražo (prvi odstavek 25. člena ZLS), a če spora ni mogoče rešiti na tak način, o njem odloči meritorno Vrhovno sodišče v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZLS). Sodišči sta s tako razlago na eni strani očitno sprejeli možnost, da arbitražna spora, ki ji je predložen, ne razreši, in na drugi strani opredelili dolžnost Vrhovnega sodišča, da tovrstni spor vsebinsko reši v upravnem sporu. To, da sodišči dopuščata možnost, da arbitražna spora, ki ji je predložen, ne razreši, pomeni, da sodišči v opredelitvi vloge arbitraže v 25. členu ZLS nista zaznali njene dolžnosti, da spor razreši vselej vsebinsko in za vpleteni stranki zavezujoče. To, da sodišči razlagata 25. člen ZLS na način, da mora

¹¹ Drugi odstavek 18. člena ZPP določa: "Če sodišče med postopkom ugotovi, da za odločitev o sporu ni pristojno sodišče, temveč kakšen drug organ, se izreče za nepristojno, razveljavi opravljena pravna dejanja in zavrže tožbo."

¹² Člen 25 ZLS določa:

"Občina lahko sproži spor pred arbitražo glede višine sredstev iz prejšnjega člena.

Arbitražo sestavlja enako število predstavnikov občine in vlade.

Če spora ni mogoče razrešiti na način iz prejšnjega odstavka, odloči Vrhovno sodišče v upravnem sporu meritorno.

Za postopek pred arbitražo veljajo splošni procesni predpisi."

¹³ Primerjaj z A. Galič, Ustavno civilno procesno pravo, GV Založba, Ljubljana 2004, str. 468, in z odločbami Ustavnega sodišča št. Up-85/03 z dne 17. 12. 2003 (Uradni list RS, št. 133/03, in OdlUS XII, 115), št. Up-699/12 z dne 17. 1. 2013 (Uradni list RS, št. 20/13) in št. Up-79/06 z dne 12. 6. 2008 (Uradni list RS, št. 68/08, in OdlUS XVII, 75).

Vrhovno sodišče avtoritativno in vsebinsko razrešiti spor, pa pomeni, da je Vrhovno sodišče v upravnem sporu pristojno za razrešitev spora. Iz sprejete razlage 25. člena ZLS sledi, da je smisel arbitraže zagotoviti zgolj možnost razrešitve nesoglasij brez posredovanja sodišča.

14. Čeprav sta sodišči šteli, da je arbitražna pristojna za odločitev o sporu, nista predpostavili, da ima arbitražna dolžnost, da v primeru spora med lokalno skupnostjo in državo sprejme vsebinsko in za stranki zavezujočo odločitev, temveč sta predpostavili, da ima tako dolžnost – pristojnost – Vrhovno sodišče, ki odloči v upravnem sporu. Glede na to se le na prvi pogled zdi, da je za presojo v obravnavani zadevi odločilen odgovor na vprašanje, ali bi bila v neskladju s pravico do sodnega varstva (prvi odstavek 23. člena Ustave) pravna norma, ki bi določala, da se sme sodišče splošne pristojnosti izreči za nepristojno in zavreči tožbo v primeru, ko je predvidena le možnost (ne dolžnost), da spor reši *ad hoc* ustanovljeno telo. Ključen je namreč odgovor na vprašanje, ali bi bila v neskladju s pravico do sodnega varstva (prvi odstavek 23. člena Ustave) pravna norma, ki bi določala, da se sme sodišče splošne pristojnosti izreči za nepristojno in zavreči tožbo, ko gre za zadevo, za katero je pristojno drugo sodišče.

15. O tem vprašanju je Ustavno sodišče že večkrat odločalo.¹⁴ Iz ustaljene ustavnosodne presoje izhaja, da zavrženje tožbe zaradi nepristojnosti sodišča splošne pristojnosti namesto odstopa tožbe pristojnemu sodišču pomeni kršitev pravice do sodnega varstva, ker zavrženje tožbe v takem primeru posamezniku ne zagotavlja učinkovitega uresničevanja pravice do sodnega varstva. To pomeni, da v takem primeru sodišče tožbe ne sme zavreči, temveč se mora izreči za nepristojno ter zadevo po pravomočnosti sklepa odstopiti v reševanje pristojnemu sodišču (prvi odstavek 23. člena ZPP).¹⁵

16. Ker so sodišča zavrгла tožbo kljub temu, da utemeljujejo, da je podana pristojnost Vrhovnega sodišča v upravnem sporu, je podana kršitev (ustavne) pravice iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Ustavno sodišče je izpodbijane sklepe razveljavilo in zadevi vrnilo Okrožnemu sodišču v Ljubljani v novo odločanje. Okrožno sodišče v Ljubljani svojih odločitev ne bo smelo opreti na stališče, za katero je Ustavno sodišče ugotovilo, da je v neskladju z Ustavo.

17. Ker je Ustavno sodišče razveljavilo izpodbijane sklepe zaradi kršitve prvega odstavka 23. člena Ustave, pritožničinah navedb o kršitvah drugih ustavnih pravic ni presojalo.

C.

18. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Eteka Korpič - Horvat, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič
Predsednik

zanj

dr. Jadranka Sovdat l.r.
Podpredsednica

¹⁴ Glej odločbe Ustavnega sodišča št. Up-547/04 z dne 3. 3. 2005 (Uradni list RS, št. 29/05, in OdlUS XIV, 35), št. Up-661/04 z dne 12. 1. 2006 (Uradni list RS, št. 9/06) in št. Up-1321/06 z dne 22. 5. 2008 (Uradni list RS, št. 59/08, in OdlUS XVII, 36).

¹⁵ Na tem mestu je treba opozoriti, da je bil v zadevi, ki je predmet ustavne pritožbe št. Up-615/14, sprožen spor o pristojnosti med sodiščem splošne pristojnosti in upravnim sodiščem, o katerem je odločalo Vrhovno sodišče (sklep Vrhovnega sodišča št. I Upr 2/2007 z dne 17. 2. 2007). Vrhovno sodišče je odločilo, da je za odločanje pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani. To odločitev je (med drugim) utemeljilo s stališčem, da gre za premoženjski spor.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3127. Pravilnik o strokovnih komisijah Javne agencije za knjigo Republike Slovenije

Na podlagi druge alineje drugega odstavka 10. člena Zakona o Javni agenciji za knjigo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/07, 40/12 – ZUJF in 63/13) ter druge alineje prvega odstavka 14. člena Sklepa o ustanovitvi Javne agencije za knjigo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 57/08 in 68/13), po predhodnem soglasju ministra za kulturo, sprejema Svet Javne agencije za knjigo Republike Slovenije

PRAVILNIK

o strokovnih komisijah Javne agencije za knjigo Republike Slovenije

1. člen

(predmet pravilnika)

Ta pravilnik podrobneje ureja imenovanje in način opravljanja nalog strokovnih komisij, njihovo podrobnejšo sestavo ter število članov strokovne komisije.

2. člen

(število članov strokovnih komisij)

Strokovne komisije sestavlja pet članov, ki jih po njihovem pisnem soglasju imenuje svet agencije za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

3. člen

(podrobnejša sestava strokovnih komisij)

(1) Strokovna komisija za knjižno in revijalno produkcijo s področja leposlovja in humanistike mora vključevati tudi strokovnjaka za otroško in mladinsko literaturo ter strokovnjaka za humanistiko.

(2) Strokovna komisija za literarne prireditve in razvijanje bralne kulture mora vključevati tudi strokovnjaka za razvoj bralne kulture pri otrocih in mladostnikih, strokovnjaka za oblikovanje vseživljenjskih bralnih navad ter strokovnjaka za otroško in mladinsko literaturo.

(3) Strokovna komisija za mednarodno promocijo slovenskega leposlovja in humanistike mora vključevati strokovnjaka na področju aktivnosti, namenjenih trajnemu umeščanju slovenskega leposlovja in humanistike v tujini ter strokovnjaka za prevajalstvo.

4. člen

(sklep o imenovanju strokovne komisije ter uvedba postopka razrešitve)

(1) Svet agencije sprejme sklep o imenovanju članov strokovne komisije, s katerim določi sestavo strokovne komisije, predsednika ter njegovega namestnika.

(2) Poimensko sestavo strokovnih komisij lahko predlaga ta direktor agencije in svet agencije.

(3) Kandidat za člana strokovne komisije je dolžan svetu agencije predložiti soglasje k imenovanju v strokovno komisijo, življenjepis, iz katerega so razvidne strokovne reference in izpolnjevanje pogojev za imenovanje, ter izjavo o nasprotju interesov.

5. člen

(dolžnost izogibanja navzkrižja interesov)

(1) Član strokovne komisije je dolžan spoštovati načela doslednega izogibanja navzkrižja interesov, integritete, tran-

sparentnosti, objektivnosti in etike. Pri tem mora upoštevati predpise, ki urejajo vprašanja navzkrižja interesov.

(2) V primeru dvoma o obstoju navzkrižja interesov je član strokovne komisije dolžan o tem obvestiti svet agencije.

6. člen

(strokovna in administrativna pomoč strokovni komisiji)

(1) Strokovno-administrativna dela za posamezno strokovno komisijo opravlja pristojni uslužbenec agencije, ki ga s sklepom določi direktor agencije.

(2) V primeru odsotnosti ali ugotovitve interesne povezanosti uslužbenca s predmetom odločanja direktor agencije imenuje njegovega namestnika.

7. člen

(način opravljanja nalog strokovnih komisij)

Delo strokovne komisije pri vrednotenju vlog, prispelih na javne razpise, poteka dvostopenjsko:

1. individualno vrednotenje vloge, ki predstavlja fazo priprave člana strokovne komisije na skupno sejo strokovne komisije;

2. skupna seja, na kateri strokovna komisija sprejme usklajeno oceno vloge.

8. člen

(uskajevanje na skupni seji)

(1) Po individualni obravnavi vlog se strokovna komisija na skupni seji uskladi pri izdelavi skupne ocene oziroma vrednotenja vloge. Skupna ocena temelji na individualnih ocenah in usklajevanju članov strokovne komisije.

(2) Na skupni seji strokovna komisija pripravi skupno usklajeno pisno utemeljitev k posameznim razpisnim kriterijem.

(3) Strokovna komisija na skupni seji potrdi tudi s strokovno službo agencije usklajeni predlog za določitev obsega sredstev za tiste programe ali projekte, ki jih predlaga za sofinanciranje.

(4) Skupna pisna utemeljitev k vrednotenju posameznega kriterija mora natančno, razumljivo in strokovno pojasniti razloge za število dodeljenih točk po posameznem kriteriju.

(5) Za pripravo skupne pisne utemeljitve iz prejšnjega odstavka je odgovoren predsednik strokovne komisije.

9. člen

(dodatna strokovna mnenja)

(1) Pri odločanju o zadevah, ki sodijo na druga strokovna področja, lahko strokovna komisija pridobi mnenje druge strokovne komisije ali drugo ekspertno mnenje.

(2) Direktor agencije lahko za obravnavo posamezne zadeve oziroma pri javnem razpisu ali javnem pozivu, ki sodi na več področij, kot pristojne določi več strokovnih komisij.

10. člen

(delo na sejah)

(1) Strokovne komisije delajo in odločajo na sejah, ki jih skliče pristojni uslužbenec agencije.

(2) Seje strokovne komisije vodi pristojni uslužbenec agencije.

(3) Strokovna komisija je sklepčna, če je na seji prisotnih več kot polovica njenih članov.

(4) Strokovna komisija sprejema sklepe z večino glasov navzočih članov. V primeru enakega števila glasov za in proti odloča glas predsednika strokovne komisije.

(5) Prostor za izvedbo seje določi pristojni uslužbenec agencije v sklicu seje.

(6) Dela strokovne komisije se ob pristojnem uslužbencu agencije lahko udeleži tudi direktor agencije ali drugi zaposleni na agenciji, ki jih za to pooblasti direktor agencije.

11. člen

(posredovanje informacij)

(1) Člani strokovne komisije ne smejo dajati informacij o zadevah, ki jih obravnavajo in so v pristojnosti odločanja agencije, kar velja za celoten postopek odločanja.

(2) Člani strokovne komisije morajo pri svojem delu upoštevati omejitve, ki izhajajo iz predpisov, ki urejajo varovanje osebnih in tajnih podatkov. Tajne in osebne podatke, ki so kot takšni določeni z zakonom, ki ureja tajne podatke, in z zakonom, ki ureja osebne podatke, lahko uporabijo le v okviru svojih nalog v strokovni komisiji in v skladu s predpisi s področja varstva osebnih in tajnih podatkov.

12. člen

(sklic seje)

(1) Seja mora biti sklicana praviloma najmanj pet dni pred zasedanjem, razen če s krajšim rokom sklica soglaša večina članov strokovne komisije.

(2) Člani strokovne komisije, ki se seje iz opravičenih razlogov ne morejo udeležiti, so dolžni svoj izostanek sporočiti pristojnemu uslužbencu vsaj dva dni pred zasedanjem. Če pristojni uslužbenec ugotovi, da seja ne bi bila sklepčna, se seja prestavi.

(3) Vabilo se praviloma pošlje po elektronski pošti. Izjemoma se vabilo pošilja po navadni pošti, če zaradi obsega ali narave priloženega gradiva elektronsko pošiljanje ni mogoče.

(4) Gradiva so lahko dostopna tudi v podatkovni bazi agencije, pri čemer agencija zagotovi spletni dostop članom strokovne komisije.

13. člen

(dopisna seja)

(1) Pristojni uslužbenec agencije lahko izjemoma, ko ni mogoče sklicati redne seje, skliče tudi dopisno sejo.

(2) V sklicu dopisne seje se navede, kako in do kdaj lahko člani med dopisno sejo pošiljajo svoja pisna mnenja, stališča in pripombe. Rok za pošiljanje sporočil ne sme biti krajši od štiriindvajset ur in ne daljši od treh dni.

(3) Sporočila, prejeta med dopisno sejo, se posredujejo vsem članom strokovne komisije.

(4) Gradivo s predlaganimi sklepi, mnenji ali stališči je sprejeto, če je zanj glasovala več kot polovica članov strokovne komisije. Glasovanje in obravnava gradiva se konča predčasno, če je pred iztekom postavljenega roka za sprejem glasovala vsaj polovica članov komisije.

(5) O dopisni seji se piše zapisnik. Za zapisnik dopisne seje se smiselno uporabljajo določbe 15. člena tega pravilnika.

14. člen

(zapisnik)

(1) O delu strokovne komisije se vodi zapisnik, ki obsega najmanj:

- zaporedno številko seje,
- datum in kraj seje,
- osebna imena navzočih in odsotnih članov strokovne komisije ter osebna imena drugih navzočih,
- dnevni red,
- navedbo o potrditvi oziroma spremembi ali dopolnitvi zapisnika prejšnje seje,
- podatke o delu na seji,
- sklepe, ki so bili sprejeti.

(2) Vsak član ima pravico podati na zapisnik ločeno mnenje, ki se priloži k zapisniku seje.

(3) Strokovna komisija sprejme zapisnik na svoji naslednji redni seji.

(4) Zapisnik vodi pristojni uslužbenec agencije.

(5) Zapisnik podpišejo člani strokovne komisije in pristojni uslužbenec agencije. Pristojni uslužbenec agencije osnutek zapisnika izdela in ga najkasneje v treh delovnih dneh pošlje v usklajevanje članom komisije. Pripombe na zapisnik člani strokovne komisije posredujejo najkasneje v treh delovnih dneh.

15. člen

(zaupnost podatkov)

Člani strokovne komisije gradiv, ki jih obravnavajo pri svojem delu, ne smejo posredovati tretjim osebam ali jih kako drugače v delih ali celoti razširjati.

16. člen

(nagrada za delo)

(1) Član strokovne komisije ima pravico do nagrade za svoje pisne prispevke oziroma pisna mnenja, ki so ovrednoteni kot avtorsko delo.

(2) Direktor agencije vsako leto s sklepom določi okvirne honorarje za predsednike in člane strokovnih komisij.

(3) Pristojni uslužbenec na podlagi sklepa iz prejšnjega odstavka pripravi ustrezne pogodbe s člani strokovne komisije.

(4) Člani strokovnih komisij svoje delo izkažejo s pisnimi strokovnimi mnenji, predlogi aktov in priporočili.

(5) Podlaga za izplačilo honorarjev članom strokovnih komisij so sklenjene pogodbe, predloženi dokumenti iz prejšnjega odstavka in (so)podpisano delno ali zaključno poročilo o opravljenem delu.

(6) Člani strokovnih komisij imajo tudi pravico do povračila prevoznih stroškov, pri čemer se smiselno uporabljajo predpisi, ki urejajo povračilo stroškov v javnih agencijah.

PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

17. člen

(imenovanje strokovne komisije in prenehanje mandata dosedanjim komisijam)

Strokovne komisije po tem pravilniku se imenujejo najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega pravilnika. Z dnem imenovanja strokovnih komisij po tem pravilniku preneha mandat dosedanjim strokovnim komisijam.

18. člen

(veljavnost dosedanjega pravilnika)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o strokovnih komisijah Javne agencije za knjigo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 19/09 in 10/14).

19. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2016-3340-0043

Ljubljana, dne 25. oktobra 2016

EVA: 2016-3340-0043

Jani Virk l.r.

predsednik Sveta Javne agencije za knjigo Republike Slovenije

OBČINE

SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

3128. Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici

Na podlagi 24. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14 in 32/15) ter 15. člena Statuta Občine Sveti Jurij ob Ščavnici (Uradni list RS, št. 45/14) je Občinski svet Občine Sveti Jurij ob Ščavnici, na 14. redni seji dne 29. 6. 2016 in 16. redni seji dne 19. 10. 2016 sprejel

PRAVILNIK

o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa področje uporabe, vrste pomoči, pogoje in upravičence do denarne pomoči ter druge ukrepe za postopek dodeljevanja pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici.

Sredstva po tem pravilniku se dodelijo za naslednje vrste pomoči:

– državne pomoči v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 193, z dne 1. 7. 2014 str. 1–75, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 702/2014),

– pomoči *de minimis* v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L št. 352, z dne 24. 12. 2013, str. 1–8, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013).

2. člen

Sredstva za izvedbo ukrepov ohranjanja in spodbujanja razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici (v nadaljevanju: občina), se zagotavljajo v proračunu občine. Višina sredstev se določi z odlokom o proračunu občine za tekoče leto.

Sredstva za ukrepe po tem pravilniku se dodeljujejo kot nepovratna sredstva v določeni višini za posamezne namene v obliki dotacij in/ali v obliki subvencioniranih storitev.

3. člen

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

(1) »kmetijski proizvod« pomeni proizvode s seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva s seznama v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta;

(2) »primarna kmetijska proizvodnja« pomeni proizvodnjo rastlinskih in živalskih proizvodov s seznama v prilogi I k Pogodbi brez kakršnih koli nadaljnjih postopkov, ki bi spremenili naravo takih proizvodov;

(3) »predelava kmetijskih proizvodov« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

(4) »kmetijsko gospodarstvo« pomeni enoto, ki obsega zemljišče, objekte in naprave, ki se uporabljajo za primarno kmetijsko proizvodnjo;

(5) »podjetje v težavah« pomeni podjetje v skladu s 14. točko 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

(6) »nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva« (v nadaljevanju besedila: nosilec) je pravna ali fizična oseba, ki je pooblaščenca ali upravičena, da za kmetijsko gospodarstvo vloga vloge iz naslova ukrepov tega pravilnika;

(7) »začetek izvajanja projekta ali dejavnosti« pomeni bodisi začetek dejavnosti ali gradbenih del, povezanih z naložbo, bodisi prvo pravno zavezujočo zavezo za naročilo opreme ali uporabo storitev ali vsako drugo zavezo, zaradi katere projekta ali dejavnosti ni več mogoče preklicati; nakup zemljišč in pripravljalna dela, kot je pridobivanje dovoljenj in opravljanje študij izvedljivosti, se ne štejejo za začetek izvajanja projekta ali dejavnosti;

(8) »opredmetena sredstva« pomenijo sredstva, ki jih sestavljajo zemljišča, stavbe in obrati, stroji in oprema;

(9) »neopredmetena sredstva« pomenijo sredstva, ki nimajo fizične ali finančne oblike, kot so patenti, licence strokovno znanje ali druga intelektualna lastnina;

(10) »intenzivnost pomoči« pomeni bruto znesek pomoči, izražen kot odstotek upravičenih stroškov pred odbitkom davkov ali drugih dajatev;

(11) »enotno podjetje« pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;

b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;

c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;

d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja;

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) tega odstavka, preko enega ali več drugih podjetij, so prav tako »enotno podjetje«.

II. VRSTE POMOČI

4. člen

Za uresničevanje ciljev ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja v občini se finančna sredstva usmerjajo preko pravil za državne pomoči, ki imajo podlago v uredbah komisije EU, navedenih v drugem odstavku 1. člena tega pravilnika in omogočajo izvedbo naslednjih vrst pomoči:

A. Državne pomoči po skupinskih izjemah

Ukrepi na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 so:

– UKREP 1A Pomoč za naložbe v opredmetena ali neopredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo (v skladu s 14. členom Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014);

– UKREP 2A Pomoč za plačilo zavarovalnih premij (v skladu s 28. členom Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014);

– UKREP 3A Pomoč za naložbe za ohranjanje kulturne in naravne dediščine na kmetijskih gospodarstvih (v skladu s 29. členom Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014).

Upravičenci:

Pravne in fizične osebe s sedežem na območju Občine Sveti Jurij ob Ščavnici, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja, dejavna v primarni kmetijski proizvodnji, oziroma v primeru ukrepa po 29. členu Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 dejavna v kmetijskem sektorju, ki so vpisane v register kmetijskih gospodarstev.

B. De minimis pomoči

Ukrepa na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 sta:

– UKREP 1B Pomoč za naložbe za predelavo in trženje kmetijskih in živalskih proizvodov ter naložbe v nekmetijsko dejavnost na kmetiji;

– UKREP 2B Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja.

Upravičenci:

Nosilci kmetijskih gospodarstev in člani kmetijskega gospodarstva, ki imajo stalno bivališče na naslovu nosilca dejavnosti in ki so registrirani za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji na območju Občine Sveti Jurij ob Ščavnici.

5. člen

A. Državne pomoči po skupinskih izjemah

I. Splošna določila:

1. Za ukrepe po Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014 se pomoč lahko dodeli, če ima spodbujevalni učinek. Pomoč ima spodbujevalni učinek, če je vloga za pomoč predložena pred začetkom izvajanja projekta oziroma dejavnosti.

Vloga za pomoč mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

- ime in velikost podjetja;
- opis projekta in dejavnosti, vključno z datumom začetka in konca;
- lokacijo projekta ali dejavnosti;
- seznam upravičenih stroškov;
- vrsto (nepovratna sredstva, posojilo, jamstvo, vračljivi predujem ali drugo) in znesek javnega financiranja, potrebnega za projekt ali dejavnost ter
 - izjave vlagatelja:
 - a) da ne prejema oziroma ni v postopku pridobivanja pomoči za iste upravičene stroške iz drugih javnih virov in
 - b) glede izpolnjevanja pogojev iz druge točke tega člena pravilnika.

2. Do pomoči po tem pravilniku za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 niso upravičeni subjekt, ki so:

- naslovniki neporavnane naloge za izterjavo na podlagi predhodnega sklepa Komisije EU, s katerim je bila pomoč razglašena za nezakonito in nezdržljivo z notranjim trgov;
- podjetja v težavah.

3. Pomoči po tem pravilniku se ne uporabljajo za naslednje ukrepe:

- za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer če je pomoč neposredno povezana z izvoznimi količinami, vzpostavitev in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi stroški, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
- za pomoč, ki je odvisna od prednostne uporabe domačega blaga pred uporabo uvoženega blaga.

4. Pomoči po tem pravilniku za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 se ne dodeli za davek na dodano vrednost.

5. Upravičencem se sredstva iz proračuna občine izplačajo na podlagi zahtevka posameznega upravičenca. Zahtevek mora vsebovati naslednjo dokumentacijo:

- dokazila o plačilu obveznosti (račun in potrdilo/dokazilo o plačanem računu);
- druga dokazila o opravljenem delu oziroma storitvi, določena z javnim razpisom.

II. Kumulacija pomoči:

1. Najvišji zneski in najvišja intenzivnost pomoči po posameznih ukrepih iz 6. in 7. člena tega pravilnika ne smejo preseči najvišjih zneskov pomoči določenih v 14., 28. in 29. členu Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014, ne glede na to ali se podpora za projekt ali dejavnost v celoti financira iz nacionalnih sredstev ali pa se delno financira iz sredstev EU.

2. Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 se lahko kumulira z vsako drugo državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški, ki se deloma ali v celoti prekrivajo samo, če se s tako kumulacijo ne preseže najvišje intenzivnosti pomoči ali zneska pomoči, ki se uporablja za zadevno pomoč v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014.

3. Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014, se ne kumulira s plačili iz člena 81(2) in člena 82 Uredbe (EU) št. 1305/2013 v zvezi z istimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki sta določena v Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014.

4. Pomoč izvzeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 se ne sme kumulirati z nobeno pomočjo *de minimis* v zvezi z istimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki sta določena v Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014.

6. člen

UKREP 1A: Pomoč za naložbe v opredmetena ali neopredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo (v skladu s 14. členom Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Namen in cilji ukrepa:

- izboljšanje splošne učinkovitosti in trajnosti kmetijskega gospodarstva, zlasti z zmanjšanjem stroškov proizvodnje ali izboljšanjem in preusmeritvijo proizvodnje;
- ohranjanje in izboljšanje naravnega okolja, higienskih razmer ali standardov za dobro počutje živali, če zadevna naložba presega veljavne standarde Unije;
- vzpostavljanje in izboljšanje infrastrukture, povezane z razvojem, prilagajanjem in modernizacijo kmetijstva, vključno z dostopom do kmetijskih zemljišč, izboljšanjem zemljišč, oskrbo in varčevanjem z energijo in vodo.

Višina pomoči – bruto intenzivnost pomoči:

- do 50 % upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih,
 - najvišji skupni znesek pomoči za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 5.000 EUR.
- Pomoč se ne dodeli za:
- nakup proizvodnih pravic, pravic do plačila in letnih rastlin,
 - zasaditev letnih rastlin,
 - dela v zvezi z odvodnjavanjem,
 - nakup živali in samostojen nakup kmetijskih zemljišč,
 - naložbe za skladnost s standardi Unije, z izjemo pomoči, dodeljene mladim kmetom v 24 mesecih od začetka njihovega delovanja,
 - za že izvedena dela, razen za izdelavo projektne dokumentacije,
 - investicije, ki so financirane iz drugih javnih virov RS ali EU, vključno s sofinanciranjem prestrukturiranja vinogradov,
 - stroške, povezane z zakupnimi pogodbami,
 - obratna sredstva.

Pomoč za naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo se lahko dodeli za naslednja podukrepa:

- **Podukrep 1A-1 Posodabljanje kmetijskih gospodarstev**
 - **Podukrep 1A-2 Urejanje kmetijskih zemljišč in pašnikov**
- Podukrep 1A-1 Posodabljanje kmetijskih gospodarstev**

Pomoč se lahko dodeli za naložbe v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih.

Upravičeni stroški:

- stroški izdelave projektne dokumentacije za novogradnjo in adaptacijo hlevov in gospodarskih poslopij na kmetijskem gospodarstvu;
- stroški gradnje, rekonstrukcije ali adaptacije hlevov in gospodarskih poslopij na kmetijskem gospodarstvu, ki služijo primarni kmetijski proizvodnji ter ureditev izpustov (stroški materiala, ki se nanašajo na naložbo);
- stroški obnove fasad na kmetijskih gospodarstvih primarne proizvodnje (hlevi, gospodarska poslopja, skladišča oziroma nestanovanjski objekti);
- stroški nakupa nove kmetijske mehanizacije;
- stroški opreme hlevov in gospodarskih poslopij;

- stroški nakupa rastlinjaka, montaže ter opreme v rastlinjaku, z izjemo namakalnih naprav;
- stroški nakupa in postavitve zaščite pred neugodnimi vremenskimi razmerami (protitočne mreže ...);
- stroški nakupa računalniške programske opreme, patentov, licenc, avtorskih pravic in blagovnih znamk.

Upravičenci do pomoči:

- kmetijska gospodarstva, ki ležijo na območju občine, oziroma katerih naložba se izvaja na območju občine, kmetijsko gospodarstvo pa je vpisano v register kmetijskih gospodarstev.

Pogoji za pridobitev:

- predložitev ustreznega dovoljenja za izvedbo investicije, če je s predpisi s področja gradnje objektov to potrebno;
- projektno dokumentacijo za izvedbo naložbe ter dokazila o teh stroških, kadar so upravičeni do sofinanciranja;
- za naložbo, ki mora biti v skladu z določili 14(5) člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014, mora biti presoja vplivov na okolje, če je le-ta potrebna, predložena z vlogo za pridobitev pomoči;
- ponudbe oziroma predračun za načrtovano naložbo;
- predložitev oddane zbirne vloge (subvencijska vloga) v tekočem oziroma preteklem letu, če rok za oddajo zbirne vloge v tekočem letu še ni potekel;
- mnenje o upravičenosti in ekonomičnosti investicije, ki ga pripravi strokovna pristojna služba;
- drugi pogoji povezani z opravljanjem kmetijske dejavnosti, opredeljeni z javnim razpisom.

Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

Podukrep 1A-2 Urejanje kmetijskih zemljišč in pašnikov

Pomoč se lahko dodeli za namen urejanja kmetijskih zemljišč in pašnih površin na območju občine.

Vlogo za pomoč v okviru tega ukrepa predloži nosilec kmetijskega gospodarstva oziroma pooblaščen oseba, ki jo pooblastijo vsi nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vključeni v skupno naložbo.

Upravičeni stroški:

- stroški izdelave načrta ureditve kmetijskega zemljišča (nezahtevne agromelioracije, pašnik),
- stroški izvedbe del za nezahtevne agromelioracije;
- stroški nakupa opreme za ograditev in pregraditev pašnikov z ograjo;
- stroški nakupa opreme za ureditev napajališč za živino.

Upravičenci do pomoči:

- posamezna kmetijska gospodarstva in ali več kmetijskih gospodarstev, vključenih v skupno naložbo (pašna skupnost, agrarna skupnost ...);
- kmetijska gospodarstva, vpisana v register kmetijskih gospodarstev, ki ležijo na območju občine oziroma katerih naložba se izvaja na območju občine;
- minimalni obseg za urejanje kmetijskih zemljišč je 1 hektar primerljivih kmetijskih površin.

Za 1 ha primerljivih kmetijskih površin se šteje:

- 1 ha njiv ali vrtov (GERK 1100, 1130) ali
- 2 ha travnikov (GERK 1300) ali ekstenzivnih sadovnjakov (GERK 1222) ali
- 4 ha pašnikov (GERK 1330) ali
- 0,25 ha plantažnih sadovnjakov (GERK 1221) ali ostalih trajnih nasadov (GERK 1240, 1180) ali
- 0,2 ha zavarovanih prostorov pri pridelavi vrtnin, v drevesnicah ali pri trsničarstvu (GERK 1190) ali
- 200 m² proizvodnih površin pri pridelavi gob ali
- 8 ha gozdov ali
- 5 ha gozdnih plantaž (GERK 1420) ali
- 6 ha močvirnih travnikov oziroma drugih površin (GERK 1321).

V primeru rabe kmetijskih zemljišč, ki je podlaga za predračun 1ha primerljivih kmetijskih površin, se šteje raba po GERK-ih.

Pogoji za pridobitev:

- ustrezna dovoljenja oziroma projektna dokumentacija za izvedbo naložbe ter dokazila o teh stroških, kadar so upravičeni do sofinanciranja;
- predračun, račun oziroma dokazila o plačilu stroškov za projektno dokumentacijo, za katere se uveljavlja pomoč;
- kopija katastrskega načrta in program del, ki ga pripravi pristojna strokovna služba, kadar je predmet podpore ureditev kmetijskih zemljišč ali nezahtevna agromelioracija;
- dovoljenje lastnika zemljišča za izvedbo naložbe v primeru zakupa zemljišča;
- drugi pogoji povezani z opravljanjem kmetijske dejavnosti, opredeljene z razpisom.

7. člen

UKREP 2A: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij

(v skladu z 28. členom Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Cilj pomoči je sofinanciranje dela zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje z namenom kritja izgub zaradi naslednjih dejavnikov:

- naravnih nesreč;
- slabih vremenskih razmer, ki jih je mogoče enačiti z naravnimi nesrečami;
- drugih slabih vremenskih razmer;
- bolezni živali ali škodljivih organizmov na rastlinah in
- zaščitnih živali.

Pomoč:

- ne sme ovirati delovanja notranjega trga zavarovalniških storitev,
- ni omejena na zavarovanje, ki ga ponuja eno samo zavarovalniško podjetje ali skupina podjetij,
- ni pogojena s tem, da se zavarovalna pogodba sklene z zavarovalnico, ki ima sedež v zadevni državi članici.

Zavarovanje:

- krije le stroške za nadomestitev izgub iz prvega odstavka tega člena;
- ne zahteva ali določa vrste ali količine prihodnje kmetijske proizvodnje.

S pomočjo se spodbuja kmetijske pridelovalce, da zavarujejo svoje pridelke pred posledicami škodnih dogodkov iz prejšnjega odstavka.

Upravičeni stroški:

- sofinanciranje stroškov zavarovalnih premij, vključno s pripadajočim davkom od prometa zavarovalnih poslov.

Upravičenci do pomoči:

- kmetijska gospodarstva, vpisana v register kmetijskih gospodarstev, s sedežem na območju občine, in ki sklenejo zavarovalno pogodbo za tekoče leto, ki je vključena v sofinanciranje po nacionalni uredbi za tekoče leto.

Pogoji za pridobitev:

- veljavna zavarovalna polica, z obračunano višino nacionalnega sofinanciranja.
- Intenzivnost pomoči:
 - pomoč po tem pravilniku, skupaj s pomočjo po nacionalni uredbi o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje primarne kmetijske proizvodnje, ne sme preseči 65 % stroškov zavarovalne premije.

UKREP 3A: Pomoč za naložbe za ohranjanje kulturne in naravne dediščine na kmetijskih gospodarstvih

(v skladu z 29. členom Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Cilj pomoči je varovanje in ohranjanje značilnosti kulturne in naravne dediščine na kmetijskih gospodarstvih.

Upravičenci do pomoči:

- kmetijska gospodarstva, ki se ukvarjajo s kmetijsko proizvodnjo in so vpisana v register kmetijskih gospodarstev ter so lastniki objektov, vpisanih v register nepremične kulturne dediščine in ležijo na območju občine.

Višina pomoči – bruto intenzivnost pomoči:

- do 100 % upravičenih stroškov naložbe v ohranjanje neproizvodne dediščine – arheoloških ali zgodovinskih značilnosti na kmetijskem gospodarstvu;
- najvišji skupni znesek pomoči je 5.000 EUR letno.

Pogoji za pridobitev:

- stavba mora biti vpisana v register nepremične kulturne dediščine (RKD), ki ga vodi ministrstvo, pristojno za kulturo, ali je zaščiten z občinskim odlokom o varstvu kulturne dediščine;
 - ustrezna dovoljenja za izvedbo naložbe, v kolikor je to potrebno;
 - ustrezna dokumentacija za izvedbo naložbe s predračunom stroškov;
 - predračuni, računi oziroma dokazila o plačilu upravičenih stroškov;
 - drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.
- Upravičeni stroški:
- stroški naložbe v opredmetena sredstva (stroški za za nabavo materiala za obnovo, stroški za izvajanje del).

8. člen

B. De minimis pomoči

I. Splošna določila:

1. Do *de minimis* pomoči v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 niso upravičena podjetja iz sektorjev:

- ribištva in akvakulture,
- primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije,
- predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije v naslednjih primerih:

a) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg;

b) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.

2. Pomoč ne bo namenjena izvozu oziroma z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoznimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo.

3. Pomoč ne bo pogojena s prednostno rabo domačih proizvodov pred uvoženimi.

4. Do finančnih spodbud niso upravičeni tisti subjekti, ki nimajo poravnanih zapadlih obveznosti do občine ali do države.

5. Do sredstev za razvoj niso upravičena mikro podjetja, ki so v prisilni poravnavi, v stečajni ali likvidaciji ter so kapitalsko neustrezna, kar pomeni, da je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala družbe.

6. Skupna vrednost pomoči, dodeljena istemu upravičencu oziroma enotnemu podjetju na podlagi pravila *de minimis* v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, ne sme preseči 200.000 EUR (v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prometu, znaša zgornja dovoljena meja pomoči 100.000 EUR) v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko in namen pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč dodeli iz sredstev države, občine ali Unije.

Če je podjetje dejavno v sektorjih iz prvega odstavka tega člena ter je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih, ali opravlja še druge dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če podjetje na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, ne prejemajo pomoči *de minimis* na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013.

II. Kumulacija pomoči:

1. Pomoč *de minimis* se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo preseгла največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči.

2. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012 do zgornje meje, določene v uredbi št. 360/2012.

3. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami *de minimis* do zgornje ustrezne zgornje meje (200.000 oziroma 100.000 EUR).

9. člen

UKREP 1B: Pomoč za naložbe za predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter naložbe v nekmetijsko dejavnost na kmetiji

Cilj ukrepa je diverzifikacija dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter širjenje nekmetijskih dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih. Z ukrepom se želi ustvariti pogoje in možnosti za ohranjanje obstoječih in ustvarjanje novih delovnih mest, izboljšanje dohodkovnega položaja in utrjevanje tržnega položaja kmetijskih gospodarstev.

Predmet podpore so naložbe za:

- predelavo kmetijskih proizvodov, zelišč in gozdnih sadežev;
- neposredno prodajo kmetijskih proizvodov na kmetijah in izven kmetije;
- turizem na kmetiji (gostinska in negostinska dejavnost po Uredbi o dopolnilnih dejavnosti na kmetiji);
- dejavnosti povezane s tradicionalnimi znanji na kmetiji (glede na vrste dopolnilnih dejavnosti na kmetiji po Uredbi o dopolnilnih dejavnosti na kmetiji).

Upravičenci do pomoči:

- kmetijska gospodarstva, ki se glede na registracijo dejavnosti ukvarjajo s predelavo in trženjem oziroma z nekmetijskimi dejavnostmi, s sedežem dejavnosti in naložbo na območju občine.

Višina pomoči – bruto intenzivnost pomoči:

– do 50 % upravičenih stroškov.

Višina sredstev se določi z javnim razpisom.

Ne glede na določilo iz prejšnje alineje se pomoč ustrezno zniža, če bi z odobreno pomočjo preseglji skupni znesek pomoči *de minimis*.

Pogoji:

- dovoljenje za opravljanje dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu;
- dokazilo o registraciji dejavnosti, v kolikor upravičenec pomoči še nima dovoljenja za opravljanje dejavnosti;
- dejavnost na kmetiji se mora izvajati vsaj pet let po zaključeni naložbi;
- predložitev ustreznega dovoljenja za izvedbo investicije, če je s predpisi s področja gradnje objektov to potrebno;
- projektno dokumentacijo za izvedbo naložbe ter dokazila o teh stroških, kadar so upravičeni do sofinanciranja;
- poslovni načrt za izvedbo naložbe s predračunom stroškov;
- drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Upravičeni stroški:

- stroški izdelave projektne dokumentacije za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter naložbe v nekmetijske dejavnosti na kmetiji;
 - stroški gradnje ali obnove objekta za dejavnosti predelave in trženja kmetijskih proizvodov ter nekmetijske dejavnosti na kmetiji;
 - stroški nakupa opreme in naprav za dejavnosti predelave in trženja na kmetijah ter nekmetijske dejavnosti.
- Neupravičeni stroški:
- plačilo davkov, raznih taks in režijskih stroškov,
 - stroški zavarovanj, plačila obresti,
 - vse investicije, ki se izvajajo izven občine.

10. člen

UKREP 2B: Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju dopolnilnih in nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja

Cilj pomoči je doseganje višje ravni strokovne izobrazbe in usposobljenosti kmetov in njihovih članov s podro-

čja nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja kmetijskih proizvodov, ki niso proizvodi primarne kmetijske proizvodnje.

Upravičenci do pomoči:

– pravne in fizične osebe ter njihovi družinski člani, ki se ukvarjajo z nekmetijsko dejavnostjo ter predelavo ali trženjem na kmetijskem gospodarstvu, ki je vpisano v register kmetijskih gospodarstev in ima sedež na območju občine.

Višina pomoči – bruto intenzivnost pomoči:

– do 100 % upravičenih stroškov.

– Ne glede na določilo iz prejšnje alineje se pomoč ustrezno zniža, če bi z odobreno pomočjo preseglji skupni znesek *de minimis* pomoči.

Pogoji za pridobitev sredstev:

– račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se uveljavlja pomoč;

– program izobraževanja oziroma usposabljanja povezanega z nekmetijskimi dejavnostmi na kmetiji, predelavo ali trženjem kmetijskih proizvodov;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Upravičeni stroški:

– stroški kotizacije in šolnin za tečaje, seminarje, predavanja in strokovne ekskurzije povezane z nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški prevoza in stroški vstopnin za strokovne ogleda,

povezane z nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški strokovnih gradiv, pomembnih za izobraževanje

in usposabljanje povezano z nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

– stroški udeležbe na sejmih, povezanih z nekmetijskimi dejavnostmi ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov.

11. člen

(drugi splošni pogoji *de minimis* pomoči)

1. Prejemnik mora k vlogi predložiti:

– pisno izjavo o vseh drugih pomočeh *de minimis*, ki jih je upravičenec oziroma enotno podjetje prejelo na podlagi te ali drugih odredb *de minimis* v predhodnih dveh in v tekočem proračunskem letu;

– pisno izjavo o drugih že prejetih (ali zaprošenih) pomočeh za iste upravičene stroške in zagotovilo, da z dodeljenim zneskom pomoči *de minimis*, ne bo presežena zgornja meja *de minimis* pomoči ter intenzivnost pomoči po drugih predpisih;

– seznam podjetij, s katerimi je lastniško povezan, tako da se preveri skupen znesek že prejetih *de minimis* pomoči za vsa, z njim povezana podjetja;

– številko transakcijskega računa, odprtega v Republiki Sloveniji.

2. Občina bo pisno obvestila prejemnika:

– da je pomoč dodeljena po pravilu *de minimis* v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 in

– o odobrenem znesku pomoči.

3. Dajalec pomoči mora hraniti evidence o individualni pomoči *de minimis* 10 let od datuma odobritve pomoči.

III. NAČIN DODELJEVANJA POMOČI

12. člen

Sredstva pomoči se dodeljujejo na podlagi javnega razpisa, v skladu s tem pravilnikom in predpisi, ki urejajo izvrševanje proračuna.

V javnem razpisu se podrobneje določijo merila in kriteriji za dodeljevanje državnih pomoči in pomoči *de minimis* ter zahtevana dokumentacija za posamezne ukrepe po tem pravilniku.

Javni razpis se objavi na uradni spletni strani občine. Javni razpis se lahko objavi za vse ali za posamezne vrste ukrepov navedene v tem pravilniku ter navedeno višino razpoložljivih sredstev za posamezen ukrep, kot to določa odlok o proračunu občine za tekoče leto.

V kolikor bodo v javnem razpisu pri posameznih ukrepih predvidena sredstva ostala neporabljena, bodo prosta sredstva prenesena na ukrepe, kjer bo prispelo večje število vlog od razpoložljivih sredstev, kar se lahko podrobneje opredeli v javnem razpisu.

V kolikor bo, glede na število vlog in odobreno višino upravičenih sredstev, predvidenih sredstev za javni razpis premalo, se bodo vsem upravičencem dodeljena sredstva sorazmerno znižala.

13. člen

Postopek za dodelitev pomoči vodi Komisija za kmetijstvo Občine Sveti Jurij ob Ščavnici. Strokovne in administrativno tehnične naloge za komisijo opravlja občinska uprava.

Komisija na podlagi tega pravilnika in javnega razpisa odpira vloge, preveri popolnost vlog, obravnava pravočasno prispеле vloge, opravlja ogleda na terenu in pripravi zapisnike.

Komisija pripravi predlog upravičencev do pomoči, ki ga predloži občinski upravi.

Občinska uprava, na podlagi prejetega predloga strokovne komisije, s sklepom odloči o višini odobrenih finančnih sredstev v roku 30 dni od dneva popolnosti vloge.

Zoper sklep je dopustno v roku 8 dni od prejema vložiti pritožbo, o kateri odloča župan. Predmet pritožbe ne morejo biti postavljena merila za ocenjevanje vlog. Odločitev župana je dokončna.

Medsebojne obveznosti med upravičencem pomoči in občino se uredijo s pogodbo.

V. NADZOR NAD NAMENSKO PORABO SREDSTEV

14. člen

Namensko porabo sredstev, pridobljenih pod pogoji tega pravilnika, spremlja Komisija za kmetijstvo, oziroma s strani župana pooblaščen oseb.

V primerih, ko se ugotovi, da sredstva niso bila delno ali v celoti porabljena za namen, za katerega so bila dodeljena ali so bila dodeljena na podlagi neresničnih podatkov ali je prejemnik kršil kakšno druga določila tega pravilnika ali pogodbe oziroma so bile ugotovljene druge nepravilnosti, kot so med drugim:

– da prejemnik pomoči projekta ne izvede,

– da prejemnik pomoči ob sklenitvi pogodbe ni dal pravih podatkov oziroma je dal zavajajoče izjave;

– da prejemnik pomoči iz istega naslova za isti namen že pridobil finančna sredstva;

– da je prejemnik davčni dolжник.

V primeru kakršne koli ugotovitve nepravilnosti je prejemnik dolžan vrniti pridobljena sredstva v enkratnem znesku skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi, ki se obračunajo od dneva nakazila prejemniku.

Prejemnik, ki ustreza kateremkoli kriteriju iz prejšnjega odstavka, izgubi pravico do pridobitve sredstev po tem pravilniku za naslednji dve leti.

VI. HRAMBA DOKUMENTACIJE

15. člen

Upravičenec mora hraniti vso dokumentacijo, ki je bila podlaga za odobritev pomoči po tem pravilniku, deset let od datuma prejema pomoči iz tega pravilnika.

Občina mora voditi natančne evidence z informacijami o dodeljenih pomočeh in dokazili o izpolnjevanju pogojev deset let od dneva zadnje dodelitve pomoči po tem pravilniku.

VII. KONČNE DOLOČBE

16. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči na področju razvoja

kmetijstva in podeželja v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici (Uradni list RS, št. 105/07).

17. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Določbe tega pravilnika se v delu, ki se nanaša na dodelitev pomoči po Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014, začnejo uporabljati po objavi obvestila o pridobitvi potrdila Evropske komisije o prejemu povzetka informacij o državni pomoči z identifikacijsko številko pomoči, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 330-0001/2016-008

Sveti Jurij ob Ščavnici, dne 19. oktobra 2016

Župan

Občine Sveti Jurij ob Ščavnici
Miroslav Petrovič l.r.

ŽIROVNICA

3129. Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Žirovnica

Na podlagi 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 20/06 – UPB1 s spremembami), 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 s spremembami), 3. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 115/06 – UPB4 s spremembami), 4. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Žirovnica (Uradni list RS, št. 17/00, 11/01, Uradni vestnik Gorenjske, št. 13/02 in Uradni list RS, št. 89/07) ter 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 55/11 – UPB1, 76/12, 19/13, 50/14) je Občinski svet Občine Žirovnica na 13. redni seji dne 27. 10. 2016 sprejel

ODLOK

o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Žirovnica

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok ureja na območju Občine Žirovnica način opravljanja obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: javna služba) tako, da določa:

- organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja javne službe
- pogoje za zagotavljanje javne službe
- pravice in obveznosti izvajalca javne službe
- pravice in obveznosti uporabnikov
- vire in način financiranja javne službe
- vrsto objektov in naprav, potrebnih za izvajanje javne službe
- druge elemente, pomembne za opravljanje in razvoj javne službe.

2. člen

Storitve javne službe po tem odloku se nanašajo na komunalno odpadno vodo, ki nastaja v stavbah zaradi bivanja in opravljanja dejavnosti in na padavinsko vodo, ki odteka z javnih površin, izjemoma pa tudi iz zasebnih površin, če geološka sestava tal ne omogoča ponikanja te vode. Storitve javne službe

po tem odloku se morajo zagotavljati na območju celotne Občine Žirovnica, razen za posamezne stavbe ali skupino stavb, ki ležijo na nadmorski višini nad 1.500 metrov oziroma so locirane na mestih, kjer prevzem in odvoz blata tehnično ni izvedljivo s cestnim motornim vozilom.

3. člen

Namen odloka je predvsem:

- zagotavljanje storitev javne službe iz tega odloka
- usklajitev s predpisi, ki se nanašajo na varovanje okolja in posebej na varovanje voda
- smiselno planiranje, gradnja, uporaba in upravljanje javne kanalizacije
- razporejanje stroškov obratovanja in vzdrževanja javne kanalizacije
- varovanje okolja.

4. člen

Izrazi, uporabljeni v tem odloku imajo naslednji pomen:

- PE je kratica za populacijski ekvivalent in predstavlja enoto za obremenjevanje vode, izraženo z biokemijsko potrebo po kisiku (v nadaljnjem besedilu: BPK(5)). 1 PE je enak 60 g BPK(5) na dan oziroma 1PE = 1oseba;
 - komunalna odpadna voda je voda,
 - ki nastaja v objektih v javni rabi ali pri drugih dejavnostih, če je po nastanku in sestavi podobna vodi po uporabi v gospodinjstvu,
 - nastaja kot industrijska odpadna voda v proizvodnji ali storitveni ali drugi dejavnosti ali mešanica te odpadne vode s komunalno ali padavinsko odpadno vodo, če je po naravi in sestavi podobna odpadni vodi po uporabi v gospodinjstvu, njen povprečni dnevni pretok ne presega 15 m³/dan, njena letna količina ne presega 4.000 m³, obremenjevanje okolja zaradi njenega odvajanja ne presega 50 PE in pri kateri za nobeno od onesnaževal letna količina ne presega zakonsko določenih mejnih vrednosti letnih količin onesnaževal,
 - nastaja kot industrijska odpadna voda, za katero iz posebnega predpisa izhaja, da se za te industrijske odpadne vode ne uporablja ali
 - nastaja kot industrijska odpadna voda v napravi, za katero izhaja, da se za industrijske odpadne vode iz te naprave ne uporablja;
 - padavinska voda je voda, ki je posledica padavin in odteka s streh in utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin neposredno ali po kanalizaciji v vode ali v tla;
 - javna kanalizacija je sistem kanalskih vodov, kanalov in jarkov ter z njimi povezanih tehnoloških naprav, ki se povezujejo v sekundarno, primarno in magistralno omrežje in s pomočjo katerega se zagotavlja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode iz priključenih stavb ter padavinske vode iz utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih javnih površin;
 - objekti in naprave javne kanalizacije so gospodarska javna infrastruktura;
 - kanalizacijski priključek objekta na javno kanalizacijo je cevovod in z njim povezane tehnološke naprave, kot npr. peskolov, lovilec olj in črpališče za prečrpavanje odpadne vode, ki je namenjen odvajanju odpadne vode v omrežje javne kanalizacije in pripada objektu ter poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do prvega revizijskega jaška ali do zunanje stene objekta, če revizijskega jaška ni možno postaviti;
 - kanalizacijski priključki objektov na javno kanalizacijo in pretočne in nepretočne greznice in male čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE, niso objekti javne kanalizacije;
 - uporabnik javne kanalizacije je fizična ali pravna oseba, ki je lastnik ali solastnik objekta ali zemljišča, ki je priključen na javno kanalizacijo oziroma koristi storitve javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih komunalnih in padavinskih voda.
- Drugi pojmi, uporabljeni v tem odloku, imajo enak pomen kot je določeno v zakonih in podzakonskih prepisih, ki so izdani na njihovi podlagi.

5. člen

Javno službo na celotnem območju Občine Žirovnica izvaja JEKO-IN, javno komunalno podjetje, d.o.o., Jesenice (v nadaljnjem besedilu: izvajalec), katerega soustanovitelj je Občina Žirovnica.

6. člen

Izvajalec mora opravljati javno službo skladno s programom izvajanja javne službe, ki ga izdelata izvajalec za obdobje štirih koledarskih let in ga po potrditvi odgovorne osebe izvajalca pošlje občini v potrditev najkasneje do 31. oktobra v koledarskem letu pred pričetkom njegove veljavnosti.

V primeru sprememb v času veljavnosti programa izvajalec javne službe pripravi spremembo programa in spremenjeni program po potrditvi odgovorne osebe izvajalca javne službe, da so spremembe v skladu s predpisi, pošlje občini v potrditev.

Občina program iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena potrdi, če je v skladu s predpisi.

Program, ki sta ga potrdili odgovorna oseba izvajalca javne službe in občina, mora izvajalec javne službe predložiti ministrstvu, pristojnemu za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v elektronski obliki v skladu z navodili, objavljenimi na spletni strani ministrstva, najpozneje:

– do 31. decembra v letu pred začetkom njegove veljavnosti oziroma

– v roku 30 dni po njegovem sprejemu, če gre za spremembo programa v skladu s šestim odstavkom tega člena.

Program, razen podatkov iz 31. člena te uredbe, mora izvajalec javne službe javno objaviti na svoji spletni strani in uporabnikom javne službe omogočiti vpogled v tiskani izvod na sedežu izvajalca javne službe.

Izvajalec javne službe mora vsako leto izdelati poročilo o izvajanju javne službe za preteklo koledarsko leto in ga predložiti ministrstvu v elektronski obliki v skladu z navodili, objavljenimi na spletni strani ministrstva, najpozneje do 31. marca tekočega leta.

7. člen

Javna služba obsega naslednje storitve:

1. odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo,

2. redno vzdrževanje javne kanalizacije,

3. prevzem in odvoz komunalne odpadne vode, ki se zbira v nepretočnih greznicah, v komunalno čistilno napravo ter njeno čiščenje,

4. prevzem in odvoz blata iz malih komunalnih čistilnih naprav z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE in iz malih komunalnih čistilnih naprav,

5. obdelavo blata,

6. pregledovanje malih komunalnih čistilnih naprav z zmogljivostjo manjšo od 50 PE,

7. odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z javnih površin,

8. odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z zasebnih utrjenih površin in streh, če za to padavinsko odpadno vodo ni mogoče zagotoviti ravnanja v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo,

9. obveščanje uporabnikov javne službe,

10. vodenje evidence o izvajanju javne službe,

11. izdelava programa izvajanja javne službe in poročanje o izvajanju,

12. priključevanje novih uporabnikov javne službe,

13. odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo,

14. čiščenje peskolovov, lovilcev olj in maščob na javnih površinah,

15. prevzem in obdelavo gošč iz premičnih suhih stranišč,

16. izvajanje obratovalnega monitoringa za komunalne čistilne naprave.

8. člen

V aglomeracijah, kjer javna kanalizacija še ni zgrajena, se odvaja komunalna odpadna voda v obstoječe nepretočne greznice ali male komunalne čistilne naprave, izven aglomeracij pa tudi v pretočne greznice, ki so sestavljena iz enote za mehansko čiščenje in enote za nadaljnje čiščenje, filtracijo ali infiltracijo.

9. člen

Čiščenje odpadne vode na območju Občine Žirovnica se izvaja v:

– centralni čistilni napravi Radovljica za odpadne vode, ki se odvajajo preko kanalizacijskega omrežja iz naselij, ki so nanj priključena,

– centralni čistilni napravi Jesenice za pripeljane greznične gošče iz pretočnih, nepretočnih greznic in MKČN,

– lokalnih komunalnih čistilnih napravah za odpadne vode, ki se odvajajo preko lokalnih kanalizacijskih omrežij iz območij, ki so nanj priključena,

– pretočnih, nepretočnih greznicah ali malih komunalnih čistilnih napravah za odpadne vode iz stavb, ki niso priključene na javno kanalizacijo.

II. OBJEKTI IN NAPRAVE JAVNE KANALIZACIJE

10. člen

Naprave in objekti javne kanalizacije obsegajo magistralno, primarno in sekundarno kanalizacijsko omrežje ter z njimi povezane tehnološke naprave, kot so:

– kanali z revizijskimi jaški za odvod odpadne in padavinske vode,

– ožepi hišnih priključkov znotraj javnih površin oziroma cestnega telesa,

– črpališča za prečrpavanje odpadne in padavinske vode,

– čistilne naprave,

– razbremenilniki visokih vod,

– zadrževalni bazeni,

– peskolovi,

– lovilci olj,

– drugi objekti in naprave, potrebni za obratovanje javne kanalizacije.

11. člen

Vsi novi kanali se gradijo v ločenem sistemu.

Javna kanalizacija mora biti vodotesna.

V javno kanalizacijo za komunalno odpadno vodo ni dovoljeno odvajanje drenažnih vod, podtalnice, vodotokov ter meteornih voda, ki jih je možno speljati v ponikovalnico ali vodotok.

Padavinska voda z javnih površin se mora obvezno speljati v ločeno kanalizacijo za padavinsko vodo, ki se odvaja v vodotok ali ponika.

Lastnik ali upravljavec objekta mora za padavinsko vodo, ki odteka s strehe objekta, zagotoviti odvajanje vode neposredno v vode ali ponikanje v tla, kadar geološka sestava tal to dopušča.

Lastnik ali upravljavec površin, s katerih odteka toliko onesnažena površinska voda, da je po veljavnih predpisih ne sme spuščati neposredno v vode, mora to vodo zajeti in očistiti pred ponikanjem, sicer pa speljati v ločeno kanalizacijo za padavinsko odpadno vodo, vendar samo s predhodnim soglasjem izvajalca javne službe.

12. člen

Uporaba objektov in naprav javne kanalizacije je obvezna na vseh območjih, kjer so vzpostavljeni javni sistemi za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih vod.

Objekte in naprave javne kanalizacije lahko pod enakimi z zakonom, tem odlokom in drugimi predpisi določenimi pogoji uporablja vsakdo.

13. člen

Izvajalec javne službe ima vsak čas pravico dostopa do kanalizacijskih objektov in naprav zaradi rednega vzdrževanja, meritev in snemanj ne glede na to, kdo je lastnik zemljišča, na katerem so kanalizacijski objekti in naprave. Izvajalec mora po opravljenem delu vzpostaviti zemljišče v prejšnje stanje in poravnati morebitno nastalo škodo.

14. člen

Vsi izvajalci, pravne in fizične osebe, ki opravljajo dela v bližini javne kanalizacije, si morajo za ta dela pridobiti soglasje izvajalca javne službe ter mu pokriti vse s tem nastale stroške, vključno z izvajalčevim nadzorom in pri opravljanju teh del zagotoviti, da ostane javna kanalizacija nepoškodovana. V primeru poškodbe so jo dolžni vzpostaviti v prvotno stanje in poravnati vso morebitno škodo, ki je nastala zaradi poškodbe ali prekinitev odvajanja in čiščenja odpadnih vod.

15. člen

Uporabnikom in drugim nepooblaščenim osebam, ni dovoljeno posegati v objekte in naprave javne kanalizacije. Na trasi kanalizacije se ne sme graditi, postavljati objektov, nasipati materiala in izvajati ostalih aktivnosti, ki bi lahko povzročile poškodbe na cevovodu ali ovirale njegovo delovanje in vzdrževanje. Prav tako ni dovoljeno posegati v interne kanalizacijske objekte in naprave drugih uporabnikov ali jim celo preprečiti odvod odpadne vode v javno kanalizacijsko omrežje.

III. OBJEKTI IN NAPRAVE UPORABNIKOV

16. člen

Objekti in naprave uporabnika so:

- priključni kanal od objekta do javne kanalizacije,
- objekti in naprave za predčiščenje odpadnih vod,
- interna kanalizacija s pripadajočimi objekti in napravami v objektu in na zemljišču uporabnika.

Z objekti in napravami iz tega člena upravlja, gospodari in jih vzdržuje uporabnik na svoje stroške.

Uporabnik je dolžan s temi objekti in napravami gospodariti tako, da je omogočeno nemoteno odvajanje komunalne odpadne in padavinske vode in da je odpadna voda v predpisani kvaliteti.

IV. JAVNA POOBLASTILA IZVAJALCU

17. člen

Izvajalec na območju Občine Žirovnica na podlagi javnega pooblastila v zvezi z opravljanjem javne službe po tem odloku izdaja naslednje listine:

- smernice za načrtovanje predvidenih prostorskih ureditev (v nadaljnjem besedilu: smernice),
- mnenja k dopolnjenim predlogom prostorskih aktov (v nadaljnjem besedilu: mnenja),
- projektne pogoje k projektom za pridobitev gradbenega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: pogoje),
- soglasja k projektnim rešitvam (v nadaljnjem besedilu: soglasja),
- soglasja za gradnjo objekta v varovalnem pasu za enostavne in nezahtevne objekte,
- soglasje za priključitev na javno infrastrukturo (kanalizacijo).

Dokumentacija, ki jo mora vlagatelj predložiti izvajalcu za izdajo zgoraj navedenih listin je:

1. za smernice:

- strokovne podlage.

2. za projektne pogoje:

– idejna zasnova ali idejni projekt oziroma tekstualni del, ki obsega opis nameravane graditve objekta ter dejanskega in

pravnega stanja zemljišča, njegovo namembnost s predvideno potrošnjo vode in karakteristikono onesnaževanja,

- kartografski del, ki obsega kopijo katastrskega načrta in topografskega načrta z vrisanim objektom (skicami tlorisa in tipičnih prereзов), če gre za stavbo, praviloma v merilu 1:500, če gre za gradbeni inženirski objekt pa v merilu 1:1000 oziroma drugem ustrežno večjem merilu.

3. za soglasje k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja in projektni dokumentaciji za spremembo namembnosti, novogradnjo, rekonstrukcijo in odstranitev objektov:

- projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja (s tekstualnim in grafičnim delom) s projektom zunanje ureditve, ki določa način odvodnjavanja komunalnih, tehnoloških in padavinskih odpadnih vod,

- soglasja lastnikov ali uporabnikov parcel, po katerih bo potekal priključek, last uporabnika, oziroma sodna odločitev, ki nadomesti soglasje,

- opis tehnološkega postopka s podatki o odpadnih in nevarnih snoveh v proizvodnji.

4. za soglasje za priključitev obstoječih zahtevnih in manj zahtevnih objektov na javno kanalizacijo, če še ni bilo izdano v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja:

- vlogo za izdajo soglasja,
- katastrski načrt (mapna kopija),
- situacijo z vrisanim objektom v merilu 1:1000 ali 1:500,
- za odvajanje komunalnih odpadnih vod iz večstanovanjskih objektov, situacijo zunanje ureditve objektov z interno kanalizacijo (prikazan način odvodnje komunalnih odpadnih vod in ločen sistem odvodnje padavinskih vod), z vrisanimi objekti v merilu 1:1000 ali 1:500,

- za odvajanje tehnoloških odpadnih vod analizo obratovalnega monitoringa odpadnih vod in situacij zunanje ureditve z interno kanalizacijo (prikazan način odvodnje komunalnih in tehnoloških odpadnih vod in ločen sistem odvodnje padavinskih vod), z vrisanimi objekti v merilu 1:1000 ali 1:500,

- soglasje lastnikov, upravljavcev oziroma uporabnikov parcel, preko katerih bo potekal priključek, oziroma sodno odločitev, ki nadomesti soglasje.

5. za soglasje k izvedbi enostavnih objektov, za katere ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja:

- podrobna idejna zasnova,
- za enostavne objekte, ki bi v času izvedbe in po njej lahko vplivali na obratovanje in vzdrževanje obstoječih sistemov odvodnje odpadnih in padavinskih vod, minimalno tehnično dokumentacijo z mapno kopijo, situacijo z vrisano traso objekta v merilu 1:1000 ali 1:500,

- za enostavne objekte neposredno vezane na dejavnost odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda, minimalno tehnično dokumentacijo z mapno kopijo, situacijo z vrisanim objektom ali njegovo traso v merilu 1:1000 ali 1:500, geodetskim posnetkom, vzdolžnimi profili in popisi del,

- soglasje lastnikov, upravljavcev oziroma uporabnikov parcel preko katerih bo potekal vod, oziroma sodno odločitev, ki nadomesti soglasje.

6. za soglasje k spremembam:

- projekte in opise, ki se nanašajo na spremembe.

Izvajalec sodeluje pri tehničnih pregledih novo zgrajenih objektov in naprav javne kanalizacije.

V. VODENJE KATASTRA IN ODDAJANJE OBJEKTOV IN NAPRAV JAVNE KANALIZACIJE V NAJEM

18. člen

Investitor graditve objektov javne kanalizacije in čiščenja odplak po končani gradnji odda objekte in naprave v najem izvajalcu javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih vod. Vsi pogoji najema so predmet posebne pogodbe med občino in izvajalcem javne službe. Investitor preda izvajalcu javne službe tudi projekte izvedenih del za potrebe njegovega operativnega katastra.

Za vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje katastra objektov in naprav javne kanalizacije ter za posredovanje podatkov iz katastra je zadolžena Občina Žirovnica v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje in z določbami veljavnega Zakona o geodetski dejavnosti.

Šteje se, da je aglomeracija ali njen del opremljen z javno kanalizacijo, ko je javna kanalizacija vpisana v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture v skladu s predpisi o urejanju prostora.

VI. POGOJI ZA PRIKLJUČITEV NA JAVNO KANALIZACIJO

19. člen

V aglomeracijah, kjer je zgrajena, se gradi, obnavlja ali preureja javna kanalizacija, je priključitev ali preureditev obstoječega priključka na javno kanalizacijo obvezna za vse objekte v naselju in zunaj naselja ali dele naselja, ki je opremljeno z javno kanalizacijo, razen za objekte, kjer obremenjenost okolja zaradi nastajanja komunalne vode v tem objektu ne presega 50 PE in:

– dolžina priključka presega 100 m oziroma bi izgradnja kanalizacijskega priključka povzročala nesorazmerne stroške glede na koristi za okolje.

V takih primerih mora uporabnik zagotoviti odvajanje in čiščenje odpadne komunalne vode na MKČN ali v nepretočni greznici.

Izvajalec javne službe mora obvestiti bodočega uporabnika, da je priključitev njegove stavbe obvezna in mu posredovati pogoje za priključitev. Priključitev na javno kanalizacijo se mora, pod nadzorom izvajalca, opraviti v roku šest mesecev od prejema obvestila o obvezni priključitvi.

Stavba, iz katere se je do zgraditve javne kanalizacije odvajala odpadna voda v greznico ali MKČN, se mora priključiti ob izpolnjenih pogojih prvega odstavka na javno kanalizacijo tako, da uporabnik na svoje stroške greznico ali malo komunalno čistilno napravo očisti ali odstrani in izključi iz sistema odvajanja odpadne vode obvezno pod nadzorom izvajalca. Stroški nadzora bremenijo uporabnika.

20. člen

Priključitev objekta na javno kanalizacijo se opravi na podlagi predhodnega pisnega soglasja izvajalca, ob upoštevanju določb iz tega odloka.

21. člen

Pozitivno soglasje za priključitev objekta na javno kanalizacijo se izda takrat, ko so izpolnjeni naslednji pogoji:

- če je investitor objekta k vlogi za soglasje predložil predpisano dokumentacijo,
- če so izpolnjeni vsi pogoji iz predhodnih soglasij,
- če investitor predloži dokazilo o poravnem komunalnem prispevku oziroma ustrezno pogodbo z občino o obročnem odplačevanju prispevka,
- če ima uporabnik poravnane vse ostale obveznosti do lastnika in izvajalca javne službe.

Če priključitev ni možna, mora izvajalec o tem obvestiti uporabnika in ga seznaniti s pogoji, pod katerimi bo odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode možno.

22. člen

Priključek na kanalizacijo je lahko stalen ali začasen.

Začasen priključek se izvede pri začasnih objektih (gradbišča, delovišča, javne prireditve, naravne in druge nesreče itd.). V vseh ostalih primerih se zgradi stalni priključek.

Začasni priključek se ukine s prenehanjem potrebe. Stalni priključek se ukine samo v primeru porušitve priključenega objekta.

23. člen

Priključitev na javno kanalizacijo lahko izvede izvajalec javne službe ali drug za to usposobljen in registriran izvajalec

pod pogojem, da uporabnik pridobi predhodno pisno soglasje izvajalca javne službe in da prevzame stroške izvedbe vključno s povrnitvijo okolice v prvotno stanje. Uporabnik je najmanj 7 dni prej dolžan obvestiti izvajalca javne službe o pričetku del.

Dno vtoka hišnega priključka se mora nahajati nad temenom kanala javne kanalizacije.

Če se priključek nahaja več kot 50 cm nad temenom obstoječega kanala, se lahko priključitev izvede tudi preko suhega izliva, oziroma kolena.

24. člen

Posamezni objekt ali del objekta, ki se zaradi neugodne lege v prostoru nahaja pod koto dna odvodnega kanala, se na javno kanalizacijo priključi preko hišnega črpališča, ki ga je dolžan zgraditi in upravljati lastnik priključka na svoje stroške.

V primeru, da se na nižje ležeči lokaciji nahajajo 4 ali več objektov skupaj, z najmanj 15 PE obremenitve, pri čemer posameznega objekta ni mogoče neposredno povezati na javno kanalizacijo, se zgradi skupno črpališče v sklopu javne kanalizacije, ki ga je dolžan upravljati in vzdrževati izvajalec javne službe.

25. člen

Za vsak objekt ali sklop objektov na isti lokaciji, ki so v lasti enega uporabnika, je dovoljen samo en priključek na javno kanalizacijo. V primeru zahtevne konfiguracije terena, ali ko to zahteva položaj in velikost objektov, se izjemoma dovoli tudi izgradnja dveh ali več priključkov.

Vsak objekt se praviloma priključuje na javno kanalizacijo preko svojega kanalizacijskega priključka. V primerih, ko se pri izdelavi projekta priključka ugotovi, da to ni možno ali racionalno, je dovoljena priključitev več objektov preko enega skupnega kanalizacijskega priključka, s čimer pa morajo soglašati vsi uporabniki takega priključka in izvajalec javne službe.

26. člen

Ob izgradnji javne kanalizacije se za vse objekte, ki mejijo na površine v javni rabi (ceste, pločniki, parkirišča, druge javne površine) izvedejo tudi odcepi za hišne priključke najmanj 1 m od meje v notranjost parcele oziroma od roba cestnega telesa. Dolžina odcepa je odvisna od tehničnih pogojev za izvedbo posameznega priključka.

V primeru, ko zemljišče uporabnika ne meji na javno površino, si mora uporabnik sam zagotoviti pogoje za možnost priključitve na javno kanalizacijo (služnost).

27. člen

Sprememba dimenzije priključka, trase, merilnega mesta in izvedba dodatnega priključka se obravnava na enak način, kot da gre za nov kanalizacijski priključek.

28. člen

Odjava priključka je dovoljena v primeru porušitve priključenega objekta, v primeru začasnega priključka in nenaseljenega objekta.

Uporabnik mora zahtevo za odjavo v prvih dveh primerih iz prejšnjega odstavka v pisni obliki posredovati izvajalcu javne službe najkasneje 14 dni pred rušenjem objekta oziroma prenehanjem uporabe začasnega priključka. Prekinitev priključka izvede usposobljeni izvajalec gradbenih del na stroške uporabnika.

V primeru nenaseljenega objekta je odjava možna ob sočasni odjavi oziroma plombi vodovodnega priključka. V tem primeru pa je lastnik še vedno dolžan mesečno poravnati stroške omrežnine.

29. člen

V območju, ki je opremljeno z javno kanalizacijo se mora v javno kanalizacijo odvajati tudi industrijske odpadne vode, če je to tehnično mogoče in je za čiščenje industrijske odpadne vode zagotovljena zmogljivost kanalizacijskega omrežja javne kanalizacije in komunalne, male komunalne ali skupne čistilne naprave, ki zaključuje kanalizacijsko omrežje.

Izjemoma se lahko industrijska odpadna voda lahko odvaja tudi v javno kanalizacijo, ki ni zaključena s čistilno napravo oziroma direktno v vode.

Pogoje pod katerimi se industrijska odpadna voda lahko odvaja v kanalizacijo, ki se zaključi s čistilno napravo ali brez nje ali direktno v vode, določajo posebni predpisi oziroma izdano okoljevarstveno soglasje za napravo, ki te vode proizvaja oziroma okoljevarstveno soglasje za čistilno napravo, kamor se te vode odvajajo.

VII. ODVAJANJE ODPADNIH IN PADAVINSKIH VODA, KJER NI JAVNE KANALIZACIJE – VZDRŽEVANJE GREZNIC

30. člen

V aglomeracijah ki še niso opremljene z javno kanalizacijo ali izven območij aglomeracij, kjer ni in ne bo urejenega odvajanja in čiščenja odpadne vode, je potrebno za objekt ali skupine objektov

- zagotoviti priključitve na javno kanalizacijsko omrežje sosednje aglomeracije, ki se zaključuje s komunalno čistilno napravo, če je dolžina kanalizacijskega priključka manjša od 100 m in pri tem ne nastanejo nesorazmerno visoki stroški glede na koristi za okolje,
- ali zagotoviti čiščenje komunalne odpadne vode v MKČN pod pogoji veljavnih predpisov,
- ali zagotoviti čiščenje komunalne odpadne vode v nepretočni greznici, če je obremenjevanje okolja zaradi nastajanja komunalne odpadne vode v objektu manjše od 50 PE, pod pogoji veljavnih predpisov.

31. člen

Izvajalec je dolžan zagotoviti:

- pregled MKČN z zmogljivostjo manjšo od 50 PE na vsake 3 leta, razen če mu upravljavec te naprave v roku za izvedbo pregleda predloži analize izvide, ki jih je izvedla pristojna oseba,
- prevzem neobdelanega blata iz obstoječih pretočnih greznic in celotno vsebino iz nepretočnih greznic,
- prevzem blata iz MKČN,
- predelavo neobdelanega blata oziroma vsebine iz greznic in blata iz MKČN na Centralni čistilni napravi,
- evidenco uporabnikov z individualnimi greznicami in MKČN,
- evidenco o izvoru, vrsti in količini prevzetega blata ter načinu njegovega odstranjevanja.

32. člen

Uporabnikom, ki niso priključeni na javno kanalizacijo, mora greznice in MKČN prazniti izvajalec javne službe s posebnimi vozili za praznjenje, vsebino pa odvažati na čistilno napravo. Iz pretočnih greznic prevzema izvajalec samo neobdelano blato, iz nepretočnih greznic prevzema izvajalec celotno vsebino greznice, iz MKČN prevzema izvajalec blato. Praznjenje greznic in MKČN je izvajalec dolžan opraviti enkrat na dve leti. Stroški te storitve se krijejo iz mesečno zaračunanih stroškov uporabnikom za odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode.

Na območju, kjer prevzem in odvoz blata iz MKČN z zmogljivostjo manjšo od 50 PE z motornim vozilom ni tehnično izvedljivo, mora upravljavec te naprave poskrbeti za oddajo blata izvajalcu.

Na podlagi naročila uporabnikov izvajalec lahko praznjenje greznice ali MKČN izvede tudi večkrat.

Stroški prevzema vsebine oziroma blata in stroški ravnanja z blatom iz greznic in MKČN po posebnem naročilu se obračunajo uporabniku storitve po veljavnem ceniku izvajalca.

33. člen

Izvajalec lahko odda praznjenje greznic po pogodbi tudi drugim podizvajalcem.

Naročila za praznjenje greznic se zbirajo izključno pri izvajalcu javne službe. Podizvajalci iz prvega odstavka tega člena sprejemajo naročila samo od izvajalca javne službe in so mu dolžni sproti posredovati podatke o izvedenem delu.

34. člen

Odpadno vodo in blato iz greznic ter MKČN je prepovedano odvažati na javne ali kmetijske površine, oziroma neposredno odvajati v površinske ali podzemne vode ali javno kanalizacijo.

Odpadno vodo in blato iz nepretočnih greznic ter MKČN, ki nastaja na kmetijskem gospodarstvu, se lahko uporablja v kmetijstvu v skladu s predpisom, ki ureja uporabo tega blata v kmetijstvu.

Obvezna storitev javne službe v tem primeru pa je le pregledovanje MKČN manjših od 50 PE.

Ob vsakokratnem pregledu mora lastnik objekta predložiti izvajalcu javne službe izjavo, da so izpolnjeni predpisani pogoji za uporabo blata. V izjavi morajo biti navedeni tudi datumi in količine odstranjene komunalne odpadne vode iz nepretočne greznice oziroma blata iz male komunalne čistilne naprave ter njenega mešanja z gnojnico ali gnojevko. Kopijo izjave z navedbo datuma in količine uporabljenega komunalne odpadne voda mora lastnik objekta hraniti najmanj 5 let.

VIII. OBVEZNOSTI IZVAJALCA

35. člen

Obveznosti izvajalca po tem odloku so:

- zagotavljanje nemotenega delovanja javne kanalizacije,
- prevzem in odvoz komunalne odpadne vode oziroma blata iz nepretočnih greznic in MKČN z zmogljivostjo manjšo od 50 PE,
- obdelava blata,
- pregledovanje MKČN z zmogljivostjo manjšo od 50 PE,
- odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode z javnih in zasebnih površin ter streh,
- redno obračunavanje storitev javne službe, okoljske dajatve in ostalih s posebnimi predpisi določenih dajatev,
- izvajanje investicijsko-vzdrževalnih del na javni kanalizaciji,
- izvajanje rednih vzdrževalnih in drugih potrebnih del na javni kanalizaciji,
- v primeru daljšega nedelovanja črpališča poskrbeti za odvajanje vode na drug, ustrezen način,
- izdajanje smernic in mnenj k prostorskim izvedbenim aktom v zvezi z javno kanalizacijo po pooblastilu občine,
- izdajanje projektnih pogojev in soglasij k projektnim rešitvam ter soglasij k uporabnim dovoljenjem za posege, povezane z javno kanalizacijo po pooblastilu občine,
- priključevanje stavb uporabnikov na javno kanalizacijo, kot je določeno s tem odlokom in obveščanjem o tem občino,
- kontroliranje ustreznosti kanalizacijskega priključka in interne kanalizacije uporabnika pred priključitvijo stavbe na javno kanalizacijo,
- obveščanje uporabnikov o nalogah, ki se izvajajo v okviru obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, okvarah na omrežju ipd. ter dolžnostih uporabnikov,
- kontroliranje stanja kanalizacijskih priključkov in interne kanalizacije do vstopa v stavbo na stroške uporabnikov,
- vodenje evidence o izvajanju javne službe v skladu s predpisi,
- izdelava programa izvajanja javne službe.

36. člen

Izvajalec ne odgovarja za škodo v stavbah zaradi izlivov iz javne kanalizacije v primeru:

- elementarnih nesreč,
- priključitve na javno kanalizacijo v nasprotju z izdanim soglasjem,
- drugih izrednih dogodkov.

37. člen

Izvajalec mora lastnike ali upravljavce nepretočnih in pretočnih greznic ter MKČN preko sredstev javnega obveščanja ali obvestil priloženih računom za komunalne storitve obvestiti o:

- komunalni ali skupni čistilni napravi, na kateri se obdelujeta komunalna odpadna voda in blato ali padavinska odpadna voda,
- roku in času praznjenja greznic in prevzemanja blata iz nepretočnih greznic ter MKČN,
- načinu predvidene obdelave prevzetega blata in nadaljnje uporabe, predelave ali odstranjevanja obdelanega blata,
- drugih pogojih za odvajanje komunalne in odpadne vode ter praznjenja nepretočnih greznic in prevzem blata iz greznic ter MKČN.

V zvezi z opravljanjem javne službe mora izvajalec upravljavce površin, s katerih se odvaja padavinska voda v javno kanalizacijo, redno obveščati, da morajo na svojih površinah čistiti in vzdrževati utrjene površine in peskolove ter lovilce olj na njih in čistiti ter vzdrževati svoje kanalske vode namenjene za odvajanje padavinske vode.

IX. OBVEZNOSTI UPORABNIKOV

38. člen

Uporabniki imajo naslednje obveznosti:

1. zgraditi objekte in naprave interne kanalizacije in kanalizacijske priključke skladno s tehnično dokumentacijo in izdanim soglasjem izvajalca,
2. priključiti se na javno kanalizacijo v roku 6 mesecev od možnosti priključitve,
3. omogočiti izvajalcu pregled interne kanalizacije in sestavo odpadne vode v vsakem času, tudi izven obratovalnega časa,
4. vzdrževati kanalizacijski priključek in interno kanalizacijo z vsemi objekti in napravami,
5. pisno obvestiti izvajalca javne službe o začetku obratovanja MKČN najpozneje 15 dni po začetku njenega obratovanja,
6. pisno obvestiti izvajalca javne službe o začetku uporabe nepretočne greznice najpozneje 30 dni pred predvidenim začetkom njene uporabe,
7. omogočiti izvajalcu prevzem in odvoz komunalne odpadne vode iz nepretočne greznice oziroma blata iz MKČN,
8. javljati izvajalcu vse okvare na javni kanalizaciji, kanalizacijskem priključku in merilnih napravah ter vse pojave, ki bi utegnili imeti vpliv na delovanje javne kanalizacije,
9. pisno obveščati izvajalca o spremembi naslova, lastništva stavbe in sprememb na stavbi, ki imajo vpliv na odvod odpadne vode in obračun stroškov,
10. plačevati stroške za storitev odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ter stroške storitev vezanih na obstoječe greznice in MKČN,
11. prijaviti upravljavcu pričakovano večjo spremembo količine in kvalitete odpadne vode,
12. spremeniti priključek v primeru spremembe pogojev odvajanja odpadne ali padavinske vode,
13. predložiti izvajalcu letno poročilo o emisijem monitoringu, v primeru odvajanja industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo,
14. ne spuščati v kanalizacijo odpadne vode, ki ni ustrezna, niti je pred spuščanjem v javno kanalizacijo redčiti z neonesnaženo vodo (pitno, hladilno, drenažno), da bi z redčenjem dosegli zahtevane lastnosti,
15. pisno obvestiti izvajalca o spremembah načina obratovanja MKČN ali uvedbi dodatnih tehnoloških postopkov, ki bodo zagotovili doseganje zahtevanih učinkov predčiščenja, če naprava za predčiščenje ne dosega predpisanih učinkov,
16. ne priključiti se na javno kanalizacijo brez soglasja izvajalca,

17. ne prekiniti odvoda odpadne vode drugemu uporabniku, ali ga z nestrokovnim delom onemogočiti.

39. člen

V ločeno zgrajeno fekalno kanalizacijo je strogo prepovedano odvajati meteorno, izvorno ali drenažno vodo, v ločeno zgrajeno meteorno kanalizacijo pa industrijsko in fekalno odpadno vodo.

40. člen

Za obratovanje ali vsako večjo spremembo v obratovanju naprave, ki odvaja industrijsko odpadno vodo v javno kanalizacijo ali neposredno ali posredno v vode, mora upravljavec naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

Za obratovanje ali vsako večjo spremembo v obratovanju komunalne ali skupne čistilne naprave, ki odvaja odpadno vodo neposredno ali posredno v vode, mora upravljavec naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

Industrijski in drugi večji onesnaževalci morajo izvajati monitoring odpadnih voda iz svojih objektov oziroma naprav glede pogostosti, emisije snovi, toplote, ipd. na podlagi pogojev določenih v okoljevarstvenem dovoljenju. Meritve emisije snovi in toplote se izvajajo na stalnih merilnih mestih, urejenih v skladu s predpisom o obratovalnem monitoringu odpadnih voda. Ureditev in vzdrževanje stalnega merilnega mesta zagotovi investitor, lastnik ali upravljavec naprave ali objekta.

Upravljavec naprave mora zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa, če je za napravo predpisan, v skladu s programom, ki je podrobneje določen v okoljevarstvenem dovoljenju.

Rezultate monitoringa morajo redno posredovati izvajalcu javne službe. Vsi stroški povezani z izvajanjem kontrole odpadne vode bremenijo uporabnika, oziroma povzročitelja onesnaženja.

X. FINANCIRANJE JAVNE SLUŽBE
IN PLAČEVANJE STORITEV

41. člen

Viri financiranja javne službe so:

- cena storitev odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode,
- sredstva občinskega proračuna,
- drugi viri določeni z zakonom ali občinskim odlokom.

42. člen

Uporabnik je pred vsako priključitvijo na javno kanalizacijo dolžan plačati komunalni prispevek po odločbi občinske uprave Občine Žirovnica.

43. člen

Cena posamezne storitve je sestavljena iz omrežnine, cene storitve in okoljske dajatve.

Ceno storitve posamezne javne službe za območje občine predlaga izvajalec z elaboratom o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe (v nadaljnjem besedilu: elaborat) in jo predloži pristojnemu občinskemu organu v potrditev.

Občina določi potrjeno ceno posamezne javne službe iz 1. člena te uredbe in morebitno subvencijo, izvajalec pa oblikuje in na svojih spletnih straneh ter na krajevno običajen način objavi cenik s potrjeno ceno, znižano za morebitno subvencijo.

Cena opravljanja storitev odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode se uporabnikom obračunava glede na dobavljeno količino pitne vode, če iz nje nastaja komunalna odpadna voda, v skladu s predpisi, ki urejajo odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode. Izvajalec za uporabnike najmanj enkrat letno ugotavlja dejansko porabo in opravi poračun za preteklo obračunsko obdobje.

Cena opravljanja storitev prevzema vsebine in ravnanja z vsebino iz nepretočnih greznic, prevzema blata in ravnanja z bla-

tom iz obstoječih greznic ali malih komunalnih čistilnih naprav ter obratovalnega monitoringa za male komunalne čistilne se uporabnikom obračunava glede na dobavljeno količino pitne vode, če iz nje nastaja komunalna odpadna voda, v skladu s predpisi, ki urejajo odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode. Izvajalec za uporabnike najmanj enkrat letno ugotavlja dejansko porabo in opravi poračun za preteklo obračunsko obdobje.

Če količine dobavljene pitne vode ni mogoče ugotoviti, se upošteva normirana poraba v skladu z veljavnimi predpisi.

Cena odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode s streh se obračunava glede na količino padavin, ki padejo na tlorisno površino strehe, s katere se padavinska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi.

Cena odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode s streh se obračunava glede na količino padavin, ki padejo na tlorisno površino strehe, s katere se padavinska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi.

Za količino padavinske odpadne vode se šteje povprečna letna količina padavin v obdobju zadnjih petih let, ki je izmerjena pri meritvah državne mreže meteoroloških postaj, preračunana na površino strehe, s katere se padavinska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na čistilni napravi.

44. člen

Uporabniki za uporabljeno vodo iz javnega ali lastnega vodovoda za napajanje živine ne plačajo stroškov odvajanja in čiščenja odpadne vode.

XI. PREKINITEV ODVAJANJA KOMUNALNE ODPADNE VODE

45. člen

Izvajalec ima pravico odpovedati uporabniku odvajanje in čiščenje odpadnih voda v naslednjem primeru:

- če uporabnik zaprosi za ukinitve priključka na javno kanalizacijo zaradi rušenja, nezasedenosti ali koncačasne uporabe priključenega objekta,
- če odpadna voda ogroža zdravje ljudi in varno obratovanje kanalizacije,
- če uporabnik ne poravnava računov za opravljene storitve,
- če niso izpolnjeni pogoji soglasja za priključitev,
- če uporabnik ne izpolnjuje obveznosti iz tega odloka.

Izvajalec je dolžan najmanj štirinajst dni pred odpovedjo odvajanja in čiščenja (razen v primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka) opozoriti uporabnika o datumu odpovedi in razlogih zanjo.

Odvajanje odpadne vode se prekine za toliko časa, da se odpravi vzrok prekinitev. Uporabnik mora poravnati stroške prekinitev in ponovne priključitve.

46. člen

Izvajalec ima pravico prekiniti odvajanje odpadne in padavinske vode za krajši čas zaradi vzdrževalnih ali intervencijskih del na objektih in napravah javne kanalizacije, vendar mora o času trajanja prekinitev pravočasno obvestiti uporabnike neposredno ali na krajevno običajen način.

47. člen

V primeru elementarnih nesreč, izpada električne energije, velike okvare, vdorov in izlitja škodljivih snovi v kanalizacijo, ima izvajalec javne službe pravico brez povračila škode prekiniti odvajanje odpadnih in padavinskih voda do odprave napake. O tem mora obvestiti uporabnike.

XII. NADZOR

48. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka izvajajo pristojne inšpekcijske službe in pristojni organi občine, vsak v okviru svojega delovnega področja in zakonskih pooblastil.

Organi iz prejšnjega odstavka lahko pri opravljanju nadzora izdajajo odločbe ter odredijo druge ukrepe, katerih namen je zagotoviti izvrševanje določb tega odloka.

Izvajalec javne službe in uporabniki so dolžni v skladu s tem odlokom kršitelje prijaviti pristojni inšpekciji ali službi občinskega redarstva.

XIII. KAZENSKKE DOLOČBE

49. člen

Z globo 1400 € se kaznuje pravna oseba, ki ne ravna v skladu s tretjim, četrtim, petim in šestim odstavkom 11. člena oziroma z 39. členom tega odloka.

Z globo 1400 € se kaznuje pravna oseba, ki ni pridobila okoljevarstvenega soglasja za napravo iz tretjega odstavka 29. člena oziroma ne ravna v skladu s pogoji pridobljenega okoljevarstvenega soglasja iz tega člena.

Z globo 400 € se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki ni pridobila okoljevarstvenega soglasja za napravo iz tretjega odstavka 29. člena oziroma ne ravna v skladu s pogoji pridobljenega okoljevarstvenega soglasja iz tega člena.

Z globo 1400 € se kaznuje pravna oseba, ki ne ravna v skladu s drugim odstavkom 32. člena tega odloka.

Z globo 400 € se kaznuje uporabnik, če ravna v nasprotju s točkami 1–7, 9, 10 in 12–17 iz prvega odstavka 38. člena tega odloka.

Z globo 400 € se kaznuje uporabnik, če ravna v nasprotju z 39. členom tega odloka in tudi po predhodnem opozorilu inšpektorja ne sanira v določenem roku zatečenega stanja.

Z globo 1400 € se kaznuje pravna oseba, ki ne ravna v skladu s 40. členom tega odloka.

Z globo 400 € se kaznuje odgovorna oseba upravljavca, ki ne ravna v skladu s 40. členom tega odloka.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

50. člen

Na območju Občine Žirovnica se obvezno uporabljata Tehnični pravilnik o javni kanalizaciji in Pravilnik o obračunavanju stroškov za uporabo javne kanalizacije, ki ju je sprejel Občinski svet Občine Žirovnica in določata podrobnejša navodila in tehnične normative za gradnjo, priključevanje, normative za odvajanje in čiščenje odpadnih vod in ugotavljanje stopnje onesnaženosti, vzdrževanje in zaračunavanje stroškov, upravljanje in uporabo javne kanalizacije.

51. člen

Lastnik obstoječega objekta, za katerega je bilo izdano gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, pred 14. decembrom 2002 ali, ki je bil v uporabi pred tem dnem, oziroma je obstoječa ureditev odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode skladna s predpisi, ki so veljali v času gradnje objekta, na območju, ki ni opremljeno z javno kanalizacijo, opremljenost z javno kanalizacijo ni predpisana in bi bila dolžina kanalizacijskega priključka za objekt na kanalizacijsko omrežje sosednje aglomeracije večja od 100 m, objekt pa ni opremljen z MKČN, mora za komunalno odpadno vodo, ki nastaja v tem objektu, zagotoviti odvajanje in čiščenje v skladu s tem odlokom najpozneje ob prvi rekonstrukciji objekta.

Ne glede na prejšnji odstavek mora lastnik obstoječega objekta, za katerega je bilo izdano gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, pred 14. decembrom 2002 ali, ki je bil v uporabi pred tem dnem, na območju, ki ni opremljeno z javno kanalizacijo, opremljenost z javno kanalizacijo ni predpisana in bi bila dolžina kanalizacijskega priključka za objekt na kanalizacijsko omrežje sosednje aglomeracije večja od 100 m, objekt pa ni opremljen z MKČN, komunalna odpadna voda pa se odvaja neposredno ali posredno v vode brez predhodnega čiščenja oziroma obstoječa ureditev odvajanja in

čiščenja komunalne odpadne vode ni skladna s predpisi, ki so veljali v času gradnje objekta, za komunalno odpadno vodo, ki nastaja v tem objektu, zagotoviti odvajanje in čiščenje v skladu s tem odlokom najpozneje do 31. decembra 2021.

Ne glede na prvi odstavek tega člena mora lastnik obstoječe industrijske stavbe na območju naprave, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, pred 14. decembrom 2002 ali, ki je bila v uporabi pred tem dnem, oziroma je obstoječa ureditev odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode skladna s predpisi, ki so veljali v času gradnje objekta, na območju, ki ni opremljeno z javno kanalizacijo, opremljenost z javno kanalizacijo ni predpisana in bi bila dolžina kanalizacijskega priključka za objekt na kanalizacijsko omrežje sosednje aglomeracije večja od 100 m, objekt pa ni opremljen z MKČN, za komunalno odpadno vodo, ki nastaja v tej stavbi, zagotoviti odvajanje in čiščenje v skladu s tem odlokom najpozneje do:

– roka, določenega v pravnomočnem okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje naprave, in

– 31. decembra 2021, če gre za napravo, za katero okoljevarstveno dovoljenje še ni izdano, pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ni predpisana ali v pravnomočnem okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje naprave rok ni predpisan.

Lastnik obstoječega objekta iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora o prilagoditvi načina odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode obvestiti izvajalca javne službe na območju, kjer je ta objekt, najpozneje v:

– najpozneje 15 dni po začetku obratovanja MKČN,

– najpozneje 30 dni pred predvidenim začetkom uporabe nepretočne greznice.

ali

– 15 dneh po prejemu poziva izvajalca javne službe, če je prejel njegov poziv.

Lastnik obstoječega objekta v aglomeraciji, kjer je opremljenost z javno kanalizacijo predpisana, ali v aglomeraciji, kjer opremljenost z javno kanalizacijo ni predpisana, aglomeracija pa je opremljena z javno kanalizacijo, ali lastnik obstoječega objekta izven meja aglomeracije, kjer bi bila dolžina kanalizacijskega priključka za objekt na kanalizacijsko omrežje sosednje aglomeracije manjša od 100 m in stroški za priklop niso nesorazmerno veliki, mora zagotoviti priklop na javno kanalizacijsko omrežje najpozneje šest mesecev po začetku obratovanja komunalne čistilne naprave, ki zaključuje to javno kanalizacijsko omrežje, ali najpozneje šest mesecev po pridobitvi uporabnega dovoljenja za javno kanalizacijsko omrežje, če je to javno kanalizacijsko omrežje priključeno na komunalno čistilno napravo.

Lastnik obstoječega objekta v aglomeraciji, za katerega se zagotovi odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode v nepretočni greznici in jo uporablja v skladu s predpisom, ki ureja uporabo blata iz komunalnih čistilnih naprav v kmetijstvu, mora zagotoviti priklop na malo komunalno čistilno napravo za čiščenje komunalne odpadne vode iz tega objekta najpozneje šest mesecev po njeni vgradnji.

Lastnik obstoječega objekta iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena lahko do rokov iz teh odstavkov komunalno odpadno vodo, ki nastaja v tem objektu:

– čisti v obstoječi mali komunalni čistilni napravi, če je za blato zagotovljeno ravnanje v skladu z veljavnimi predpisi,

– zbira v obstoječi nepretočni greznici, če je za to komunalno odpadno vodo zagotovljeno ravnanje v skladu z veljavnimi predpisi, ali

– čisti v obstoječi pretočni greznici, ki je skladna s predpisi, ki so veljali v času gradnje objekta, če je za blato zagotovljeno ravnanje, kakor je v skladu z veljavnimi predpisi določeno za ravnanje z blatom iz malih komunalnih čistilnih naprav z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE.

52. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati Odlok o odvajanju odpadne in padavinske vode ter čiščenju greznic na območju Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 107/10, 58/13).

53. člen

Odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0002/2016

Breznica, dne 27. oktobra 2016

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

3130. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Žirovnica

Na podlagi 3. in 4. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 s spr.) in 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 55/11 – UPB1 s spr.) je Občinski svet Občine Žirovnica na 13. redni seji dne 27. 10. 2016 sprejel

ODLOK o spremembah in dopolnitvah Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Žirovnica

1. člen

V Odloku o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 17/00 in 11/01, UVG, št. 13/02, Uradni list RS, št. 89/07) se v 1. členu doda nov tretji odstavek, ki se glasi: »Izrazi, uporabljeni v tem odloku, imajo enak pomen, kot ga določa področna zakonodaja.«

2. člen

V 4. členu se 3. točka spremeni tako, da se po novem glasi: »3. zbiranje, prevoz in obdelava določenih vrst komunalnih odpadkov« in v 7. točki črta besedilo »in dobava zemeljskega plina tarifnim odjemalcem«.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 30008-0001/1999

Breznica, dne 27. oktobra 2016

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

VLADA**3131. Uredba o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2017–2019**

Na podlagi 10. in 11. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14 in 32/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2017–2019****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vseбина)

(1) Ta uredba ureja izvajanje Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2017–2019 (v nadaljnjem besedilu: program ukrepov) za izvajanje:

– Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 549), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1237 z dne 18. maja 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj, dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil o sprostitvi in zasegu varščin, položenih za takšna dovoljenja, spremembi uredb Komisije (ES) št. 2535/2001, (ES) št. 1342/2003, (ES) št. 2336/2003, (ES) št. 951/2006, (ES) št. 341/2007 in (ES) št. 382/2008 ter razveljavitvi uredb Komisije (ES) št. 2390/98, (ES) št. 1345/2005, (ES) št. 376/2008 in (ES) št. 507/2008 (UL L št. 206 z dne 30. 7. 2016, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1306/2013/EU);

– Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1237 z dne 18. maja 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj, dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil o sprostitvi in zasegu varščin, položenih za takšna dovoljenja, spremembi uredb Komisije (ES) št. 2535/2001, (ES) št. 1342/2003, (ES) št. 2336/2003, (ES) št. 951/2006, (ES) št. 341/2007 in (ES) št. 382/2008 ter razveljavitvi uredb Komisije (ES) št. 2390/98, (ES) št. 1345/2005, (ES) št. 376/2008 in (ES) št. 507/2008 (UL L št. 206 z dne 30. 7. 2016, str. 1);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/1366 z dne 11. maja 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s pomočjo za sektor čebelarstva (UL L št. 211 z dne 8. 8. 2015, str. 3);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1368 z dne 6. avgusta 2015 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s pomočjo za sektor čebelarstva (UL L št. 211 z dne 8. 8. 2015, str. 9; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/1368EU).

(2) Program ukrepov, ki ga je Republika Slovenija predložila Evropski komisiji na podlagi Uredbe 2015/1368/EU, je bil potrjen s Sklepom Komisije št. C(2016)4133 z dne 5. 7.

2016 o odobritvi programa za izboljšanje pridelave in trženja čebelarstvih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: sklep Komisije) in je dostopen na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

2. člen

(ukrepi)

(1) V programskem obdobju 2017–2019, ki traja od 1. avgusta 2016 do 31. julija 2019, se v skladu s to uredbo izvajajo naslednji ukrepi:

1. tehnična pomoč čebelarjem in organizacijam čebelarjev:

- a) sofinanciranje čebelarstvene opreme,
- b) pomoč čebelarjem začetnikom,
- c) usposabljanje in izobraževanje o čebelarjenju;

2. zatiranje škodljivcev in bolezni čebel, zlasti varoze;

3. racionalizacija sezonske selitve panjev;

4. podpora laboratorijem za analizo čebeljih pridelkov;

5. podpora pri obnovi čebeljega fonda v Evropski uniji:

- a) spodbujanje osnovne odbire in menjava čebeljih matic,
- b) subvencioniranje vzreje čebeljih matic,
- c) spremljanje kakovosti matic kranjske čebele in odbira čebeljih družin, ki so odporne proti varojam;

6. sodelovanje s specializiranimi organi za izvajanje programov aplikativnih raziskav na področju čebelarstva in čebeljih pridelkov:

a) karakterizacija čebeljih pridelkov ter vpliv postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo,

b) vpliv mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel,

c) vpliv ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin,

č) vpliv tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu;

7. spremljanje trga.

(2) Namen ukrepov iz 1. točke prejšnjega odstavka je posodobljanje zastarele čebelarstvene opreme, pripomočkov ali naprav (v nadaljnjem besedilu: čebelarstvena oprema) in tehnologije, izboljšanje starostne strukture čebelarjev s sofinanciranjem določene čebelarstvene opreme, zagotavljanje pomoči čebelarjem začetnikom in pridobivanje osnovnih znanj s področja čebelarstva ter izboljšanje usposobljenosti in ozaveščenosti o čebelarstvu.

(3) Namen ukrepa iz 2. točke prvega odstavka tega člena je povečanje števila čebelarjev, ki za zatiranje varoj uporabljajo registrirana in dovoljena zdravila z učinkovinami, primernimi za ekološko čebelarjenje, ter s tem izboljšanje preživetja čebel in pregleda nad napadenostjo z varojami vse leto.

(4) Namen ukrepa iz 3. točke prvega odstavka tega člena je podpora naložbam v opremo za lajšanje sezonskih selitev panjev, s čimer se izboljšata prehranska potreba čebel in opravevanje rastlin.

(5) Namen ukrepa iz 4. točke prvega odstavka tega člena je pomoč čebelarjem pri trženju čebeljih pridelkov, povečanje vrednosti čebeljih pridelkov, spremljanje in izboljšanje kakovosti in varnosti čebeljih pridelkov s svetovanjem, kako izboljšati kakovost in varnost čebeljih pridelkov z odpravo napak pri njihovi proizvodnji.

(6) Namen ukrepov iz 5. točke prvega odstavka tega člena je spodbujanje zamenjave morfološko neprimernih matic in s tem ohranjanje avtohtone kranjske čebele v Republiki Sloveniji, spodbujanje vzrejevalcev čebeljih matic k vzreji kakovostnih matic, izboljšanje kakovosti vzrejenega plemenskega materiala, vzpostavljanje in vzdrževanje linij kranjske čebele, odpornih proti varojam, ter izdelava strokovnih smernic za odbiro linij kranjske čebele, odpornih proti varojam.

(7) Namen ukrepov iz 6. točke prvega odstavka tega člena je:

– določanje lastnosti cvetnega prahu, matičnega mlečka in propolisa slovenskega porekla;

– izdelava navodil čebelarjem za optimizirano obdelavo in shranjevanje cvetnega prahu ter proučevanje ekonomičnosti pridelave cvetnega prahu z notranjim oziroma zunanjim smukalnikom;

– ugotavljanje vpliva najpomembnejših dejavnikov, ki vplivajo na učinkovitost zatiranja varoj ob uporabi organskih kislin in eteričnih olj;

– izdelava priporočil čebelarjem za uporabo zdravil ob upoštevanju različnih dejavnikov;

– izdelava strokovnih smernic za krmljenje z dodatki za spodbujanje dobrega zdravstvenega stanja in razvoja čebeljih družin;

– izdelava smernic za doseganje ustrezne gostote čebel za opravevanje za izboljšano rastlinsko pridelavo;

– zmanjšanje zimskih izgub čebeljih družin;

– ugotavljanje vpliva kakovosti satja na razvoj čebelje družine in kakovost čebeljih pridelkov;

– ugotavljanje optimalne koncentracije sladkorne raztopine oksalne kisline za zdravljenje čebel;

– ugotavljanje zniževanja koncentracije kumafosa v čebeljih pridelkih po prenehanju njegove uporabe.

(8) Namen ukrepa iz 7. točke prvega odstavka tega člena je spremljanje podatkov, navedenih v prilogi Uredbe 2015/1368/EU, in priprava ocene učinkovitosti programa ukrepov.

3. člen

(izvedba ukrepov in upravičenci)

(1) Za ukrepe iz 1. točke pod a) in b) prvega odstavka prejšnjega člena in 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena ministrstvo v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, za vsako programsko leto v obdobju 2017–2019 izvede odprti javni razpis, za ukrep iz 5. točke pod b) prvega odstavka prejšnjega člena pa zaprti javni razpis. V javnem razpisu ministrstvo podrobneje določi pogoje in višino sredstev za posamezni ukrep.

(2) Za storitve, potrebne za izvedbo ukrepov iz prejšnjega člena, razen ukrepov iz prejšnjega odstavka, ministrstvo odda javno naročilo.

(3) Upravičenci za ukrepe, pri katerih se izvede javno naročilo, so subjekti, ki so v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, izbrani za izvajanje ukrepov.

4. člen

(sredstva za izvedbo ukrepov)

(1) Skupna višina sredstev v programskem obdobju 2017–2019 za ukrepe iz te uredbe znaša 2.296.881 eurov.

(2) Za izvajanje ukrepov iz te uredbe zagotovita sredstva Republika Slovenija in Evropska unija, vsaka 50 odstotkov, največ do višine, določene v sklepu Komisije.

(3) Sredstva za ukrepe iz 1. točke pod a) in b) prvega odstavka 2. člena te uredbe, 3. točke prvega odstavka 2. člena te uredbe ter 5. točke pod b) prvega odstavka 2. člena te uredbe se dodelijo v obliki nepovratnih sredstev.

5. člen

(omejitve sofinanciranja in subvencioniranja)

(1) Za ukrepe iz te uredbe se sredstva ne dodelijo, če je vlagatelj za iste upravičene stroške, kot jih navaja za ukrepe iz te uredbe, že prejel sredstva Evropske unije ali javna sredstva Republike Slovenije.

(2) Sredstva po tej uredbi se ne dodelijo za čebelarjenje zunaj območja Republike Slovenije.

6. člen

(časovni načrt izvedbe ukrepov in uveljavljanja stroškov)

(1) Ukrepi iz te uredbe morajo biti:

– za programsko leto 2017, ki se začne 1. avgusta 2016, izvedeni do 31. julija 2017, izplačani pa do 15. oktobra 2017;

– za programsko leto 2018, ki se začne 1. avgusta 2017, izvedeni do 31. julija 2018, izplačani pa do 15. oktobra 2018;

– za programsko leto 2019, ki se začne 1. avgusta 2018, izvedeni do 31. julija 2019, izplačani pa do 15. oktobra 2019.

(2) Sredstva za izvajanje ukrepov po tej uredbi se izplačujejo iz sredstev proračuna Republike Slovenije:

– za programsko leto 2017 iz proračunskega leta 2017;

– za programsko leto 2018 iz proračunskega leta 2018;

– za programsko leto 2019 iz proračunskega leta 2019.

(3) Upravičeni stroški iz te uredbe se lahko uveljavljajo le za tekoče programsko leto.

7. člen

(višja sila)

(1) O višji sili ali izjemnih okoliščinah iz drugega odstavka 2. člena Uredbe 1306/2013/EU mora upravičenec ali njegova pooblaščen oseba Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija) pisno obvestiti na obrazcu iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, in predložiti ustrezna dokazila v 15 dneh od dneva, ko je upravičenec oziroma njegova pooblaščen oseba to zmožna storiti.

(2) O obstoju višje sile ali izjemnih okoliščinah iz prejšnjega odstavka odloči agencija.

II. POSEBNE DOLOČBE

1. Tehnična pomoč čebelarjem in organizacijam čebelarjev

a) Sofinanciranje čebelarjeve opreme

8. člen

(čebelarjeva oprema, katere nakup se sofinancira)

Čebelarjeva oprema, za katero je mogoče uveljavljati sofinanciranje nakupa, je:

1. čebelji panj s testnimi vložki;
2. ometalnik;
3. smukalnik cvetnega prahu;
4. sušilnik za cvetni prah;
5. točilo s pripadajočo opremo;
6. posoda za skladiščenje medu (prostornine najmanj 10 l), matičnega mlečka, cvetnega prahu, propolisa, čebeljega voska in čebeljega strupa, ki je primerna za skladiščenje hrane;
7. cedilo in cedilna posoda;
8. črpalka za med;
9. naprava za utekočinjenje medu;
10. mešalnik in mešalna palica za kremni med;
11. refraktometer;
12. konduktometer;
13. separator medu, voska, matičnega mlečka;
14. polnilna naprava za med;
15. stroj za etiketiranje steklene embalaže;
16. krožna dozirna miza;
17. cisterna za homogenizacijo;
18. kontrolne tehtnice in elektronski sistemi za nadzor čebeljih družin;
19. posoda za odkrivanje satov;
20. kahalnik voščin;
21. stiskalnica za vosek – preša;
22. topilnik voska;
23. parni uparjalnik za voščine;
24. kalup za vlivanje satnic;
25. inkubator za shranjevanje matičnjakov;
26. testni vložek;
27. pripomoček za aplikacijo zdravil za zdravljenje čebel;
28. hladilna komora in pripadajoča oprema;
29. elektroagregat;
30. ekološke satnice s certifikatom;
31. oprema za krmljenje čebel.

9. člen

(način sofinanciranja čebelarške opreme)

(1) Delež sofinanciranja čebelarške opreme znaša 80 odstotkov skupne neto vrednosti izvedenega nakupa čebelarške opreme brez vštete davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV). Delež sofinanciranja čebeljih panjev s testnimi vložki znaša pri čebelarjih, ki so aktivni koristniki sheme kakovosti s področja čebelarstva že pred letom objave javnega razpisa ali imajo potrdilo o vključenosti v kontrolo ekološkega čebelarjenja ali certifikat za ekološke čebelje pridelke, do 100 odstotkov skupne neto vrednosti izvedenega nakupa čebeljih panjev s testnimi vložki brez vštete DDV. Čebelar je do sredstev v okviru tega ukrepa upravičen največ dvakrat v programskem obdobju 2017–2019.

(2) Najvišji znesek sredstev sofinanciranja čebelarške opreme v programskem obdobju 2017–2019 znaša za upravičenca, ki čebelari:

- z 1 do 20 čebeljimi družinami: 1.000 eurov;
- z 21 do 40 čebeljimi družinami: 2.000 eurov;
- z 41 do 100 čebeljimi družinami: 4.000 eurov;
- s 101 do 249 čebeljimi družinami: 6.000 eurov;
- z 250 in več čebeljimi družinami: 8.000 eurov.

(3) Najvišji znesek sredstev sofinanciranja čebelarške opreme v programskem obdobju 2017–2019 znaša za upravičenca, ki je vključen v sheme kakovosti s področja čebelarstva in čebelari:

- z 1 do 20 čebeljimi družinami: 1.500 eurov;
- z 21 do 40 čebeljimi družinami: 3.000 eurov;
- z 41 do 100 čebeljimi družinami: 6.000 eurov;
- s 101 do 249 čebeljimi družinami: 9.000 eurov;
- z 250 in več čebeljimi družinami: 12.000 eurov.

(4) Skupno sofinanciranje nakupa čebelarške opreme pri posameznem čebelarju ne sme preseči najvišje vrednosti iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, vlagatelj pravico lahko uveljavlja največ dvakrat v programskem obdobju 2017–2019.

(5) Vlagatelj je upravičen do sofinanciranja čebelarške opreme za število čebeljih družin, ki je bilo na dan 30. junija v letu pred oddajo vloge vpisano v register čebelnjakov.

10. člen

(pogoji za sofinanciranje čebelarške opreme)

(1) Čebelar je upravičen do sofinanciranja čebelarške opreme, če:

a) je opravil nakup čebelarške opreme, pri čemer za dokazilo o opravljenem nakupu šteje izvod izvirnega računa in izvirnega dokazila o plačilu računov na ime vlagatelja, ki se vlagatelju ne vračajo;

b) je opravil usposabljanje o smernicah dobrih higienskih navad v čebelarstvu ali ima vzpostavljen lastni sistem Hazard Analysis Critical Control Point (v nadaljnjem besedilu: sistem HACCP);

c) se je udeležil najmanj enega veterinarskega izobraževanja s področja zdravstvenega varstva čebel v zadnjih petih letih pred objavo javnega razpisa za dodelitev sredstev, ki ga je pripravila in izvedla Univerza v Ljubljani, Veterinarska fakulteta, Nacionalni veterinarski inštitut (v nadaljnjem besedilu: NVI);

č) se je udeležil najmanj enega apitehničnega usposabljanja v zadnjih petih letih pred objavo javnega razpisa za dodelitev sredstev, ki ga je pripravila in izvedla javna svetovalna služba v čebelarstvu;

d) je vpisan v register čebelnjakov najmanj tri leta pred objavo javnega razpisa za dodelitev sredstev;

e) poroča o številu čebeljih družin v skladu s pravilnikom, ki ureja vpis v register čebelnjakov;

f) je vpisan v register kmetijskih gospodarstev v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, in pravilnikom, ki ureja vpis v register kmetijskih gospodarstev;

g) stroški nakupa čebelarške opreme znašajo najmanj 40 odstotkov vrednosti iz drugega odstavka prejšnjega člena;

h) mu v programskem obdobju 2017–2019 do objave javnega razpisa za posamezno programsko leto na podlagi predpisov, ki urejajo področje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ni bila izdana pravnomočna odločba Uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: UVHVVR) glede nepravilne uporabe zdravil.

(2) Čebelar, ki v programskem obdobju 2017–2019 prejme sredstva v okviru ukrepa pomoči čebelarjem začetnikom iz 12. člena te uredbe, v istem programskem obdobju ni upravičen do sredstev v okviru ukrepa sofinanciranja čebelarške opreme.

11. člen

(upravičeni stroški za sofinanciranje čebelarške opreme)

Upravičeni stroški za sofinanciranje čebelarške opreme so stroški nakupa nove čebelarške opreme iz 8. člena te uredbe.

b) Pomoč čebelarjem začetnikom

12. člen

(pomoč čebelarjem začetnikom)

Čebelarjem začetnikom se sofinancira nakup kompleta nove čebelarške opreme, ki ga poleg treh čebeljih družin sestavljajo:

- trije novi panji s testnimi vložki in opremo za panje;
- posoda za med, ki je primerna za skladiščenje hrane, in
- točilo za med.

13. člen

(način financiranja pomoči čebelarjem začetnikom)

(1) Čebelarju začetniku se sofinancira 80 odstotkov skupne neto vrednosti izvedenega nakupa kompleta čebelarške opreme, vendar ne več kot 1.000 eurov, brez vštete DDV.

(2) Čebelar je do sredstev v okviru tega ukrepa upravičen samo enkrat v programskem obdobju 2017–2019.

14. člen

(pogoji za pomoč čebelarjem začetnikom)

Čebelar začetnik je upravičen do sofinanciranja nakupa kompleta čebelarške opreme iz 12. člena te uredbe, če:

a) je prvič vpisan v register čebelnjakov v letu pred objavo ali v letu objave javnega razpisa za pomoč čebelarjem začetnikom;

b) poroča o številu čebeljih družin v skladu s pravilnikom, ki ureja vpis v register čebelnjakov;

c) mu v programskem obdobju 2017–2019 do objave javnega razpisa za posamezno programsko leto na podlagi predpisov, ki urejajo področje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ni bila izdana pravnomočna odločba UVHVVR glede nepravilne uporabe zdravil;

č) je ob oddaji vloge star najmanj 15 let oziroma največ 39 let;

d) ima pisno soglasje staršev ali skrbnikov za izvajanje tega ukrepa, če pri oddaji vloge še ni dopolnil 18 let;

e) je pred oddajo vloge pridobil certifikat nacionalne poklicne kvalifikacije s področja čebelarstva ali opravil najmanj enega od 35-urnih začetnih tečajev čebelarjenja, ki ga je:

– v obdobju 2008–2012 pripravila in izvedla javna svetovalna služba v čebelarstvu;

– v letu 2013 pripravil in izvedel izbrani ponudnik na podlagi operativnega programa zatiranja varoze za leto 2013;

– v obdobju 2014–2016 pripravil in izvedel izbrani ponudnik za izvedbo ukrepa usposabljanja na področju čebelarstva iz 16. člena Uredbe o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2014–2016 (Uradni list RS, št. 6/14, 54/14 in 26/15; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2014–2016) ali

– v obdobju 2017–2019 pripravil in izvedel izbrani ponudnik za izvedbo ukrepa usposabljanja in izobraževanja o čebelarjenju iz 16. člena te uredbe;

f) se je udeležil najmanj enega od izobraževanj s področja zdravstvenega varstva čebel, ki ga je:

- v obdobju 2008–2013 pripravil in izvedel NVI;
- v obdobju 2014–2016 pripravil in izvedel izbrani ponudnik za izvedbo ukrepa izobraževanja na področju zdravstvenega varstva čebel iz 18. člena Uredbe 2014–2016 ali
- v obdobju 2017–2019 pripravil in izvedel izbrani ponudnik za izvedbo ukrepa usposabljanja in izobraževanja o čebelarjenju iz 16. člena te uredbe.

15. člen

(upravičeni stroški za pomoč čebelarjem začetnikom)

Upravičeni stroški za pomoč čebelarjem začetnikom so stroški nakupa kompleta nove čebelarske opreme in čebeljih družin iz 12. člena te uredbe.

c) Usposabljanje in izobraževanje o čebelarjenju

16. člen

(program usposabljanja in izobraževanja o čebelarjenju)

(1) Program usposabljanja in izobraževanja o čebelarjenju (v nadaljnjem besedilu: program usposabljanja) sprejme minister, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program usposabljanja določa zlasti:

- cilje ukrepa usposabljanja in izobraževanja na področju čebelarjenja;
- način in dinamiko izvedbe usposabljanj in izobraževanj;
- trajanje posamezne vrste usposabljanja in izobraževanja;
- število usposabljanj in izobraževanj ter območja, na katerih se izvedejo;
- vsebino usposabljanj in izobraževanj;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci usposabljanj in izobraževanj, in
- način izvajanja nadzora nad organizacijo ter izvedbo usposabljanj in izobraževanj.

(3) Specifikacija upravičenih stroškov usposabljanj in izobraževanj o čebelarjenju se opredeli v programu usposabljanja.

17. člen

(udeležba na usposabljanjih in izobraževanjih o čebelarjenju)

Usposabljanja in izobraževanja o čebelarjenju so namenjena splošni in strokovni javnosti brezplačno.

2. Zatiranje škodljivcev in bolezni čebel, zlasti varoze

18. člen

(program zatiranja škodljivcev in bolezni čebel)

(1) Program zatiranja škodljivcev in bolezni čebel (v nadaljnjem besedilu: program varoze) sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program varoze mora določati zlasti:

- cilje ukrepa zatiranja škodljivcev in bolezni čebel, zlasti varoze;
- način in dinamiko izvedbe individualne pomoči čebelarjem pri zdravljenju;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci individualne pomoči čebelarjem pri zdravljenju;
- vsebino, ki jo mora ponudnik zagotavljati pri izvajanju individualne pomoči čebelarjem pri zdravljenju;
- vsebino evidence o izvedeni individualni pomoči čebelarjem pri zdravljenju;
- metodologijo za izdelavo analize vzrokov bolezni čebeljih družin oziroma njihove napadenosti s škodljivci in
- vsebino poročila izvedbe individualne pomoči čebelarjem pri zdravljenju in analize vzrokov napadenosti čebeljih družin.

(3) Specifikacija upravičenih stroškov ukrepa zatiranja škodljivcev in bolezni čebel, zlasti varoze, se opredeli v programu varoze.

(4) Individualna pomoč čebelarjem pri zdravljenju čebel se zagotavlja čebelarjem brezplačno.

3. Racionalizacija sezonske selitve panjev

19. člen

(sredstva za prevoz čebel na pašo)

(1) V okviru ukrepa racionalizacije sezonske selitve panjev se čebelarjem sofinancira nakup novih sredstev za prevoz čebel na pašo.

(2) Delež sofinanciranja nakupa sredstev za prevoz čebel na pašo znaša 80 odstotkov skupne neto vrednosti izvedenega nakupa brez vštetege DDV.

(3) Čebelar je do sredstev v okviru tega ukrepa upravičen največ enkrat v programskem obdobju 2017–2019.

(4) Najvišji znesek sredstev sofinanciranja nakupa sredstev za prevoz čebel na pašo v programskem obdobju 2017–2019 znaša pri čebelarjih, ki čebelarijo:

- z 1 do 20 čebeljimi družinami: 1.000 eurov;
- z 21 do 40 čebeljimi družinami: 2.000 eurov;
- z 41 do 100 čebeljimi družinami: 4.000 eurov;
- s 101 do 249 čebeljimi družinami: 6.000 eurov;
- z 250 in več čebeljimi družinami: 8.000 eurov.

(5) Skupno sofinanciranje nakupa sredstev za prevoz čebel na pašo pri posameznem čebelarju ne sme preseči najvišje vrednosti iz prejšnjega odstavka.

(6) Vlagatelj je upravičen do sofinanciranja nakupa sredstev za prevoz čebel na pašo za število čebeljih družin, ki je bilo na dan 30. junija v letu pred oddajo vloge vpisano v register čebelnjakov.

20. člen

(pogoji za sofinanciranje nakupa sredstev za prevoz čebel na pašo)

(1) Čebelar je upravičen do sofinanciranja nakupa sredstev za prevoz čebel na pašo, če:

a) je opravil nakup sredstev za prevoz čebel na pašo, pri čemer za dokazilo o opravljenem nakupu šteje izvod izvirnega računa in izvirnega dokazila o plačilu računov na ime vlagatelja, ki se vlagatelju ne vračajo;

b) je opravil usposabljanje o smernicah dobrih higienskih navad v čebelarstvu ali ima vzpostavljen lastni sistem HACCP;

c) se je udeležil najmanj enega veterinarskega izobraževanja s področja zdravstvenega varstva čebel v zadnjih petih letih pred objavo javnega razpisa za dodelitev sredstev, ki ga je pripravil in izvedel NVI;

č) mu v programskem obdobju 2017–2019 do objave javnega razpisa za posamezno programsko leto na podlagi predpisov, ki urejajo področje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ni bila izdana pravnomočna odločba UVHVVR glede nepravilne uporabe zdravil;

d) se je udeležil najmanj enega apitehničnega usposabljanja v zadnjih petih letih pred objavo javnega razpisa za dodelitev sredstev, ki ga je pripravila in izvedla javna svetovalna služba v čebelarstvu;

e) je vpisan v register čebelnjakov najmanj tri leta pred objavo javnega razpisa za dodelitev sredstev;

f) poroča o številu čebeljih družin v skladu s pravilnikom, ki ureja vpis v register čebelnjakov;

g) ima urejen vpis v register kmetijskih gospodarstev v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, in pravilnikom, ki ureja vpis v register kmetijskih gospodarstev;

h) stroški nakupa sredstev za prevoz čebel na pašo znašajo najmanj 40 odstotkov vrednosti iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(2) Čebelar, ki v programskem obdobju 2017–2019 prejme sredstva v okviru ukrepa pomoči čebelarjem začetnikom

iz 12. člena te uredbe ali sofinanciranja čebelarstva opreme iz 8. člena te uredbe, v istem programskem obdobju ni upravičen do sredstev v okviru ukrepa racionalizacije sezonske selitve panjev.

21. člen

(upravičeni stroški)

Upravičeni stroški za sofinanciranje nakupa sredstev za prevoz čebel na pašo so stroški nakupa novih sredstev za prevoz čebel na pašo.

4. Podpora laboratorijem za analizo čebeljih pridelkov

22. člen

(program podpore laboratorijem za analizo čebeljih pridelkov)

(1) Program podpore laboratorijem za analizo čebeljih pridelkov sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program podpore laboratorijem za analizo čebeljih pridelkov določa:

- cilje ukrepov za podporo laboratorijem za analizo čebeljih pridelkov;
- način in dinamiko izvedbe analiz kakovosti čebeljih pridelkov ter način vzorčenja;
- območja, na katerih se izvedejo analize kakovosti čebeljih pridelkov, in število analiz po statističnih regijah;
- vsebino analiz kakovosti čebeljih pridelkov;
- vsebino evidence o opravljenih analizah;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci analiz, in
- vsebino poročila o analizah kakovosti čebeljih pridelkov.

(3) Specifikacija upravičenih stroškov analiz kakovosti čebeljih pridelkov se opredeli v programu podpore laboratorijem za analizo čebeljih pridelkov.

23. člen

(rezultati analiz kakovosti čebeljih pridelkov)

(1) Izvajalec ukrepa iz prejšnjega člena pošlje ministrstvu rezultate analiz kakovosti čebeljih pridelkov, ki se uporabijo pri pripravi analize stanja glede kakovosti in zdravstvene ustreznosti čebeljih pridelkov v Republiki Sloveniji.

(2) Izvajalec ukrepa iz prejšnjega člena pošlje rezultat analize kakovosti čebeljih pridelkov posameznemu čebelarju za njegov vzorec brezplačno.

5. Podpora pri obnovi čebeljega fonda v Evropski uniji

a) Spodbujanje osnovne odbire in menjava čebeljih matic

24. člen

(program spodbujanja osnovne odbire in menjave čebeljih matic)

(1) Program spodbujanja osnovne odbire in menjave čebeljih matic (v nadaljnjem besedilu: program menjave čebeljih matic) sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program menjave čebeljih matic določa zlasti:

- cilje ukrepa spodbujanja osnovne odbire in menjave čebeljih matic;
- območja, na katerih se izvaja ukrep;
- lastnosti, ki jih morajo imeti čebelje matice za namen menjave, in način izbire primernih čebeljih matic za menjavo;
- število čebeljih matic za menjavo;
- vsebino, ki jo mora ponudnik zagotoviti čebelarjem ob menjavi čebeljih matic;
- način izvajanja nadzora nad organizacijo in izvedbo menjave čebeljih matic;
- vodenje evidenc o izvedbi menjave čebeljih matic;
- način spremljanja učinkov menjave čebeljih matic;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki;
- vsebino poročila o menjavi čebeljih matic.

(3) Specifikacija upravičenih stroškov menjave čebeljih matic se opredeli v programu menjave čebeljih matic.

25. člen

(spodbujanje osnovne odbire in menjava čebeljih matic)

V okviru tega ukrepa čebelar prejme brezplačno čebeljo matico, če:

- imajo njegove čebelje matice potomstvo, ki ne izkazuje morfoloških lastnosti, določenih v rejskem programu za kranjsko čebelo;
- je čebelar najpozneje dan pred menjavo čebeljih matic vpisan v register čebeljakov in
- ima urejen vpis v register kmetijskih gospodarstev v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, ter pravilnikom, ki ureja vpis v register kmetijskih gospodarstev.

b) Subvencioniranje vzreje čebeljih matic

26. člen

(vzreja čebeljih matic, ki se subvencionira)

(1) Vzreja rodovniških čebeljih matic se subvencionira za vzdrževanje trotovskih linij na plemenilni postaji.

(2) Vzreja čebeljih matic se subvencionira vzrejalcu gospodarskih čebeljih matic in vzrejalcu rodovniških čebeljih matic, ki vsaj za 0,1 odstotek povečata vzrejo gospodarskih oziroma rodovniških čebeljih matic, glede na vpisane čebelje matice v izvorno rodovniško knjigo v letu pred objavo javnega razpisa.

27. člen

(način subvencioniranja vzreje čebeljih matic)

(1) Vzrejalcem rodovniških čebeljih matic se za vzdrževanje trotovskih linij na plemenilni postaji dodelijo sredstva v višini 1.500 eurov letno.

(2) Sredstva za povečanje vzreje iz drugega odstavka prejšnjega člena se v skladu z merili za ocenjevanje vlog razdelijo med vzrejvalce čebeljih matic, ki so povečali vzrejo kakovostnih plemenskih (rodovniških in gospodarskih) čebeljih matic. Višina sofinanciranja se določi glede na število točk in število čebeljih matic, pri čemer se šteje ena rodovniška matica kakor pet gospodarskih matic.

28. člen

(pogoji za subvencioniranje vzreje čebeljih matic)

Pogoji za subvencioniranje vzreje čebeljih matic so:

- vzrejvalec čebeljih matic je vpisan v register čebeljakov;
- vzrejvalec čebeljih matic ima urejen vpis v register kmetijskih gospodarstev v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, in pravilnikom, ki ureja vpis v register kmetijskih gospodarstev;
- vzrejalcu sta izdana odločba ministrstva o odobritvi vzrejališča čebeljih matic in potrdilo o vzreji za posamezno vzrejno sezono, za katero vlaga vlogo;
- vzrejvalec ima čebelje matice vpisane v izvorno rodovniško knjigo v skladu s predpisom, ki ureja zootehniške standarde za plemensko kranjsko čebelo;
- poroča o številu čebeljih družin v skladu s pravilnikom, ki ureja vpis v register čebeljakov;
- vzrejalcu v programskem obdobju 2017–2019 do objave javnega razpisa za posamezno programsko leto na podlagi predpisov, ki urejajo področje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ni bila izdana pravnomočna odločba UVHVVR glede nepravilne uporabe zdravil in
- vzrejvalec izvaja direktni test v selekcijskem čebelnjaku v posameznem letu, kar z izdajo potrdila potrdi druga priznana rejska organizacija.

c) *Spremljanje kakovosti matic kranjske čebele in odbira čebeljih družin, ki so odporne proti varojam*

29. člen

(program spremljanja kakovosti matic kranjske čebele in odbire čebeljih družin, ki so odporne proti varojam)

(1) Program spremljanja kakovosti matic kranjske čebele in odbire čebeljih družin, ki so odporne proti varojam (v nadaljnjem besedilu: program spremljanja kakovosti matic), sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program spremljanja kakovosti matic določa zlasti:

- cilje ukrepa spremljanja kakovosti matic kranjske čebele in odbire čebeljih družin, ki so odporne proti varojam;
- način in dinamiko spremljanja kakovosti matic kranjske čebele;
- območja, na katerih se izvede spremljanje kakovosti matic kranjske čebele, ter način vzorčenja;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki, in
- vsebino poročila o spremljanju kakovosti matic kranjske čebele.

(3) Specifikacija upravičenih stroškov spremljanja kakovosti matic kranjske čebele se opredeli v programu spremljanja kakovosti matic.

30. člen

(spremljanje kakovosti matic kranjske čebele in odbira za odpornost proti varojam)

Ukrep spremljanja kakovosti matic kranjske čebele in odbire za odpornost proti varojam zajema spremljanje morfoloških lastnosti matic kranjske čebele ter ugotavljanje tehnoloških rešitev za izboljšanje kakovosti vzrejenih matic. Ukrep predvideva tudi odbiro čebeljih družin, ki so odporne proti varojam, ter skupno testiranje na vzpostavljenih testnih postajah s ciljem odbrati linije čebel, ki bi bile odpornejše proti varojam.

6. Sodelovanje s specializiranimi organi za izvajanje programov aplikativnih raziskav na področju čebelarstva in čebeljih pridelkov

a) *Karakterizacija čebeljih pridelkov ter vpliv postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo*

31. člen

(program karakterizacije čebeljih pridelkov ter vpliva postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo)

(1) Program karakterizacije čebeljih pridelkov ter vpliva postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo (v nadaljnjem besedilu: program karakterizacije) sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program karakterizacije določa zlasti:

- cilje ukrepa karakterizacije čebeljih pridelkov ter vpliva postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo;
 - območja, na katerih se izvede raziskava, in način vzorčenja;
 - vsebino raziskave;
 - minimalne podatke o ugotovitvah, ki se vključijo v podatkovno bazo;
 - pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki, in
 - vsebino poročila o ugotovitvah karakterizacije čebeljih pridelkov ter vplivu postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo.
- (3) Specifikacija upravičenih stroškov se opredeli v programu karakterizacije.

32. člen

(karakterizacija čebeljih pridelkov ter vpliv postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo)

Ukrep karakterizacije čebeljih pridelkov ter vpliva postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo zajema izdelavo osnovnih kriterijev kakovosti slovenskega cvetnega prahu, matičnega mlečka in propolisa ter izdelavo navodil za pridelavo in predelavo cvetnega prahu.

b) *Vpliv mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel*

33. člen

(program vpliva mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel)

(1) Program vpliva mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel (v nadaljnjem besedilu: program vpliva mikroklimatskih pogojev) sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program vpliva mikroklimatskih pogojev določa zlasti:

- cilje ukrepa vpliv mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel;
 - območja, na katerih se izvede testiranje vpliva mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel;
 - vsebino analize vpliva mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj;
 - pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki, in
 - vsebino poročila o rezultatih analize.
- (3) Specifikacija upravičenih stroškov se opredeli v programu vpliva mikroklimatskih pogojev.

34. člen

(vpliv mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel)

Ukrep vpliva mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel zajema spremljanje razvoja, oskrbe s hrano in zdravstvenega stanja čebeljih družin, da se ugotovi optimalni način uporabe posameznega zdravila.

c) *Vpliv ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin*

35. člen

(program vpliva ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin)

(1) Program vpliva ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin (v nadaljnjem besedilu: program ruralnega in urbanega okolja) sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program ruralnega in urbanega okolja določa zlasti:

- cilje ukrepa vpliva ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin;
 - območja, na katerih se izvede analiza vpliva ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin;
 - vsebino analize vpliva ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin;
 - pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki, in
 - vsebino poročila o rezultatih analize.
- (3) Specifikacija upravičenih stroškov se opredeli v programu ruralnega in urbanega okolja.

36. člen

(vpliv ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin)

Ukrep vpliva ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin zajema spremljanje vpliva okolja in razpoložljivosti naravnih prehranskih virov na razvoj čebeljih družin. V okviru tega ukrepa se oceni stopnja prehranske preskrbljenosti čebeljih družin, analizirajo se ostanki pesticidov v vzorcih čebel in čebeljih pridelkov, določijo se tudi najučinkovitejši način krmljenja čebel.

č) *Vpliv tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu*

37. člen

(program vpliva tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu)

(1) Program vpliva tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu (v nadaljnjem besedilu: program vpliva tehnologije) sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program vpliva tehnologije določa zlasti:

- cilje ukrepa vpliva tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu;
- območja, na katerih se izvede raziskava;
- vsebino raziskave vpliva tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki, in
- vsebino poročila o ugotovitvah vpliva tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu.

(3) Specifikacija upravičenih stroškov se opredeli v programu vpliva tehnologije.

38. člen

(vpliv tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu)

Ukrep vpliva tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu zajema analizo vpliva tehnologije čebelarjenja na uspešnost vzdrževanja močnih, zdravih čebeljih družin. Proučijo se tudi vplivi starosti satja na razvoj čebelje družine in kakovost čebeljih pridelkov.

7. Spremljanje trga

39. člen

(program spremljanja trga)

(1) Program spremljanja trga sprejme minister in se objavi na spletni strani ministrstva.

(2) Program spremljanja trga določa zlasti:

- cilje ukrepa spremljanja trga;
- območja, na katerih se izvede spremljanje trga;
- vsebino podatkov, ki se spremljajo;
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki;
- vsebino poročila o spremljanju trga.

(3) Specifikacija upravičenih stroškov se opredeli v programu spremljanja trga.

40. člen

(spremljanje trga)

Ukrep spremljanje trga zajema spremljanje podatkov, ki so navedeni v prilogi Uredbe 2015/1368/EU, in pripravo ocene učinkovitosti programa ukrepov z uporabo kazalnikov za vsak posamezen ukrep iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe.

III. POSTOPEK PRIDOBITVE SREDSTEV SOFINANCIRANJA IN SUBVENCIONIRANJA

41. člen

(vložitev in vrstni red obravnave vlog)

(1) Za ukrepe iz 1. točke pod a) in b) prvega odstavka 2. člena te uredbe, 3. točke prvega odstavka 2. člena in 5. toč-

ke pod b) prvega odstavka 2. člena vlagatelji pošljejo vlogo na javni razpis na obrazcu iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, z dokazili priporočeno na naslov agencije ali jo vložijo v vložišču agencije.

(2) Vloge na javni razpis se vlagajo od dneva, določenega v javnem razpisu, do roka, določenega v zaprtem javnem razpisu, oziroma do zaprtja odprtega javnega razpisa. Zaprtje odprtega javnega razpisa zaradi porabe sredstev objavi ministrstvo na svojih spletnih straneh.

(3) Agencija odpira in obravnava vloge na odprti javni razpis ter zahteva odpravo njihovih pomanjklivosti po vrstnem redu oddaje vlog. Sredstva za posamezni odprti javni razpis se dodeljujejo po vrstnem redu prejema popolnih vlog do višine razpisanih sredstev za posamezni ukrep.

(4) Agencija hkrati odpira in obravnava vloge na zaprti javni razpis po zaprtju javnega razpisa. Višina sofinanciranja se določi glede na prejete vloge do višine razpisanih sredstev.

42. člen

(obrnava vlog)

(1) Odpiranje vlog na javni razpis ni javno.

(2) Vloge na zaprti javni razpis agencija odpira in obravnava ter zahteva odpravo pomanjklivosti ob sočasni obravnavi vlog.

(3) Vloge na odprti javni razpis se preverjajo po vrstnem redu časa oddaje popolne vloge. Vloga, ki je ustrezno dopolnjena in s tem popolna, se po vrstnem redu uvrsti na konec seznama popolnih vlog in dobi zaporedno številko vloge.

(4) Izpolnjevanje pogojev vloge na odprti javni razpis se preverja po vrstnem redu uvrstitve na seznam popolnih vlog na javni razpis. Dodelitev sredstev se odobri za tiste popolne vloge na javni razpis, ki izpolnjujejo pogoje, in sicer do višine razpisanih sredstev za posamezni ukrep.

(5) Za vlogo na odprti javni razpis, ki je popolna in izpolnjuje predpisane pogoje, vendar razpoložljiva sredstva ne doščajo za dodelitev sredstev v celoti, se lahko odobri dodelitev sredstev do višine razpoložljivih sredstev, če se vlagatelj s tem strinja. Vlagatelj v osmih dneh od vročitve obvestila na agencijo pošlje izjavo, da se s tem strinja, sicer se šteje, da se ne strinja.

(6) Če je skupna višina zaprosenih sredstev na odprti javni razpis višja od sredstev za sofinanciranje in subvencioniranje, ki so bila razpisana, ter so sredstva glede na predhodne vloge še na voljo, agencija v primeru, da imata na zadnjem mestu seznama prejetih vlog na javni razpis dve ali več popolnih in vsebinsko ustreznih vlog isti datum in čas oddaje vloge, izvede žrebanje. Z žrebom se določi vrstni red dodelitve sredstev. Pri žrebanju so lahko navzoči tudi vlagatelji, o času in kraju žrebanja pa jih agencija pisno obvesti. Tričlansko komisijo, ki nadzira žrebanje, in osebo, ki ga vodi, imenuje predstojnik agencije med javnimi uslužbenci, zaposlenimi na agenciji.

(7) Žrebanje iz prejšnjega odstavka se opravi v uradnih prostorih agencije. O njem se sestavi zapisnik, podpisajo pa ga člani komisije, ki nadzirajo žrebanje, oseba, ki ga je vodila, in vlagatelji, če so navzoči.

43. člen

(obveznosti upravičenca)

(1) Upravičenec, ki izvaja ukrepe iz te uredbe, agenciji, ministrstvu, revizijskemu organu in drugim nadzornim organom omogoči kontrolo na kraju samem in dostop do dokumentacije, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev.

(2) Upravičenec, ki izvaja ukrepe iz te uredbe, dokumentacijo, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev, hrani še najmanj tri leta od dneva zadnjega izplačila sredstev.

(3) Upravičenec mora uporabljati opremo oziroma sredstva, ki jih je prejel v okviru ukrepa iz 8., 12. in 19. člena te uredbe, še najmanj tri leta po izplačilu sredstev, in sicer izključno za namen in dejavnosti, za katere so bila sredstva po tej uredbi dodeljena.

(4) Upravičencu za ukrepe iz 8., 12., 19. in 26. člena te uredbe, ki pridobi sredstva na podlagi te uredbe, še najmanj

tri leta po izplačilu sredstev ne sme biti izdana pravnomočna odločba UVHVVR glede nepravilne uporabe zdravil v skladu s predpisi, ki urejajo področje zdravil za uporabo v veterinarski medicini.

(5) Upravičenec za ukrepe iz 8. člena te uredbe, ki pridobi sredstva na podlagi te uredbe, mora biti aktivni koristnik sheme kakovosti s področja čebelarstva ali imeti potrdilo o vključenosti v kontrolo ekološkega čebelarjenja ali certifikat za ekološke čebelje pridelke še najmanj tri leta po izplačilu sredstev.

(6) Upravičenec za ukrepe iz 8., 12., 19. in 26. člena te uredbe, ki pridobi sredstva na podlagi te uredbe, mora poročati o številu čebeljih družin v skladu s pravilnikom, ki ureja vpis v register čebelnjakov, še najmanj tri leta po izplačilu sredstev.

44. člen

(objava podatkov)

Na spletni strani agencije se v skladu z Uredbo 1306/2013/EU objavi seznam upravičencev do sredstev za posamezni ukrep iz te uredbe.

IV. NADZOR NAD IZVAJANJEM UKREPOV

45. člen

(administrativna kontrola in kontrola na kraju samem)

(1) Izpolnjevanje pravil iz te uredbe agencija preverja v skladu z Uredbo 1306/2013/EU, Uredbo 2015/1368/EU in zakonom, ki ureja kmetijstvo.

(2) Agencija izvaja administrativne kontrole, kontrole na kraju samem pred izplačilom sredstev za posamezni ukrep in kontrole na kraju samem v obdobju trajanja obveznosti od zadnjega izplačila sredstev.

(3) Agencija mora zagotoviti ločenost izvajanja nalog administrativnih kontrol in kontrol na kraju samem.

(4) UVHVVR pošlje podatke o pravnomočnih odločbah glede nepravilne uporabe zdravil v skladu s predpisi, ki urejajo področje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, agenciji in izvajalcem javnih naročil, ki izvajajo ukrepe iz te uredbe.

V. NEIZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI

46. člen

(sankcije za neizpolnjevanje obveznosti)

(1) Neizpolnitev ali kršitev obveznosti se sankcionira v skladu s 54., 58. in 63. členom Uredbe 1306/2013/EU, 9. členom Uredbe 2015/1368/EU in določbami zakona, ki ureja kmetijstvo.

(2) Upravičenec, ki izvaja ukrepe iz te uredbe in ne hrani dokumentacije, kot to določa 43. člen te uredbe, mora v proračun Republike Slovenije vrniti deset odstotkov izplačanih sredstev skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

(3) Upravičenec, ki izvaja ukrepe iz te uredbe in ne omogoči kontrole na kraju samem iz prejšnjega člena, mora v proračun Republike Slovenije vrniti vsa izplačana sredstva skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Poleg tega se upravičenec, ki izvaja ukrepe iz te uredbe, izključi iz prejetanja podpore v okviru istega ukrepa za programsko leto ugotovitve kršitve in naslednje programsko leto.

(4) Upravičenec, ki pri ukrepih iz 8., 12. in 19. člena te uredbe predmet podpore uporablja v nasprotju z namenom, za katerega je prejel podporo, mora vsa izplačana sredstva vrniti v proračun Republike Slovenije skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Poleg tega se upravičenec izključi iz prejetanja podpore v okviru istega ukrepa za programsko leto ugotovitve kršitve in naslednje programsko leto.

(5) Če upravičenec pri ukrepih iz 8., 12., 19. in 26. člena te uredbe ne sporoča podatkov o številu čebeljih družin v skladu s predpisi, ki urejajo vpis v register čebelnjakov, še najmanj tri leta po izplačilu sredstev, se izključi iz zadevnega ukrepa za programsko leto ugotovitve kršitve in naslednje programsko leto.

(6) Če je upravičencu pri ukrepih iz 8., 12., 19. in 26. člena te uredbe v treh letih po izplačilu sredstev izdana pravnomočna odločba UVHVVR glede nepravilne uporabe zdravil v skladu s predpisi, ki urejajo področje zdravil za uporabo v veterinarski medicini, mora vsa izplačana sredstva vrniti v proračun Republike Slovenije skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Upravičenec se izključi iz zadevnega ukrepa za programsko leto ugotovitve kršitve in naslednje programsko leto.

(7) Če upravičenec pri ukrepih iz 8. in 12. člena te uredbe ni aktivni koristnik sheme kakovosti s področja čebelarstva, nima potrdila o vključenosti v kontrolo ekološkega čebelarjenja oziroma nima certifikata za ekološke čebelje pridelke še najmanj tri leta po izplačilu sredstev, mora vsa izplačana sredstva vrniti v proračun Republike Slovenije skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Upravičenec se izključi iz zadevnega ukrepa za programsko leto ugotovitve kršitve in naslednje programsko leto.

VI. KONČNA DOLOČBA

47. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-32/2016

Ljubljana, dne 17. novembra 2016

EVA 2016-2330-0123

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1: Vloga na javni razpis

UKREP (ustrezno obkrožite ukrep iz Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2017–2019, za katerega vlagate vlogo):

- sofinanciranje čebelarstva opreme,
- pomoč čebelarjem začetnikom,
- racionalizacija sezonske selitve panjev,
- subvencioniranje vzreje čebeljih matič.

KMG-MID: _____

1. Ime in priimek oziroma naziv upravičenca: _____

2. Davčna številka:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. Naslov oziroma sedež: _____

Ulica/naselje: _____ hišna št.:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /

--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 poštna številka _____

pošta _____

občina: _____

4. Podatki o stikih (* Lahko se odločite za posredovanje enega ali več podatkov.):

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

telefonska številka*

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

mobilni telefon*

elektronski naslov*: _____

DAVČNI STATUS (ustrezno obkrožite):**Vključenost v sheme kakovosti na področju čebelarstva (ustrezno obkrožite):** **DA** **NE**
Navedite vrsto sheme: _____

1.	po katastrskem dohodku
2.	po dejanskih prihodkih in normiranih odhodkih
3.	po dejanskih prihodkih in dejanskih odhodkih

Datum:

--	--	--	--

 / dan

--	--	--	--

 / mesec

--	--	--	--

 / leto

--	--	--	--

Podpis (žig) upravičenca: _____

Priloga 3: Kazalniki za spremljanje učinkovitosti programa ukrepov po posameznih ukrepih

Ukrepi	Kazalnik	Izhodiščna vrednost 2015	Ciljna vrednost 2017	Ciljna vrednost 2018	Ciljna vrednost 2019
Tehnična pomoč čebelarjem in organizacijam čebelarjev					
Sofinanciranje čebelarske opreme	– število čebelarjev, ki so prejeli sredstva v okviru ukrepa	83	83	83	83
Pomoč čebelarjem začetnikom	– število čebelarjev, vpisanih v register čebelarjev, starih manj kot 40 let	270	270	270	270
Uspostavljanje in izobraževanje o čebelarjenju	– število udeležencev usposabljanj in izobraževanj	3582	3582	3582	3582
Zatiranje škodljivcev in boleznih čebel, zlasti varoze	– število čebelarjev, ki za zatiranje varoj uporabljajo registrirana in dovoljena zdravila za zdravljenje varoze, primerna za ekološko čebelarjenje	1000	1050	1100	1150
Racionalizacija sezonske selitve panjev	– število čebelarjev, ki so prejeli sredstva v okviru ukrepa	8	8	8	8
Podpora laboratorijem za analizo čebeljih pridelkov	– število analiziranih vzorcev, – število čebelarjev, vključenih v sheme kakovosti	250 392	250 420	250 440	250 460

Podpora pri obnovi čebeljega fonda v Evropski uniji							
Spodbujanje osnovne odbire in menjava čebeljih matic	– odstotek čebel križancev na Goriškem se zmanjša pod 8 %	8,78 % 2,16 %	8,50 % 2,10 %	8,25 % 2,05 %	8,00 % < 2,00 %		
Subvencioniranje vzreje čebeljih matic	– število vzrejenih matic	37.257	37.630	38.000	38.380		
Spremljanje kakovosti matic kranjske čebele in odbira čebeljih družin, ki so odporne proti varojam	– število odbranih in vzdrževanih linij čebeljih družin, odpornejših proti varojam	0	0	0	2		
Sodelovanje s specializiranimi organi za izvajanje programov aplikativnih raziskav na področju čebelarstva in čebeljih pridelkov	– število izdanih navodil	0	1	1	1		
Karakterizacija čebeljih pridelkov ter vpliv postopkov obdelave in shranjevanja cvetnega prahu na njegovo kemijsko in mikrobiološko sestavo	– vzpostavitev podatkovne baze lastnosti slovenskih čebeljih pridelkov	0	0	0	1		
Vpliv mikroklimatskih pogojev v panju in okolici na zatiranje varoj v povezavi z zdravstvenim stanjem čebel	– število izdanih priporočil za zdravljenje varoze	0	1	1	1		
Vpliv ruralnega in urbanega okolja ter prehranskih virov na razvoj čebeljih družin	– število izdanih poročil	0	1	1	1		

Vpliv tehnologije čebelarjenja na čebelje družine in kakovost medu	– število izdanih poročil	0	1	1	1
Spremljanje trga	– število izdanih poročil	0	1	1	1

3132. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o izvajanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v programskem obdobju 2014–2020

Na podlagi 10. in 12. člena ter v zvezi z 22. členom Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14 in 32/15), 40. člena Zakona o morskem ribištvu (Uradni list RS, št. 115/06 in 76/15), drugega odstavka 49. člena Zakona o sladkovodnem ribištvu (Uradni list RS, št. 61/06) in sedmega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o spremembah in dopolnitvah Uredbe o izvajanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v programskem obdobju 2014–2020**

1. člen

V Uredbi o izvajanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v programskem obdobju 2014–2020 (Uradni list RS, št. 42/15 in 28/16) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»1. člen

(vsebina)

(1) Ta uredba določa izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost (v nadaljnjem besedilu: CLLD), v programskem obdobju 2014–2020 v skladu s Partnerskim sporazumom med Slovenijo in Evropsko komisijo za obdobje 2014–2020, ki je bil potrjen s sklepom Evropske komisije št. CCI 2014SI16M-8PA001-1.3 z dne 30. oktobra 2014 (v nadaljnjem besedilu: PS 2014–2020), Programom razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020, ki je bil odobren z izvedbenim sklepom Komisije št. CCI 2014 SI 06 RD NP 001 z dne 13. 2. 2015 in spremenjen z izvedbenim sklepom Komisije št. CCI 2014 SI 06 RD NP 001 z dne 23. 3. 2016 (v nadaljnjem besedilu: PRP 2014–2020), Operativnim programom za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020, ki je bil potrjen s sklepom Evropske komisije št. C(2014)9982 z dne 16. decembra 2014 (v nadaljnjem besedilu: OP EKP 2014–2020), in Operativnim programom za izvajanje Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2020, ki je bil odobren z izvedbenim sklepom Komisije št. CCI2014SI14MFOP001 z dne 22. julija 2015 (v nadaljnjem besedilu: OP ESPR 2014–2020), ter določa vrste podukrepov CLLD, ki so predmet sofinanciranja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: EKSRP), Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (v nadaljnjem besedilu: ESPR) in Evropskega sklada za regionalni razvoj (v nadaljnjem besedilu: ESRR).

(2) Ta uredba določa tudi pogoje za oblikovanje in postopke za izbor in potrditev lokalnih akcijskih skupin, vsebino in sestavo ter obvezna poglavja strategij lokalnega razvoja, merila in način za izbor strategij lokalnega razvoja, naloge lokalnih akcijskih skupin, upravičence, upravičene aktivnosti, pogoje upravičenosti, upravičene in neupravičene stroške, pogoje za izvajanje posameznih podukrepov, nadzor nad izvajanjem podukrepov, sankcije za neizpolnjevanje obveznosti, finančne določbe ter posebna pravila glede podpore posameznega sklada, vključenega v izvajanje CLLD, za izvajanje:

– Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja »naložbe za rast in delovna mesta« ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 289; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1303/2013/EU);

– Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2016/568 z dne 29. januarja 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pogojev in postopkov za določanje, ali neizterljive zneske z Evropskim skladom za regionalni razvoj, Evropskim socialnim skladom, Kohezijskim skladom ter Evropskim skladom za pomorstvo in ribištvo povrnejo države članice (UL L št. 97 z dne 13. 4. 2016, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1303/2013/EU);

– Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/142 z dne 2. decembra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter Priloge III k Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 28 z dne 4. 2. 2016, str. 8), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1305/2013/EU);

– Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 549), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1237 z dne 18. maja 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj, dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil o sprostitvi in zasegu varščin, položenih za takšna dovoljenja, spremembi uredb Komisije (ES) št. 2535/2001, (ES) št. 1342/2003, (ES) št. 2336/2003, (ES) št. 951/2006, (ES) št. 341/2007 in (ES) št. 382/2008 ter razveljavitvi uredb Komisije (ES) št. 2390/98, (ES) št. 1345/2005, (ES) št. 376/2008 in (ES) št. 507/2008 (UL L št. 206 z dne 30. 7. 2016, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1306/2013/EU);

– Uredbe (EU) št. 1310/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o določitvi nekaterih prehodnih določb glede podpore za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), o spremembi Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede sredstev in njihove razdelitve za leto 2014 in o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 in uredb (EU) št. 1307/2013, (EU) št. 1306/2013 in (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z njihovo uporabo v letu 2014 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 865), zadnjič popravljene s Popravkom Uredbe (EU) št. 1310/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o določitvi nekaterih prehodnih določb glede podpore za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) o spremembi Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede sredstev in njihove razdelitve za leto 2014 in o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 in uredb (EU) št. 1307/2013, (EU) št. 1306/2013 in (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z njihovo uporabo v letu 2014 (UL L št. 130 z dne 19. 5. 2016, str. 12), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1310/2013/EU);

– Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1407/2013/EU);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 184/2014 z dne 25. februarja 2014 o določitvi pogojev za sistem elektronske izmenjave podatkov med državami članicami in Komisijo v skladu z Uredbo (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o sprejetju nomenklature za kategorije ukrepov za podporo cilju »evropsko teritorialno sodelovanje« iz Evropskega sklada za regionalni razvoj v skladu z Uredbo (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih določbah za podporo cilju »evropsko teritorialno sodelovanje« iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (UL L št. 57 z dne 27. 2. 2014, str. 7);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 215/2014 z dne 7. marca 2014 o določitvi pravil za izvajanje Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo v zvezi z metodologijami za določitev podpore ciljem na področju podnebnih sprememb, določitvijo mejnikov in ciljnih vrednosti v okviru uspešnosti ter nomenklaturu kategorij ukrepov za strukturne in investicijske sklade (UL L št. 69 z dne 8. 3. 2014, str. 65), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1232/2014 z dne 18. novembra 2014 o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 215/2014 zaradi prilagoditve sklicev Uredbi (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ter o popravku Izvedbene uredbe (EU) št. 215/2014 (UL L št. 332 z dne 19. 11. 2014, str. 5);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 240/2014 z dne 7. januarja 2014 o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov (UL L št. 74 z dne 14. 3. 2014, str. 1), zadnjič spremenjeno z Delegirano uredbo Komisije z dne 27. 5. 2014 o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 240/2014 z dne 7. januarja 2014 o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov (UL L št. 74 z dne 13. 3. 2014, str. 1);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 480/2014 z dne 3. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo (UL L št. 138 z dne 13. 5. 2014, str. 5), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2015/616 z dne 13. februarja 2015 o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 480/2014 glede sklicev na Uredbo (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 102 z dne 21. 4. 2015, str. 33);

– Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 20. 5. 2014, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 275 z dne 20. 10. 2015, str. 68);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 522/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s podrobnimi pravili o načelih za izbor in upravljanje inovativnih ukrepov na področju trajnostnega urbanega razvoja, ki jih podpira Evropski sklad za regionalni razvoj (UL L št. 148 z dne 20. 5. 2014, str. 1);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 640/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, pogojev za zavrnitev ali ukinitvev plačil in za upravne kazni, ki se uporabljajo za neposredna plačila, podporo za razvoj podeželja in navzkrižno skladnost (UL L št. 181 z dne 20. 6. 2014, str. 48; v nadaljnjem besedilu: Uredba 640/2014/EU);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 763/2014 z dne 11. julija 2014 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo glede tehničnih značilnosti ukrepov informiranja in obveščanja ter navodil za oblikovanje simbola Unije (UL L št. 209 z dne 16. 7. 2014, str. 1);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 771/2014 z dne 14. julija 2014 o pravilih v skladu z Uredbo (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo v zvezi z vzorcem za operativne programe, strukturo načrtov za nadomestilo dodatnih stroškov, ki jih imajo gospodarski subjekti pri ribolovu, gojenju, predelavi in trženju nekaterih ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture iz najbolj oddaljenih regij, vzorcem za pošiljanje finančnih podatkov, vsebino poročil o predhodnem vrednotenju in minimalnimi zahtevami za načrt vrednotenja, ki jih je treba predložiti v okviru Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (UL L št. 209 z dne 16. 7. 2014, str. 20), zadnjič popravljene s Popravkom Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 771/2014 z dne 14. julija 2014 o pravilih v skladu z Uredbo (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo v zvezi z vzorcem za operativne programe, strukturo načrtov za nadomestilo dodatnih stroškov, ki jih imajo gospodarski subjekti pri ribolovu, gojenju, predelavi in trženju nekaterih ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture iz najbolj oddaljenih regij, vzorcem za pošiljanje finančnih podatkov, vsebino poročil o predhodnem vrednotenju in minimalnimi zahtevami za načrt vrednotenja, ki jih je treba predložiti v okviru Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (UL L št. 27 z dne 3. 2. 2016, str. 14);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 772/2014 z dne 14. julija 2014 o določitvi pravil o intenzivnosti javne pomoči, ki jih je treba uporabljati za skupne upravičene odhodke za nekatere operacije, ki se financirajo v okviru Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (UL L št. 209 z dne 16. 7. 2014, str. 47);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 808/2014 z dne 17. julija 2014 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L št. 227 z dne 31. 7. 2014, str. 18), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/669 z dne 28. aprila 2016 o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 808/2014 glede spremembe in vsebine programov razvoja podeželja, obveščanja javnosti o teh programih in količnikih za pretvorbo v glave velike živine (UL L št. 115 z dne 29. 4. 2016, str. 20);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014 z dne 17. julija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom, ukrepi za razvoj podeželja in navzkrižno skladnostjo (UL L št. 227 z dne 31. 7. 2014, str. 69), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1394 z dne 16. avgusta 2016 o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom, ukrepi za razvoj podeželja in navzkrižno skladnostjo (UL L št. 255 z dne 19. 8. 2016, str. 50), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 809/2014/EU);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 821/2014 z dne 28. julija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede podrobne ureditve prenosa in upravljanja prispevkov iz programov, poročanja o finančnih instrumentih, tehničnih značilnostih ukrepov obveščanja in komuniciranja za operacije ter sistema za beleženje in shranjevanje podatkov (UL L št. 223 z dne 29. 7. 2014, str. 7);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 907/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in ostalimi organi, finančnim upravljanjem, potrditvijo obračunov, varščinami in uporabo eura (UL L št. 255 z dne 28. 8. 2014, str. 18), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1237 z dne 18. maja 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj, dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil o sprostitev in zasegu varščin, položenih za takšna dovoljenja, spremembi uredb Komisije (ES) št. 2535/2001, (ES) št. 1342/2003, (ES) št. 2336/2003, (ES) št. 951/2006, (ES) št. 341/2007 in (ES) št. 382/2008 ter razveljavitvi uredb Komisije (ES) št. 2390/98, (ES) št. 1345/2005, (ES) št. 376/2008 in (ES) št. 507/2008 (UL L št. 206 z dne 30. 7. 2016, str. 1);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 908/2014 z dne 6. avgusta 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in drugimi organi, finančnim upravljanjem, potrjevanjem obračunov, pravili o kontrolah, varščinami in preglednostjo (UL L št. 255 z dne 28. 8. 2014, str. 59), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/2222 z dne 1. decembra 2015 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 908/2014 v zvezi z izjavami o odhodkih, potrjevanjem skladnosti in vsebino letnih obračunov (UL L št. 316 z dne 2. 12. 2015, str. 2);

– Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1011/2014 z dne 22. septembra 2014 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z vzorci za predložitev nekaterih informacij Komisiji ter o podrobnih pravilih za izmenjavo informacij med upravičenci in organi upravljanja, organi za potrjevanje, revizijski organi in posredniškimi organi (UL L št. 286 z dne 30. 9. 2014, str. 1);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1014/2014 z dne 22. julija 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z vsebino in sestavo skupnega sistema spremljanja in vrednotenja za operacije, financirane iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (UL L št. 283 z dne 27. 9. 2014, str. 11), zadnjič popravljene s Popravkom Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1014/2014 z dne 22. julija 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z vsebino in sestavo skupnega sistema spremljanja in vrednotenja za operacije, financirane iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (UL L št. 260 z dne 7. 10. 2015, str. 31);

– Izvedbenega sklepa Komisije (EU) št. 2014/372 z dne 11. junija 2014 o določitvi letne razdelitve, po državah članicah, skupnih virov Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo, ki so na voljo v okviru deljenega upravljanja za obdobje 2014–2020 (UL L št. 180 z dne 20. 6. 2014, str. 18);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 2015/288 z dne 17. decembra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo glede časovnega obdobja in datumov za nedopustnost vlog (UL L št. 51 z dne 24. 2. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 288/2015/EU);

– Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 2015/2252 z dne 30. septembra 2015 o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 2015/288 glede obdobja nedopustnosti vlog za podporo iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (UL L št. 321 z dne 5. 12. 2015, str. 2; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2252/2015/EU).«.

2. člen

V 2. členu se 12. točka spremeni tako, da se glasi:

»12. problemsko območje je tisto območje, ki ga Vlada Republike Slovenije na podlagi zakona, ki ureja spodbujanje skladnega regionalnega razvoja, s sklepom o dodatnih začetnih ukrepih razvojne podpore za problemsko območje z visoko brezposelnostjo razglasi kot problemsko območje, in območje v skladu z zakonom, ki ureja razvojno podporo Pomurski regiji v obdobju 2010–2017;«.

3. člen

V drugem odstavku 5. člena se v 1. točki besedilo »odločbe o odobritvi operacije,« nadomesti z besedilom »odločbe o pravici do sredstev (v nadaljnjem besedilu: odločba o odobritvi operacije),«.

4. člen

V prvem odstavku 9. člena se znesek »95.782.281,19« nadomesti z zneskom »96.532.280,75« ter znesek »36.750.000,44« nadomesti z zneskom »37.500.000,00«.

V tretjem odstavku se beseda »šesti« nadomesti z besedo »sedmi«.

5. člen

V drugem odstavku 19. člena se v četrti alineji pika nadomesti z vejico in doda nova peta alineja, ki se glasi:

»– za sklad ESRR se preveri še število deležnikov na lokalni ravni, vključenih v izvajanje projektov CLLD, število prebivalcev, ki živijo na območju LAS, ter število podprtih partnerstev.«.

6. člen

Za prvim odstavkom 27. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pri ESRR fizične osebe, razen samostojnih podjetnikov posameznikov, niso upravičenci.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »prvega odstavka tega člena«.

7. člen

V prvem odstavku 28. člena se za besedo »storitev« doda besedilo »zunanjih izvajalcev«.

Za petim odstavkom se dodata nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Stroški storitev zunanjih izvajalcev za storitve arhitektov, inženirjev in svetovalcev, za pridobitev gradbene, projektne oziroma tehnične dokumentacije, za svetovanje v zvezi z okoljsko in ekonomsko trajnostjo, vključno s stroški za študije izvedljivosti, za geodetska in agronomska dela, za arheološka izkopavanja in arheološki nadzor ter za nadzor nad izvedbo gradbenih in obrtniških del so upravičeni, če so neposredno povezani s pripravo in izvedbo naložbe. Stroški za študije izvedljivosti ostanejo upravičen strošek tudi takrat, ko glede na njihove rezultate niso nastali nobeni stroški v okviru izvedbe naložbe.

(7) Stroški iz prejšnjega odstavka lahko predstavljajo največ deset odstotkov upravičenih stroškov za zadevno operacijo.«.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane osmi odstavek, se črta šesta alineja.

8. člen

Za trinajstim odstavkom 29. člena se doda nov štirinajsti odstavek, ki se glasi:

»(14) Upravičenci, ki vodijo računovodstvo v skladu z nacionalnimi predpisi in so vključeni v izvajanje operacij, morajo za upravičene in dejansko nastale stroške voditi ločeno računovodstvo ali ustrezno računovodsko kodo za vse transakcije v zvezi z operacijo.«.

9. člen

V četrtem odstavku 30. člena se na koncu prvega stavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo »razen za sklad ESRR, kjer je najnižji znesek javne podpore za posamezno operacijo 5.000 eurov.«.

10. člen

V drugem odstavku 35. člena se za besedo »storitev« doda besedilo »zunanjih izvajalcev«.

Za četrtem odstavkom se dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) Stroški storitev zunanjih izvajalcev za storitve arhitektov, inženirjev in svetovalcev, za pridobitev gradbene, projektne oziroma tehnične dokumentacije, za svetovanje v zvezi z okoljsko in ekonomsko trajnostjo, vključno s stroški za študije izvedljivosti, za geodetska in agronomska dela, za arheološka izkopavanja in arheološki nadzor ter za nadzor nad izvedbo gradbenih in obrtniških del so upravičeni, če so neposredno povezani s pripravo in izvedbo naložbe. Stroški za študije izvedljivosti ostanejo upravičen strošek tudi takrat, ko glede na njihove rezultate niso nastali nobeni stroški v okviru izvedbe naložbe.

(6) Stroški iz prejšnjega odstavka lahko predstavljajo največ deset odstotkov upravičenih stroškov za zadevno operacijo.

(7) Prispevek v naravi v obliki zagotavljanja dela, blaga in zemljišč ne sme presežati desetih odstotkov skupnih upravičenih stroškov za zadevno operacijo.«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane osmi odstavek, se črta peta alineja.

11. člen

Četrty odstavek 38. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Operacijo, ki je predmet sofinanciranja iz naslova tega podukrepa, mora odobriti organ LAS.«

12. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen

(vloga za odobritev operacije)

(1) Vlogo za odobritev operacije iz naslova podukrepa »Podpora za izvajanje operacij v okviru strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost« in »Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine« sestavljajo prijavni obrazec in priloge, določene v Prilogi 8, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Za sklad ESRR LAS vlogo iz prejšnjega odstavka vložijo v fizični obliki.

(3) Za sklad EKSRP in ESPR se LAS pred elektronskim izpolnjevanjem prijavnega obrazca iz prvega odstavka prijavi pri ARSKTRP.

(4) Za elektronsko izpolnjevanje vloge iz prvega odstavka tega člena ARSKTRP vzpostavi spletno vstopno mesto na naslovu: <http://e-kmetija.gov.si>, prek katerega se vlagatelj ali njegov pooblaščenec za elektronsko vložitev vloge s kvalificiranim digitalnim potrdilom prijavi v informacijski sistem ARSKTRP. LAS izvede elektronski vnos prijavnega obrazca iz Priloge 8 te uredbe v informacijski sistem ARSKTRP.

(5) Za vlogo se šteje natisnjen prijavni obrazec z izpisom identifikacijske kode skupaj z vsemi drugimi sestavnimi deli vloge.

(6) Za sklada EKSRP in ESPR se vloga v fizični obliki vložijo na naslov Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Dunajska cesta 160, 1000 Ljubljana, za sklad ESRR pa na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana.

(7) Na ovojnicah morajo biti razvidni datum in čas (ura, minuta) oddaje vloge, ki ju označi izvajalec poštnih storitev oziroma vložilnica ARSKTRP ali MGRT.«.

13. člen

Za četrtem odstavkom 46. člena se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Za sklad ESRR mora LAS pred vložitvijo zahtevka za izplačilo pridobiti dostop do informacijskega sistema, ki ga SVRK uporablja za izvajanje kohezijske politike 2014–2020.

(6) Za sklad EKSRP in ESPR vložijo LAS zahtevke za izplačilo sredstev ob smiselni uporabi tretjega do sedmega odstavka prejšnjega člena in ga pošlje na ARSKTRP. Za sklad ESRR mora LAS zahtevke za izplačilo izpolniti v informacijskem sistemu ter ga natisnjene, skupaj s prilogami, posredovati na naslov MGRT ob smiselni uporabi šestega in sedmega odstavka prejšnjega člena.«.

Dosedanji peti odstavek se črta.

Dosedanji šesti do enajsti odstavek postanejo sedmi do dvanajsti odstavek.

14. člen

Drugi odstavek 49. člena se spremeni tako, da se glasi

»(2) LAS mora za obdobje izvajanja programa vsako leto do 31. marca za sklad EKSRP, za sklad ESRR in ESPR pa do 31. januarja, poročati o doseganju ciljev SLR in izpolnjevanju obveznosti za preteklo leto. Poročilo se izpolni v informacijskem sistemu zadevnega sklada, razen za sklad ESRR, kjer se poročilo predloži v fizični obliki.«.

15. člen

V prvem odstavku 53. člena se za besedilom »Uredbo 640/2014/EU« doda besedilo »in Uredbo 809/2014/EU.«.

16. člen

V 54.a členu se za besedo »ESPR« dodata vejica in besedilo »in dnevni sklenjene pogodbe, ki jo sklene MGRT.«.

17. člen

Za četrtem odstavkom 56. člena se doda novi peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na drugi odstavek 37. člena te uredbe znaša stopnja javne podpore za podukrep »Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine« 85 odstotkov upravičenih stroškov.«.

Dosedanji peti do enajsti odstavek, postanejo šesti do dvanajsti odstavek.

18. člen

V drugem odstavku 59. člena se beseda »četrty« nadomesti z besedo »tretjy«.

Za drugim odstavkom se doda novi tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena je datum začetka upravičenosti stroškov storitev zunanjih izvajalcev iz šestega odstavka 28. člena in petega odstavka 35. člena te uredbe 1. januar 2014.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrty odstavek.

19. člen

Tretji odstavek 60. člena se črta.

Dosedanji četrty, peti in šesti odstavek postanejo tretji, četrty in peti odstavek.

20. člen

61. člen se spremeni tako, da se glasi:

»61. člen

(način izvajanja podukrepa »Podpora za izvajanje operacij v okviru strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost«)

LAS vložijo v skladu s 45. členom te uredbe. ARSKTRP odloči o odobritvi operacije. V odločbi o odobritvi

operacije določi tudi višino sredstev, rok za vložitev zahtevka za izplačilo, pogoje za upravičenost ter višino sredstev, ki je odobrena v skladu s pravili sheme državnih pomoči.«.

21. člen

62. člen se spremeni tako, da se glasi:

»62. člen

(način izvajanja podukrepa »Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine«)

(1) Podpora iz naslova podukrepa »Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine« se dodeli na podlagi zaprtega javnega razpisa v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, in se objavi večkrat letno.

(2) Javni razpis za izbor operacij objavi MKGP v Uradnem listu Republike Slovenije. Rok, do katerega se vlagajo vloge na javni razpis, se določi v javnem razpisu. Oddaja vlog na javni razpis se začne prvi delovni dan po izteku enaindvajsetih dni od objave javnega razpisa v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) MKGP na spletnih straneh objavi razpisno dokumentacijo za izvedbo javnega razpisa. Navodila za izpolnjevanje prijavnih obrazcev se objavijo na spletnih straneh MKGP in ARSKTRP.

(4) V javnem razpisu se podrobneje določijo zlasti višina razpisanih sredstev, pogoji za dodelitev sredstev in merila za izbor vlog ter pogoji za izplačilo sredstev.

(5) Za priloge, ki jih je treba priložiti k vlogi na posamezen javni razpis, se lahko v javnem razpisu določi obdobje veljavnosti, če obdobje veljavnosti ni predpisano z drugimi predpisi.«.

22. člen

Za 62. členom se dodata nova 62.a in 62.b člen, ki se glasita:

»62.a člen

(vlaganje vlog na javni razpis za podukrep »Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine«)

(1) Za odobritev operacije iz tega podukrepa mora posamezni LAS vložiti vlogo v skladu s 45. členom te uredbe.

(2) LAS vloži vlogo na naslov Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Dunajska cesta 160, 1000 Ljubljana, v roku, ki je opredeljen v javnem razpisu. Za čas oddaje vloge se šteje čas oddaje vloge v fizični obliki.

62.b člen

(obravnavanje vlog na javni razpis za podukrep »Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine«)

(1) Vloga na javni razpis, ki je popolna, se oceni na podlagi meril, določenih v 63. členu te uredbe in podrobneje opredeljenih v javnem razpisu. Sredstva se odobrijo vlogam, prispelim na javni razpis, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev sredstev in presegajo vstopno mejo točk. Med vlogami, ki presežejo vstopni prag iz tretjega odstavka 63. člena te uredbe, se izberejo tiste, ki dosežejo višje število točk, in sicer do porabe sredstev za posamezni javni razpis.

(2) Če imata na zadnjem mestu seznama ocenjenih vlog na javni razpis dve ali več vlog na javni razpis enako število prejetih točk, se vloge na javni razpis odobrijo na podlagi ponderiranja meril za izbor vlog, ki se določi v javnem razpisu.

(3) Vloga na javni razpis, ki je popolna in izpolnjuje vstopne pogoje iz javnega razpisa, vendar razpoložljiva sredstva ne zadoščajo za dodelitev sredstev v celoti, se zavrne.

(4) ARSKTRP o vlogi odloči v skladu s tretjim pododstavkom tretjega odstavka 44. člena Uredbe 1305/2013/EU.«.

23. člen

Za tretjim odstavkom 63. člena se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Merila za izbor vlog so:

a) prispevek k doseganju ciljev SLR;

b) prispevek k doseganju horizontalnih ciljev, ki se nanaša na:

– inovacije,
– podnebne spremembe in prilagajanje nanje;

c) okoljska trajnost;

č) socialna vključenost, ki se nanaša vključevanje ranljivih skupin;

d) vključenost partnerjev, ki se nanaša na:

– število partnerjev,
– raznolikost partnerstva,
– finančno porazdelitev stroškov;
e) vpliv na območje LAS, ki se nanaša na:
– krepitev zmogljivosti LAS,
– prenos dobrih praks.

(5) Podrobnejša merila iz prejšnjega odstavka in točkovnik se opredelijo v javnem razpisu.«.

24. člen

Za petim odstavkom 64. člena se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na prejšnji odstavek pri uveljavljanju operativnih stroškov, stroškov osebja in finančnih stroškov iz 41. člena te uredbe k zahtevku ni treba priložiti tržno primerljivih pisnih ponudb najmanj treh ponudnikov. Stroški se priznajo na podlagi dokazil o dejansko nastalih stroških.«

Dosedanji šesti odstavek, postane sedmi odstavek.

25. člen

Prvi odstavek 67. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Do sredstev ESRR so upravičena samo naselja, ki so vključena v finančni okvir ESRR. Ne glede na določbo prejšnjega stavka do sredstev iz sklada ESRR niso upravičena naselja, določena v Prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.«.

26. člen

V sedmem odstavku 68. člena se črta beseda »lahko«.

Deveti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na drugi odstavek 37. člena te uredbe je najvišja stopnja javne podpore za ESRR 80 odstotkov upravičenih stroškov posamezne operacije. Podpora iz naslova podukrepa »Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine« znaša največ pet odstotkov sredstev ESRR, ki se dodelijo za posamezni SLR. Operacije sodelovanja LAS morajo biti neinvesticijske narave. LAS za ta namen v SLR opredeli indikativno listo operacij sodelovanja LAS in predloži MGRT v odobritev. Merila za uvrstitev operacij sodelovanja LAS na indikativno listo operacij v SLR so:

– prispevek k ciljem enega izmed ukrepov v okviru 5. prednostne naložbe 9. prednostne osi OP EKP 2014–2020;
– izkazan prispevek k specifičnim ciljem OP, ki je komplementaren ukrepom iz prejšnje alineje;

– izkazana pričakovana dodana vrednost k doseganju ciljev SLR in rasti delovnih mest iz naslova sodelovanja LAS;

– izkazana trajnost sodelovanja v regijah vseh partnerjev, vključenih v sodelovanje LAS, ter prispevek k regionalnim razvojnim potrebam;

– izkazana inovativnost ter prihodnja sposobnost preživetja na trgu;

– prispevek operacije sodelovanja LAS h krepitvi zmogljivosti LAS (znanje, informacije) in s tem k večji socialni vključenosti lokalne skupnosti na območju LAS;

– prispevek operacije sodelovanja k izmenjavi dobrih praks in pridobljenega znanja vseh partnerjev v dejavnosti »sodelovanja LAS«.

Na koncu enajstega odstavka se doda besedilo »LAS mora ta sredstva nameniti izključno za izvedbo operacij znotraj problemskih območij, ki so določena pri izračunu finančnega okvira ESRR.«.

27. člen

Za drugim odstavkom 71. člena se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Ne glede na predpis iz prejšnjega odstavka DDV ni upravičen strošek.

(4) Ne glede na prvi odstavek 28. člena in drugi odstavek 35. člena te uredbe prispevek v naravi ni upravičen strošek.«.

28. člen

Za devetim odstavkom 75. člena se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Ne glede na drugi odstavek 37. člena te uredbe znaša stopnja javne podpore za podukrep »Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine« 85 odstotkov upravičenih stroškov.«.

Dosedanji deseti in enajsti odstavek postaneta enajsti in dvanajsti odstavek.

29. člen

Za tretjim odstavkom 77. člena se dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena pri uveljavljanju operativnih stroškov, stroškov osebja in finančnih stroškov iz 41. člena te uredbe k vlogi ni treba predložiti tržno primerljivih pisnih ponudb najmanj treh ponudnikov. Stroški se priznajo na podlagi dokazil o dejansko nastalih stroških.

(5) V skladu z drugim odstavkom 28. člena in tretjim odstavkom 35. člena te uredbe so upravičeni samo stroški, ki so nastali po izdaji odločbe, s katero ARSKTRP odobri izvajanje operacije.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je datum začetka upravičenosti stroškov storitev zunanjih izvajalcev iz šestega odstavka 28. člena in petega odstavka 35. člena te uredbe 1. januar 2014.«.

30. člen

V tretjem odstavku 78. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »Uredbo 288/2015 in Uredbo 2252/2015.«.

31. člen

V Prilogi 4 se v točki b) pod besedilom »Finančni okvir = fiksni del + variabilni del« besedilo spremeni tako, da se glasi:

»Za lokalna partnerstva, ki se oblikujejo v problemskih območjih, se finančni okvir ESRR poveča za 20 odstotkov v sorazmernem deležu, ki ga predstavlja problemsko območje znotraj LAS.«.

V točki c) se v preglednici število »10.0000« nadomesti s številom »10.000«.

32. člen

V Prilogi 8 se v I. poglavju 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. vloga iz 45. člena te uredbe vsebuje:

a) prijavni obrazec:

- osnovne podatke o upravičencih,
- naziv operacije,
- opis operacije in načrtovane aktivnosti,
- območje (lokacija izvajanja operacije),
- cilje, ki jih zasleduje operacija,
- dinamiko izvajanja in črpanja finančnih sredstev načrtovane operacije,
- finančni načrt oziroma zaprto finančno konstrukcijo,

b) priloge:

- dokazila o že prejetih javnih sredstvih in
- obvezne priloge, ki izhajajo iz predpisov Evropske unije ali nacionalne zakonodaje glede na tip operacije (npr. dovoljenja, soglasja);«.

V II. poglavju se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. vloga iz 45. člena te uredbe vsebuje:

a) prijavni obrazec:

- osnovne podatke o upravičencih,
- naziv operacije,
- opis operacije in načrtovane aktivnosti,
- območje (lokacija izvajanja operacije),
- cilje, ki jih zasleduje operacija,
- dinamiko izvajanja in črpanja finančnih sredstev načrtovane operacije,

– finančni načrt oziroma zaprto finančno konstrukcijo,

b) priloge:

- dokazila o že prejetih javnih sredstvih,
- obvezne priloge, ki izhajajo iz predpisov Evropske unije ali nacionalne zakonodaje glede na tip operacije (npr. dovoljenja, soglasja), in
- elektronska verzija vloge s prilogami;«.

V 3. d) točki se besedilo spremeni tako, da se glasi:

»doseganje ciljnih vrednosti, v skladu z Operativnim programom za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020;«.

V 4. točki se število »57« nadomesti s številom »69«.

V III. poglavju se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»vloga iz 45. člena te uredbe vsebuje:

a) prijavni obrazec:

- osnovne podatke o upravičencih,
- naziv operacije,
- opis operacije in načrtovane aktivnosti,
- območje (lokacija izvajanja operacije),
- cilje, ki jih zasleduje operacija,
- dinamiko izvajanja in črpanja finančnih sredstev načrtovane operacije,

– finančni načrt oziroma zaprto finančno konstrukcijo,

b) priloge:

- dokazila o že prejetih javnih sredstvih,
- dokazilo o registraciji upravičenca,
- izjava o velikosti in povezanosti podjetja,
- dokazila o finančnem stanju upravičenca,
- dokazila o finančnem pokritju naložbe,
- dokazila o lastništvu,
- upravna dovoljenja (smiselno glede na naložbo),
- projektna dokumentacija in projektantski predračun (smiselno glede na naložbo),
- tri primerljive ponudbe s pisno utemeljitvijo izbire najugodnejše,
- poslovni načrt (smiselno glede na velikost operacije),
- druga potrdila (smiselno glede na vrsto operacije),
- izjava glede pridobitve podatkov iz uradnih evidenc in
- druge izjave (smiselno glede na vrsto operacije) ter
- druga dokazila, ki niso obvezna, vendar upravičenci menijo, da bi lahko z njimi prispevali k pozitivni odločitvi pri izboru operacij;«.

V 4. točki se število »57« nadomesti s številom »76«.

33. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-31/2016

Ljubljana, dne 17. novembra 2016

EVA 2016-2330-0139

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

MINISTRSTVA

3133. Pravilnik o vsebinah vlog za izdajo dovoljenj dimnikarskim družbam in licenc dimnikarjem

Na podlagi osemnajstega odstavka 7. člena in enajstega odstavka 10. člena Zakona o dimnikarskih storitvah (Uradni list RS, št. 68/16) izdaja ministrica za okolje in prostor

P R A V I L N I K o vsebinah vlog za izdajo dovoljenj dimnikarskim družbam in licenc dimnikarjem

1. člen

Ta pravilnik določa opremo, potrebno za izvajanje dimnikarskih storitev, vsebino vloge za izdajo dovoljenja dimnikarskim družbam in vsebino vloge za pridobitev licence dimnikarjem.

2. člen

Dimnikarska družba mora imeti naslednjo merilno in drugo opremo, potrebno za izvajanje dimnikarskih storitev ter računalniško opremo za povezavo z evidencami:

1. merilno napravo za merjenje dimnih emisij,
2. informacijski sistem za vodenje evidenc in zagotovljen sistem za vpis v evidence, ki jih v zvezi z izvajanjem dimnikarskih storitev vodi in upravlja ministrstvo, pristojno za varstvo okolja,
3. najmanj eno vozilo na dva zaposlena v dimnikarski družbi in
4. kamero za pregledovanje dimovodnih in prezračevalnih naprav.

3. člen

Vloga za izdajo dovoljenja za opravljanje dimnikarskih storitev se vloži na obrazcu iz priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

4. člen

Vloga za pridobitev licence za izvajanje dimnikarskih storitev se vloži na obrazcu iz priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-354/2016
Ljubljana, dne 18. novembra 2016
EVA 2016-2550-0116

Irena Majcen l.r.
Ministrica
za okolje in prostor

PRILOGA 1

**VLOGA ZA IZDAJO DOVOLJENJA ZA OPRAVLJANJE DIMNIKARSKIH
STORITEV**

1. NAZIV FIRME VLAGATELJA/VLAGATELJICE ZAHTEVE:

2. NASLOV SEDEŽA FIRME:

3. POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ:

4. MATIČNA ŠTEVILKA:

5. IDENTIFIKACIJSKA ŠTEVILKA ZA DDV OZ. DAVČNA ŠTEVILKA:

6. ODGOVORNA OSEBA VLAGATELJA:

7. KONTAKTNI NASLOV ELEKTRONSKE POŠTE:

8. DRUGI KONTAKTNI PODATKI (telefon, telefaks; NI OBVEZNO):

Podpisani (-a)

Ime in priimek _____

S podpisom potrjujem resničnost in točnost podatkov, ki sem jih navedel (-a) v zahtevi. Za podatke v svoji zahtevi prevzemam vso kazensko in materialno odgovornost ter soglašam in dovoljujem uporabo svojih osebnih podatkov pri obdelavi podatkov, vodenju evidence dimnikarjev za potrebe Ministrstva za okolje in prostor v skladu z zakonodajo o varstvu osebnih podatkov ter objavo podatkov v skladu s predpisom, ki ureja dimnikarske storitve.

Podpis in žig:

Datum podpisa:

IZJAVA VLAGATELJA

Vlagatelj

(firma in sedež družbe oziroma samostojnega podjetnika)

Izjavljam, da imamo ustrezno merilno in drugo opremo, potrebno za izvajanje dimnikarskih storitev ter računalniško opremo za povezavo z evidencami, v skladu z veljavno zakonodajo, ki jih v zvezi z izvajanjem dimnikarskih storitev vodi in upravlja ministrstvo, pristojno za varstvo okolja.

Zaporedna številka	Proizvajalec	Identifikacijska številka
1		
2		
3		
4		
5		

* dodati potrebno število vrstic

Datum:**Podpis in žig:**

Prilogi:

1. listina, s katero je izkazano, da na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali drugi pravni podlagi za dimnikarsko družbo izvaja dimnikarske storitve eden ali več dimnikarjev;
2. listina o zavarovani odgovornosti.

PRILOGA 2

VLOGA ZA PRIDOBITEV LICENCE

1. IME IN PRIIMEK VLAGATELJA/VLAGATELJICE:

2. DATUM IN KRAJ ROJSTVA:

3. DRŽAVLJANSTVO:

4. EMŠO:

5. STALNO ALI ZAČASNO PREBIVALIŠČE:

6. PRIDOBLJENA IZOBRAZBA:

7. KONTAKTNI PODATKI (telefon, telefaks, elektronski naslov):

Podpisani (-a)

S podpisom potrjujem resničnost in točnost podatkov, ki sem jih navedel (-a) v vlogi. Za svojo izjavo prevzemam vso kazensko in materialno odgovornost ter soglašam in dovoljujem uporabo svojih osebnih podatkov pri obdelavi podatkov, vodenju registra licenc dimnikarjev za potrebe Ministrstva za okolje in prostor v skladu z zakonodajo o varstvu osebnih podatkov ter objavo podatkov v skladu s predpisom, ki ureja dimnikarske storitve.

Datum:**Podpis kandidata (-ke):**

Priloga:

- potrdilo o opravljenem izobraževanju.

VSEBINA

VLADA

3131. Uredba o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2017–2019 10280
3132. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o izvajanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v programskem obdobju 2014–2020 10293
3119. Sklep o razrešitvi častnega konzula Republike Slovenije v Amanu, v Hašemitski kraljevini Jordaniji 10225

MINISTRSTVA

3120. Pravilnik o izvrševanju pooblastil in nalog pravosodnih policistov 10225
3121. Pravilnik o preverjanju znanj kandidatov za svetovalce za begunce in o usposabljanju svetovalcev za begunce v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju 10243
3122. Pravilnik o izdajanju certifikatov z evropsko ravno znanja tujega jezika 10245
3133. Pravilnik o vsebinah vlog za izdajo dovoljenj dimnikarskim družbam in licenc dimnikarjem 10299
3123. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o monitoringu stanja površinskih voda 10255
3124. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o vlaganju in reševanju zahtevkov za financiranje predhodnih arheoloških raziskav iz državnega proračuna 10259

USTAVNO SODIŠČE

3125. Odločba o razveljavitvi 108. člena Odloka o občinskem prostorskem načrtu Mestne občine Nova Gorica v delu, ki v enotah urejanja prostora z oznakama KR-33 in KR-33/02 dovoljuje umestitev telekomunikacijskih in radiokomunikacijskih objektov 10259
3126. Odločba o razveljavitvi sklepov Višjega sodišča v Ljubljani in sklepov Okrožnega sodišča v Ljubljani 10262

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3127. Pravilnik o strokovnih komisijah Javne agencije za knjigo Republike Slovenije 10265

OBČINE

SVETI JURIJ OB ŠČAVNICI

3128. Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Sveti Jurij ob Ščavnici 10267

ŽIROVNICA

3129. Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Žirovnica 10272
3130. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Žirovnica 10279

